Ч. 286 (14.535). Львів, неділя 20. грудня 1936. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Обїздка вязниць у часі Різдвяних Свят.

В часі Різдвяних Свят, щоб нести душпастирські послуги, буду обїзджати вязниці в такому порядку: Сандомир 23. XII. 1936, Св. Хрест — 24., 25. і 26. XII. 1936, Ченстохова — С.С. Маґдаленки 27. XII. 1936, Люблінец — Заклад для непоправних 28. і 29. XII. 1936, Катовиці — 30. XII. 1936, Цешин — 31. XII. 1936 і 1. I. 1937, Вісніч — 2. і 3. I. 1937, Ясло — 4. I. 1937, Тарнів — 5., 6. і 7. I. 1937, Равіч — 8. і 9. I. 1937, Вронки — 10. і 11. I. 1937, Короново — 12. і 13. I., Фордон — 14. і 15. I., Ґрудзьондз — 18. і 19. I., Варшава — Мокотів 20. I., Радом — 21. I., Серадзь — 22. I., Седльце — 25. і 26. I., Ломжа — 28. і 29. I., Білосток — 30. I., Володимир — 31. I. і 1. II. 1937.

Рівночасно подаю до відома, що 17. I. 1937 р. відправлю Службу Божу для української кольонії в Торуні, а 24. I. 1937 для української кольонії в Познані. Також для українців-заточенців тих околиць, в яких находяться вязниці, буду правити Службу Божу в тих днях, в яких буду в даних вязницях. Прошу в тій справі зі мною порозумітися листовно або особисто. Листи прошу слати на адресу управи вязниць, в яких буду, із зазначенням, що листи призначені для мене.

На численні запити в справі обїздки вязниць отсією дорогою відповідаю, що це не від мене залежить, що так рідко їзджу. Справа таунормована так, що двічі до року (Різдво і Великдень) буду обїзджати всі вязниці, де сидять наші вязні, а раз до року — у вересні — буду обїзджати тільки ті вязниці, де сидить більша скількість наших вязнів.

Львів, 18. XII. 1936 р.

О. Д-р Осип Кладочний,
капелян.

Що о. д-р Медвецький відповів делеґації селян?

Наслідки політики москвофільських парохів на Лемківщині.

Пишуть нам:

На соборчик до Сянока завитав недавно ап. адміністратор о. д-р Я. Медвецький. Тоді прибула теж делеґація зі села Костарівці під Сяноком, щоб пожалуватись на свого „коханого“ пароха о. Венгриновича, якого стягнули аж з Равщини, щоб ширив „кацапський дурман“ на Лемківщині. Ап. адміністратор о. д-р Медвецький заявив рішуче, що не прийме більшої делеґації, як у складі трьох осіб і до того лише мужчин (між делеґатами було і кілька жінок).

Коли делеґати зясували о. адміністраторові, що внаслідок москвофільської політики нового пароха в церкві багато парохіян перестало ходити навіть до церкви, о. адміністратор відповів їм рішуче, що вони самі винні, що не ходять до церкви. Далі заявив, що селян у Костарівцях хтось „бунтує“, але він знає, хто це такий; хто-ж не ходить до церкви — тому видно її не треба.

На дальші жалі делеґатів про російщину у школі (нпр. Бог у трьох „ліцах“), якої діти не розуміють, про якісь незрозумілі молитвенники і нові зміни у відправі, що їх ввів новий парох, відповідав о. Медвецький флеґматично питаннями: „Ну і щож?“ Колиж йому доказували, що ці зміни введено лише в Костарівцях, а в сусідніх селах усе залишилося по старому, нпр. у сусіднім селі Чертежі, де є теж священик „твердих убіждений“, о. адміністратор відповів таким питанням: „Чи я маю бути також злодієм, як мій сусід краде?“ Коли делеґати переповіли дещо з проповідей о. Венгриновича, в яких він голосить, що від „востока“ в Росії, Румунії і тут у Польщі — живе один православний нарід, о. д-р Медвецький закинув делеґатам брехню. А коли делеґати заявили, що свою справу перешлють до полагодження до Риму, о. адміністратор відповів, що замкне їм церкву, якщо будуть далі „бунти“ в селі. Селяни відповіли, що і так вже ходять до церкви по чужих селах, щоб не слухати свого пастира га його кацапських мудрощів. Вкінці о. адміністратор відповів стереотиповим „якось то буде“, але що і коли Господь знає.

Слід додати, що до нещасних Костарівець зазирають останніми часами протестанти та хочуть їх „ущасливити“ своєю „справедливістю“, якої селяни не можуть, на жаль, дошукатися в о. адміністратора.

Делеґація з Підкарпаття у чеського премієра в справі автономії.

На днях їздила до Праги спеціяльна делеґація з Підкарпатської Руси, яка передала прем. Годжі законопроект широкої автономії для Підкарпатської Руси, що його виробила й одобрила недавно Центральна Руська Народня Рада. У склад делеґації входив м. ін. відомий український діяч о. А. Волошин, пос. Ревай, сен. д-р Бачинський та інші. Прем. Годжа приобіцяв, що уряд розгляне докладно цей законопроект і після того запросить делеґацію Ц. Р. Н. Р. до Праги ще з кінцем січня 1937 р. Делеґація відвідала теж міністрів: Дерера, д-ра Черного, Шрамека і Франке.

У Пряшеві не вільно грати підкарпатському театрові?

Ужгородський „Нашъ Путь“ повідомляє:

Велике обурення на Закарпатті викликала заборона давати нашому театрові з Ужгороду вистави у Пряшеві. Цю нечувану заборону видали словацькі шовіністи, які за всяку ціну хочуть зденаціоналізувати наших земляків у Пряшівщині. Обурені закарпатці домагаються, щоб у цій справі інтервеніював негайно губернатор Підкарпатської Руси Грабар.

—o—

Потреба нової активности.

(З приводу ухвалення соймовою освітньою комісією проекту закону про приватні високі школи).

Львів, дня 18. грудня 1936.

16. ц. м. соймова освітня комісія ухвалила — з деякими змінами і поправками — предложений урядом проект закону про приватні високі школи. Нема сумніву, що цей проект перейде без дальших істотних змін. Передбачений у таких випадках законодатний шлях і в недалекому будучому стане обовязуючим законом. Тому вже сьогодні звертаємо на нього увагу українського громадянства. Робимо це ще й тому, бо ось повстають — перші в Польщі — точніше означені норми, як треба добиватися оснування приватної високої школи. Досі в тій царині обовязували два закони, оба для тієї цілі недостаточні. Перший закон з 15 березня 1933 р. про академічні школи, який обіймає постанови про державні і приватні високі школи лише з академічним ступнем. Другий, це відомий нашому громадянству закон про приватні школи і наукові та виховні заведення з 11. III. 1932 р., який одначе дає лише організаційні рямці для шкільництва нижчих ступнів. Таким робом ухвалений 16. ц. м. соймовою освітньою комісією проект закону про приватні високі школи виповнює цю прогалину.

Його найважніші постанови такі: приватну високу школу може оснувати лише особа правна і лише за дозволом міністра освіти. Для одержання цього дозволу мусить виконати такі вимоги: а) предложити до затвердження статут школи, який окреслює ціль і устрій школи; б) має забезпечити школі відповідні умовини для научно-творчої праці, матеріяльні засоби льокаль та научні засоби. Статут окреслюватиме компетенції директора високої школи, ради школи і її власника. Міністер освіти затверджує програму студій і іспитів, річну програму науки а також склад іспитових комісій. Школа обовязана предкладати міністрові освіти річні звідомлення. Директора, його заступника і вчителів затверджує міністер освіти. Він має право — в окреслених цим законом випадках — пон.

Ч. 286 (14.535). Львів, неділя 20. грудня 1936. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 222-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Обїздка вязниць у часі Різдвяних Свят.

В часі Різдвяних Свят, щоб нести душпастирські послуги, буду обїзджати вязниці в такому порядку: Сандомир 23. XII. 1936, Св. Хрест — 24., 25. і 26. XII. 1936, Ченстохова — С.С. Маґдаленки 27. XII. 1936, Люблінец — Заклад для непоправних 28. і 29. XII. 1936, Катовиці — 30. XII. 1936, Цешин — 31. XII. 1936 і 1. I. 1937, Вісніч — 2. і 3. I. 1937, Ясло — 4. I. 1937, Тарнів — 5., 6. і 7. I. 1937, Равіч — 8. і 9. I. 1937, Вронки — 10. і 11. I. 1937, Короново — 12. і 13. I., Фордон — 14. і 15. I., Ґрудзьондз — 18. і 19. I., Варшава — Мокотів 20. I., Радом — 21. I., Серадзь — 22. I., Седльце — 25. і 26. I., Ломжа — 28. і 29. I., Білосток — 30. I., Володимир — 31. I. і 1. II. 1937.

Рівночасно подаю до відома, що 17. I. 1937 р. відправлю Службу Божу для української кольонії в Торуні, а 24. I. 1937 для української кольонії в Познані. Також для українців-заточенців тих околиць, в яких находяться вязниці, буду правити Службу Божу в тих днях, в яких буду в даних вязницях. Прошу в тій справі зі мною порозумітися листовно або особисто. Листи прошу слати на адресу управи вязниць, в яких буду, із зазначенням, що листи призначені для мене.

На численні запити в справі обїздки вязниць отсією дорогою відповідаю, що це не від мене залежить, що так рідко їзджу. Справа та унормована так, що двічі до року (Різдво і Великдень) буду обїзджати всі вязниці, де сидять наші вязні, а раз до року — у вересні — буду обїзджати тільки ті вязниці, де сидить більша скількість наших вязнів.

Львів, 18. XII. 1936 р.

О. Д-р Осип Кладочний,
капелян.

Що о. д-р Медвецький відповів делеґації селян?

Наслідки політики москвофільських парохів на Лемківщині.

Пишуть нам:

На соборчик до Сянока завитав недавно ап. адміністратор о. д-р Я. Медвецький. Тоді прибула теж делеґація зі села Костарівці під Сяноком, щоб пожалуватись на свого „коханого" пароха о. Венгриновича, якого стягнули аж з Равщини, щоб ширив „кацапський дурман" на Лемківщині. Ап. адміністратор о. д-р Медвецький заявив рішуче, що не прийме більшої делеґації, як у складі трьох осіб і до того лише мужчин (між делеґатами було і кілька жінок).

Коли делеґати зясували о. адміністраторові, що внаслідок москвофільської політики нового пароха в церкві багато парохіян перестало ходити навіть до церкви, о. адміністратор відповів їм рішуче, що вони самі винні, що не ходять до церкви. Далі заявив, що селян у Костарівцях хтось „бунтує", але він знає, хто це такий; хто-ж не ходить до церкви — тому видно її не треба.

На дальші жалі делеґатів про російщину у школі (нпр. Бог у трьох „ліцах"), якої діти не розуміють, про якісь незрозумілі молитвенники і нові зміни у відправі, що їх ввів новий парох, відповідав о. Медвецький флеґматично питаннями: „Ну і щож?" Колиж йому доказували, що ці зміни введено лише в Костарівцях, а в сусідніх селах усе залишилося по старому, нпр. у сусіднім селі Чертежі, де є теж священик „твердих убіжденій", о. адміністратор відповів таким питанням: „Чи я маю бути також злодієм, як мій сусід краде?" Коли делеґати переповіли дещо з проповідей о. Венгриновича, в яких він голосить, що від „востока" в Росії, Румунії і тут у Польщі — живе один православний нарід, о. д-р Медвецький закинув делеґатам брехню. А коли делеґати заявили, що свою справу перешлють до полагодження до Риму, о. адміністратор відповів, що замкне їм церкву, якщо будуть далі „бунти" в селі. Селяни відповіли, що і так вже ходять до церкви по чужих селах, щоб не слухати свого пастира та його кацапських мудрощів. Вкінці о. адміністратор відповів стереотиповим „якось то буде", але що і коли Господь знає.

Слід додати, що до нещасних Костарівець зазирають останніми часами протестанти та хочуть їх „ущасливити" своєю „справедливістю", якої селяни не можуть, на жаль, дошукатися в о. адміністратора.

Делеґація з Підкарпаття у чеського премієра в справі автономії.

На днях їздила до Праги спеціяльна делеґація з Підкарпатської Руси, яка передала прем. Годжі законопроект широкої автономії для Підкарпатської Руси, що його виробила й одобрила недавно Центральна Руська Народня Рада. У склад делеґації входив м. ін. відомий український діяч о. А. Волошин, пос. Ревай, сен. д-р Бачинський та інші. Прем. Годжа приобіцяв, що уряд розгляне докладно цей законопроект і після того запросять делеґацію Ц. Р. Н. Р. до Праги ще з кінцем січня 1937 р. Делеґація відвідала теж міністрів: Дерера, д-ра Черного, Шрамека і Франке.

У Пряшеві не вільно грати підкарпатському театрові?

Ужгородський „Нашъ Путь" повідомляє:

Велике обурення на Закарпатті викликала заборона давати нашому театрові з Ужгороду вистави у Пряшеві. Цю нечувану заборону видали словацькі шовіністи, які за всяку ціну хочуть зденаціоналізувати наших земляків у Пряшівщині. Обурені закарпатці домагаються, щоб у цій справі інтервенював негайно губернатор Підкарпатської Руси Грабар.

—o—

Потреба нової активности.

(З приводу ухвалення соймовою освітньою комісією проекту закону про приватні високі школи).

Львів, дня 18. грудня 1936.

16. ц. м. соймова освітня комісія ухвалила — з деякими змінами і поправками — предложений урядом проект закону про приватні високі школи. Нема сумніву, що цей проект перейде без дальших істотних змін. Передбачений у таких випадках законодатний шлях і в недалекому будучому стане обовязуючим законом. Тому вже сьогодні звертаємо на нього увагу українського громадянства. Робимо це ще й тому, бо ось повстають — перші в Польщі — точніше означені норми, як треба добиватися основання приватної високої школи. Досі в тій царині обовязували два закони, оба для тієї цілі недостаточні. Перший закон з 15. березня 1933 р. про академічні школи, який обіймає постанови про державні і приватні високі школи лише з академічним ступнем. Другий, це відомий нашому громадянству закон про приватні школи і наукові та виховні заведення з 11. III. 1932 р., який одначе дає лише організаційні рямці для шкільництва нижчих ступнів. Таким робом ухвалений 16. ц. м. соймовою освітньою комісією проект закону про приватні високі школи виповнює цю прогалину.

Його найважніші постанови такі: приватну високу школу може основувати лише особа правна і лише за дозволом міністра освіти. Для одержання цього дозволу мусить виконати такі вимоги: а) предложити до затвердження статут школи, який окреслює ціль і устрій школи; б) має забезпечити школі відповідні умовини для научно-творчої праці, матеріяльні засоби, льокаль та научні засоби. Статут окреслюватиме компетенції директора високої школи, ради школи і її власника. Міністер освіти затверджує програму студій і іспитів, річну програму науки а також склад іспитових комісій. Школа обовязана предкладати міністрові освіти річні звідомлення. Директора, його заступника і вчителів затверджує міністер освіти. Він має право — в окреслених цим законом випадках — при.

пинити директора й учителів у їхніх чинностях, а також може домагатися їх усунення. Він може — теж у дуже загально окреслених цим законом випадках — замкнути на якийсь час або зовсім цілу школу або лише її частину. Закон передбачує дуже велику залежність від міністра освіти організацій молоді, які ділатимуть на терені школи і під її надзором. Вищі духовні семінарі, істнуючі на підставі ст. XIII. уст. 2) конкордату, а також католицькі теольоґічні заведення й артистичні школи не підпадають під постанови цього закону. Абсольвенти приватної високої школи одержуватимуть свідоцтва або диплъоми, які окреслять обсяг знання, добутий у школі. Всі приватні високі школи, які істнуватимуть у дні, коли ввійде в життя цей закон про приватні високі школи, мусітимуть упродовж року виповнити умовини, потрібні для одержання дозволу на оснування високої школи. Про ці умовини була згадка вгорі. Таких шкіл є сьогодні в Польщі не цілий десяток. М. ін. Вища Школа Денникарська у Варшаві, Школа Політичних Наук у Вильні і Варшаві, Школа для пізнання Сходу Східного Інституту у Варшаві, Інститут Суспільного Господарства в Катовицях, Католицька Студія в Познані і ін. Вони мають поверх 4.000 слухачів і випускають річно около 500 абсольвентів.

З цього коротко представленого змісту закону про приватні високі школи виходить ясно, що передбачені в ньому компетенції міністра освіти будуть незвичайно великі. Під цим оглядом цей закон не буде ріжнитися від сьогодні обовязуючого закону про приватне шкільництво нижчих ступнів.

Чи можемо мати з закону про прив. вис. школи якусь користь? Конкретно, чи можемо, спіраючись на ньому, добитись бодай частини українського високого шкільництва? Відповідь на це питання дати сьогодні незвичайно трудно. Годі теж сьогодні оцінити, чи шлях добування державного високого шкільництва коротший від старань за приватним. Певне те, що це останнє дуже дороге і понад силу українського громадянства. Та проте дозволю собі висловити погляд, який — до речі — нікого, поза мною не обтяжує: ухвалення і не виконання закону про український державний університет з 26. IX. 1922. ослабило енерґію тих кол українського громадянства, яких завданням було дати нації бодай частину, бодай суроґат високого шкільництва. Ці кола, — зуживаючи всю свою енерґію на добування державного університету, не вложили відповідної праці в активізацію українського громадянства для тих видів української культури, для яких потрібні рямці високого шкільництва. І перед нами стануло незвичайно грізне марево: втрати наукових сил для плекання українознавства у всіх його видах. Старші вчені вимирають, молодші або працюють на прожиток, кидаючи науку, або просто переходять до чужих на службу зі шкодою для української науки. Ось ухвалення закону про приватні високі школи повинно стати моментом для деякої ревізії наших поглядів на заходи за високими школами, а найважніше повинно стати товчком до якнайбільшої активізації українського громадянства в тій царині. Це не значить, що треба залишити старання за державним українським університетом. Ні! Навпаки, ці заходи треба навіть скріпити, але пересунути їх у площину політики. Натомість усі громадянські і господарські українські кола, які мають відповідні для цього засоби, повинні звернути всю свою увагу на створення тих видів високого шкільництва, які потрібні для збереження і розбудови української науки і культури. Не треба зражуватись просто тернистим шляхом нового закону про високі приватні школи. Його треба доконче використати. А це повинні зробити українські наукові кола при якнайсильнішій піддержці всього українського громадянства.

В. Кузьмович.

УКРАЇНЦІ ЧИ ЧЕХИ.

ВИРІШНИЙ ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ ПІДКАРПАТТЯ?

Лист з Підкарпатської Руси.

Підкарпатська Русь, що після століть жахливого мадярського режіму найшла відразу широкі можливости для свого національного відродження, заслуговує на те, щоби кожний з нас знав правду про методи боротьби за це відродження, якими користуються місцеві національно-свідомі елементи, та про загальні умовини, в яких ця боротьба ведеться.

Дієвими особами цього процесу є з одного боку самі українці, з другого ті державно-політичні чинники, що створюють відповідні обективні умовини. Вони — українці та чеські державні кола творять так би мовити два бігуни, поміж якими істнують всі інші чинники, що в більшій або меншій мірі впливають на загальний процес національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

Котрому з цих чинників маємо віддати першенство як чинникові, що **фактично** визначає так мовити „ґенеральну лінію" цього відродження? Хочемо бути обективними і відповідь свою спіраємо на даних, що характеризують поведінку державно-політичних чинників у загальному процесі національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

„Прилученням Підкарпатської Руси до Чеськословацької республики дісталася нам невідома країна, що її ми знали та й тепер знаємо так мало як росіяни свій Сибір... Підкарпатська Русь це маленька країна, що її пішки можна сходити здовж і впоперек за кілька днів. Населює її братній але на жаль так само мало знаний русинський нарід.

Але Підкарпатська Русь є країною, що від її самостійности та приятельського характеру у взаєминах з нами до деякої міри залежить і наша самостійність. Без Підкарпатської Руси будемо островом, оточеним неприятельським морем, будемо відрізані від східного славянського світа та приятельської Румунії.

Для збереження нашої екзистенції Підкарпатська Русь не є для нас конче потрібна як **країна чеська** (підкреслення наше — О.), але не можемо допустити, щоби підпала впливові котроїнебудь неприятельської нам держави. Підк. Русь мусить бути для нас мостом, брамою на приятельський схід. Тому сьогодні треба, щоби ми той міст знову збудували та удержували в найліпшому стані... Бо якщо колинебудь передемо її в приятельські руки чи то **українські чи російські**, мусить мати такий вигляд, щоб ми самі могли бути горді зі своєї праці, що її виконаємо для братнього славянського народу...

Підкарпатська Русь не сміє бути для нас незнаною країною, не сміє бути Сибіром ані окупованою країною..."

Так писали автори цікавої книжки: **„Подкарпатска Рус. єї прш[illegible]і а земедельске помери"** Вацлав Драгни і Франт. Драгни, що її видало **міністерство хліборобства** у своїх публікаціях з року 1921 ч. 15. під редакцією д-ра інж. Ед. Райха.

•

Минуло 13 років. Події розвивались, мінялась загальна ситуація в Европі, мінялись настрої і методи реалізації та й сама інтерпретація прийнятих на себе міжнародніх зобовязань з боку державно-політичних господарів ЧСР. Розвивалась національна свідомість укр. населення Підкарпаття. І ось року 1934 приїздить на Підкарпаття міністр закордонних справ ЧСР, щоби поінформувати між іншим місцеве населення про свої погляди на „головні проблеми цієї частини республики, частини, що є і залишиться нашою, що є і залишиться вашою, а котрої вам вже ніхто і ніколи не буде всилі відбрати". (Підкресл. д-ра Е. Бенеша).

Якже розуміє п. міністр (а теперішній президент ЧСР) поняття **вашої** країни? та кого він розуміє, коли говорить „ви"? Відповідь на цей запит находимо у тій самій промові, що її виголосив міністр підчас свого побуту на Підкарпатті та що її видав краєвий відділ чсл. леґіонарського обєднання для Підк. Руси в Ужгороді під заголовком:

„Д-р Едвард Бенеш. Промова про підкарпаторуську проблему та її відношення до Чеськословацької републики. Р. 1934." З цієї публікації ми й беремо дальші цитати.

Говорячи про населення Підкарпаття, др Е. Бенеш признає, що „найчисленнішим та найважливішим елементом з доби найранішого середневіччя є тут **русини**, як правдивий переважаючий підкарпаторуський нарід, довкола **котрого та з котрим** (підкр. наше, О.) сьогодні твориться правдива історія Підкарпатської Руси" (стор. 8).

Як бачимо відповідальний керманич заграничної політики ЧСР не вживає правдивої назви народу, що має таке важливе значіння не тільки для історії самого Підкарпаття, а й для екзистенції самої ЧСР (по думці вищецитованих авторів). Не будемо тут ставити запитання чому?, — а наведемо дальші уступи з тієї самої промови.

Говорячи про мову підкарпаторуського народу в історичній перспективі п. міністр д-р Е. Бенеш стверджує: „після програної мадярської революції р. 1848, коли то вільніше розвивалось народне життя русинів, прийняли вони за літературну мову російську, котра проте була дуже далекою від народньої мови і постійно все більше і більше підлягала впливам місцевих діялектів". (Стор. 10).

На цьому справа не обмежилася і викликала глибший спротив народніх чинників. Говорячи про це по аналогії з протестом проти месіянського русофільства у словаків, др Бенеш казав: „Протест русофілів, що виник поміж русинами та схилявся до українства, значив також поворот до притисненого і господарськи і соціяльно народу". (Стор. 11).

пінити директора й учителів у їхніх чинностях, а також може домагатися їх усунення. Він може — теж у дуже загально окреслених цим законом випадках — замкнути на якийсь час або зовсім цілу школу або лише її частину. Закон передбачує дуже велику залежність від міністра освіти організацій молоді, які ділатимуть на терені школи і під її надзором. Вищі духовні семінарі, існуючі на підставі ст. XIII. уст. 2) конкордату, а також католицькі теольогічні заведення й артистичні школи не підпадають під постанови цього закону. Абсольвенти приватної високої школи одержуватимуть свідоцтва або дипльоми, які окреслять обсяг знання, добутий у школі. Всі приватні високі школи, які існуватимуть у дні, коли ввійде в життя цей закон про приватні високі школи, мусітимуть упродовж року виповнити умовини, потрібні для одержання дозволу на оснування високої школи. Про ці умовини була згадка вгорі. Таких шкіл є сьогодні в Польщі не цілий десяток. М. ін. Вища Школа Денникарська у Варшаві, Школа Політичних Наук у Вильні і Варшаві, Школа для пізнання Сходу Східного Інституту у Варшаві, Інститут Суспільного Господарства в Катовицях, Католицька Студія в Познані і ін. Вони мають поверх 4.000 слухачів і випускають річно около 500 абсольвентів.

З цього коротко представленого змісту закону про приватні високі школи виходить ясно, що передбачені в ньому компетенції міністра освіти будуть незвичайно великі. Під цим оглядом цей закон не буде ріжнитися від сьогодні обовязуючого закону про приватне шкільництво нижчих ступнів.

Чи можемо мати з закону про прив. вис. школи якусь користь? Конкретно, чи можемо, спіраючись на ньому, добитись бодай частини українського високого шкільництва? Відповідь на це питання дати сьогодні незвичайно трудно. Годі теж сьогодні оцінити, чи шлях добування державного високого шкільництва коротший від старань за приватним. Певне те, що це останнє дуже дороге і понад силу українського громадянства. Та проте дозволю собі висловити погляд, який — до речі — нікого, поза мною не обтяжує: ухвалення і не виконання закону про український державний університет з 26. IX. 1922. ослабило енергію тих кол українського громадянства, яких завданням було дати нації бодай частину, бодай суроґат високого шкільництва. Ці кола, — зуживаючи всю свою енерґію на добування державного університету, не вложили відповідної праці в активізацію українського громадянства для тих видів української культури, для яких потрібні рямці високого шкільництва. І перед нами стануло незвичайно грізне марево: втрати наукових сил для плекання українознавства у всіх його видах. Старші вчені вимирають, молодші або працюють на прожиток, кидаючи науку, або просто переходять до чужих на службу зі шкодою для української науки. Ось ухвалення закону про приватні високі школи повинно стати моментом для деякої ревізії наших поглядів на заходи за високими школами, а найважніше повинно стати товчком до якнайбільшої активізації українського громадянства в тій царині. Це не значить, що треба залишити старання за державним українським університетом. Ні! Навпаки, ці заходи треба навіть скріпити, але пересунути їх у площину політики. Натомість усі громадянські і господарські українські кола, які мають відповідні для цього засоби, повинні звернути всю свою увагу на створення тих видів високого шкільництва, які потрібні для збереження і розбудови української науки і культури. Не треба зражуватись просто тернистим шляхом нового закону про високі приватні школи. Його треба доконче використати. А це повинні зробити українські наукові кола при якнайсильнішій піддержці всього українського громадянства.

В. Кузьмович.

УКРАЇНЦІ ЧИ ЧЕХИ.

ВИРІШНИЙ ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ ПІДКАРПАТТЯ?

Лист з Підкарпатської Руси.

Підкарпатська Русь, що після століть жахливого мадярського режиму найшла відразу широкі можливости для свого національного відродження, заслуговує на те, щоби кожний з нас знав правду про методи боротьби за це відродження, якими користуються місцеві національно-свідомі елементи, та про загальні умовини, в яких ця боротьба ведеться.

Дієвими особами цього процесу є з одного боку самі українці, з другого ті державно-політичні чинники, що створюють відповідні обєктивні умовини. Вони — українці та чеські державні кола творять так би мовити два бігуни, поміж якими існують всі інші чинники, що в більшій або меншій мірі впливають на загальний процес національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

Котрому з цих чинників маємо віддати першенство як чинникові, що фактично визначає так мовити „генеральну лінію" цього відродження? Хочемо бути обєктивними і відповідь свою спіраємо на даних, що характеризують поведінку державно-політичних чинників у загальному процесі національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

„Прилученням Підкарпатської Руси до Чеськословацької республики дісталася нам невідома країна, що її ми знали та й тепер знаємо так мало як росіяни свій Сибір... Підкарпатська Русь це маленька країна, що її пішки можна сходити здовж і впоперек за кілька днів. Населює її братній але на жаль так само мало знаний русинський нарід.

Але Підкарпатська Русь є країною, що від її самостійности та приятельського характеру у взаєминах з нами до деякої міри залежить і наша самостійність. Без Підкарпатської Руси будемо островом, оточеним неприятельським морем, будемо відрізані від східного славянського світа та приятельської Румунії.

Для збереження нашої екзистенції Підкарпатська Русь не є для нас конче потрібна як **країна чеська** (підкреслення наше — О.), але не можемо допустити, щоби підпала впливові котроїнебудь неприятельської нам держави. Підк. Русь мусить бути для нас мостом, брамою на приятельський схід. Тому сьогодні треба, щоби ми той міст знову збудували та удержували в найліпшому стані... Бо якщо колинебудь передамо її в приятельські руки чи то українські чи російські, мусить мати такий вигляд, щоб ми самі могли бути горді зі своєї праці, що її виконаємо для братнього славянського народу...

Підкарпатська Русь не сміє бути для нас незнаною країною, не сміє бути Сибіром ані окупованою країною..."

Так писали автори цікавої книжки: „**Подкарпатска Рус, єї поміри а земедельске поміри**" Вацлав Драгни і Франт. Драгни, що її видало міністерство хліборобства у своїх публікаціях з року 1921 ч. 15. під редакцією д-ра інж. Ед. Райха.

•

Минуло 13 років. Події розвивались, мінялась загальна ситуація в Европі, мінялись настрої і методи реалізації та й сама інтерпретація прийнятих на себе міжнародніх зобовязань з боку державно-політичних господарів ЧСР. Розвивалась національна свідомість укр. населення Підкарпаття. І ось року 1934 приїздить на Підкарпаття міністр закордонних справ ЧСР, щоби поінформувати між іншим місцеве населення про свої погляди на „головні проблеми цієї частини республики, частини, що є і залишиться нашою, що є і залишиться вашою, з котрої вам вже ніхто і ніколи не буде в силі відбрати". (Підкресл. д-ра Е. Бенеша).

Якже розуміє п. міністр (а теперішній президент ЧСР) поняття вашої країни? та кого він розуміє, коли говорить „ви"? Відповідь на цей запит находимо у тій самій промові, що її виголосив міністр підчас свого побуту на Підкарпатті та що її видав краєвий відділ чсл. леґіонарського обєднання для Підк. Руси в Ужгороді під заголовком:

„Д-р Едвард Бенеш. Промова про підкарпаторуську проблему та її відношення до Чеськословацької республики. Р. 1934." З цієї публікації ми й беремо дальші цитати.

Говорячи про населення Підкарпаття, др Е. Бенеш признає, що „найчисленнішим та найважливішим елементом з доби раннього середневіччя є тут русини, як правдивий переважаючий підкарпаторуський нарід, довкола котрого та з котрим (підкр. наше, О.) сьогодні твориться правдива історія Підкарпатської Руси" (стор. 8).

Як бачимо відповідальний керманич заграничної політики ЧСР не вживає правдивої назви народу, що має таке важливе значіння не тільки для історії самого Підкарпаття, а й для екзистенції самої ЧСР (по думці вищецитованих авторів). Не будемо тут ставити запитання чому?, — а наведемо дальші уступи з тієї самої промови.

Говорячи про мову підкарпаторуського народу в історичній перспективі п. міністр д-р Е. Бенеш стверджує: „після програної мадярської революції р. 1848, коли то вільніше розвивалось народнє життя русинів, прийняли вони за літературну мову російську, котра проте була дуже далекою від народньої мови і постійно все більше і більше підлягала впливам місцевих діялектів". (Стор. 10).

На цьому справа не обмежилася і викликала глибший спротив народніх чинників. Говорячи про це по аналогії з протестом проти месіянського русофільства у словаків, др Бенеш казав: „Протест русофілів, що виник поміж русинами та схилявся до українства, значив також поворот до притисненого і господарськи і соціяльно народу". (Стор. 11).

Конкретизуючи характер взаємовідносин між місцевими чинниками і чинниками державно-політичними, чеський міністр казав: „Чехословаччина не хоче і не буде накидати Підкарпатській Руси ніякої культурної або національної орієнтації; ЧСР хоче лише в її культурному змаганні по братськи помагати, а її національне відродження докінчити в дусі західньо-европейському та світовому“. (Ст. 40).

„Я дуже далекий від того, щоби приходити до вас з метою мішатися до тих ваших (культурнонаціональних) суперечок, щоби приписувати вам, що маєте робити, яку мову та правопис приймати та котру культурну орієнтацію остаточно маєте собі вибрати“. (Ст. 41).

Коли порівняємо ці дві публікації двох офіційних (хоч і не однакової питомої ваги) державно-політичних чинників, то побачимо, що кожна з них признає перше місце **місцевим чинникам.** Вони то мали би твердо визначити свої позиції і в орієнтації на них мали би державно-політичні будівничі „мосту“ чи „Брами“ до „приятельського сходу“ переводити свої конструкції чи в українському чи в московському стилі.

Тому то і ми віддамо першенство місцевим чинникам українського національного відродження цієї країни. А на тлі їхніх змагань, на тлі метод і тактики, що їх вони вживають у процесі цього відродження, лекше буде і висвітлити і зрозуміти ролю другого бігуна — державно-політичних чинників, — що визначають конкретні форми, в які виливається такий важливий для нас процес національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

Омікрон.

Православія у Польщі над берегом пропасти.

Обовязуюча у своїх постановах польська березнева конституція з 1921. р. у статтях 111 до 116 признає громадянам польської держави свободу совісти й віроісповідання, а віроісповіданням, що їх визнала держава, право публичного культу. Внутрішнє життя признаного державою віроісповідання нормують його внутрішні канонічні постанови. Передовою Церквою в Польщі за постановами конституції є римо-кат. Церква при рівноправности інших визнаних державою віроісповідань.

У рямцях конституції кожне признане державою віроісповідання користується автономією на основі свого канонічного права з тим обмеженням, що не може воно стояти в суперечности в обовязуючим державним правом.

Відносини між кат. Церквою і державою вирішує конкордат між Польщею і Апост. Столицею з 1925. р. Відносини інших державою признаних віроісповідань регулюють окремі статути, видані законодатним шляхом звичайно у формі президентського декрету, оголошені у Вістнику Законів П. Р., при чому кожне віроісповідання має свої законом законтрактовані права. Останньо одержали це протестанти, лютерани, през. декретом з 25. листопада ц. р., а навіть горстка музулман і караїмів у Польщі. Не має цього договору тільки православна Церква в Польщі з чотирьома міліонами вірних, найчисленіша по католицькій Церква в Польщі. Правні її основи управильнює тимчасовий розпорядок з початків існування сучасної Польщі, а усі заходи, щоб відносини православної Церкви управильнити законодатним шляхом, як це мають вже протестанти, жиди, музулмани й караїми, досі остались без успіху. Це викликує непевність правного стану й залежність православної Церкви від державної адміністрації з очевидною шкодою для Церкви (пор. відома й голосна ревіндикація православних церков римо-католиками й нерухомого майна) та спиняє її дальший природний розвій.

Канонічно є православна Церква в Польщі автокефальною, а її головою є варшавський, слонімський і цілої Польщі митрополит Діонизій (Денис Валединський), якому безпосередньо підчинена варшавсько-холмська епархія. Православних епархій є пять: волинська (коло 1½ міл. вірних) з архієпископом Олексієм і з двома вікарними єпископами Полікарпом у Луцьку і Симоном в Острозі, поліська (около одного міліона вірних) з архиеп. Олександром, гродненська (о-

ДР. В. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ.

Шляхи нашого новітнього мистецтва.

(З нагоди VIII. вистави АНУМ-а).

З ділянок нашого культурного життя висувається сильніше, ніж у попередній добі нашого духового розвою образотворче мистецтво. Коли побіч літературних творів воно бере на себе завдання своїми способами оформлювати наше духове життя настільки, як побільшення і так уже слабоньких духових потенцій, які у нас діють, то треба цей зворот повитати.

Мистецтво було у всіх народів завсіди одним з наймогутніших засобів для оформлення всіх проявів людської духовости та мало величезний виховний вплив на людину. З огляду на це виняткове значіння мистецтва для творчого життя народів — значіння, яке відповідно до загальної атмосфери могло мати добрий або злий вплив на громадське або індивідуальне життя, треба задуматись над деякими поглядами про ролю новітнього мистецтва, бо саме воно творить сферу нашого спеціяльного зацікавлення.

Погляди ці на ролю новітнього мистецтва витворилися серед народів перезрілих, народів з культурами, які давно вже перейшли зеніт свого матеріяльного та духового розвою і нині клоняться до упадку, коли не спроможуться на основне відродження. Мистецтво у тих народів не йде вже більш у рівному темпі з потребами життя і не творить певної радісно-творчої спільноти з тим життям, а воно відірвалося від того життя і стало або по суті пустою грою з формальними проблемами („лярпурлярпизм“), або стало заспокоювати потреби люксусу збагатілих „нуворішів“, стало мистецтвом по „ситім обіді“, стало одним словом пересиченою декорацією життя або його чисто змисловою розвагою.

Це здетронізовання властивої ролі мистецтва в житті народів потягнуло за собою гостру реакцію здолини: мистецтво стало одним із засобів для ширення клясових антагонізмів, для клясової боротьби, а разом з тим висловом матеріялістичного світовідчування.

Це була і є загальна ситуація, яка застала українське новітнє мистецтво по тім і по тім боці Збруча, при його відродинах. Ситуація повна небезпек, яка загрожує всім новим здоровим первопочинам. Одначе одно в тій ситуації мусить бути ясне для кожного, що шукає життєвої правди: що роля мистецтва у молодого національного організму мусить бути цілком інша від тої, яку ми саме представили. Не може мистецтво у молодих народів, які хотять здоровим духом оформити свій етос, бути ані проявом культурного пересичення та люксусової декорації життя, ані пустою грою формальних проблем, які живуть тільки у безкровних атмосферах академій (розуміється не академій і значінні конечних високих мистецьких підготових шкіл), ані не може теж бути засобом для розбурхування соціяльних чи якихсь там інших антаґонізмів і тимсамим висловом матеріялістичного світогляду, бо це все не шлях догори, до творення здорових підстав сильного етосу народів, а це шлях униз, який веде культурно перезрілі народи до занепаду.

І коли тут хочемо начеркнути нарис здорового етосу молодих народів, або що духово відроджуються, то мусимо глянути на ці періоди розвою мистецтва народів, які вели догори, до здорової творчости та до тяжкого змагання, що оформлює життя. Тоді цей нарис покаже ось що:

Що родилися або відроджувалися просто архаїчні стилі народів а). Через високий та глибокий релігійний підем, б). Через творче оформлення старих своїх або чужих могутніх та плодотворних традицій. в). Через життєві потреби, що впливають з любови до рідної землі-Батьківщини. Є певні вічні правди в історичних явищах. Не бачимо причин, чому оформлення духового етосу нашого народу мало би творити виняток під цим оглядом, коли з тих безконечно глибоких і бездонних резервуарів людського духа творилися тисячами літ на цілій земній кулі могутні культури.

*

Від тих загальних міркувань на тему народин, переродження та занепаду мистецьких культур перейдемо до актуальних питань нашого новітнього мистецтва.

VIII. Вистава АНУМ-а дає змогу задуматися над конкретними течіями серед новочасного українського мистецтва.

Ми є далекі від того, щоб не підходити до всіх українських мистецьких явищ з повним обєктивним признанням, коли вони вносять якісь позитивні вартости у наш невеликий мистецький дорібок. І все це позитивне, що поодинокі мистці з останньої вистави в українське мистецьке життя внесли, ми відмітимо вже у подрібній критиці. (Докінчення буде).

Конкретизуючи характер взаємовідносин між місцевими чинниками і чинниками державно-політичними, чеський міністр казав: „Чехословаччина не хоче і не буде накидати Підкарпатській Руси ніякої культурної або національної орієнтації; ЧСР хоче лише в її культурному змаганні по братськи помагати, а її національне відродження докінчити в дусі західньо-европейському та світовому“. (Ст. 40).

„Я дуже далекий від того, щоби приходити до вас з метою мішатися до тих ваших (культурнонаціональних) суперечок, щоби приписувати вам, що маєте робити, яку мову та правопис приймати та котру культурну орієнтацію остаточно маєте собі вибрати“. (Ст. 41).

Коли порівняємо ці дві публікації двох офіційних (хоч і не однакової питомої ваги) державно-політичних чинників, то побачимо, що кожна з них признає перше місце **місцевим чинникам**. Вони то мали би твердо визначити свої позиції і в орієнтації на них мали би державно-політичні будівничі „мосту“ чи „Брами“ до „приятельського сходу“ переводити свої конструкції чи в українському чи в московському стилі.

Тому то і ми віддамо першенство місцевим чинникам українського національного відродження цієї країни. А на тлі їхніх змагань, на тлі метод і тактики, що їх вони вживають у процесі цього відродження, лекше буде і висвітлити і зрозуміти ролю другого бігуна — державно-політичних чинників, — що визначають конкретні форми, в які виливається такий важливий для нас процес національного відродження українського населення Підкарпатської Руси.

Омікрон.

Православія у Польщі над берегом пропасти.

Обовязуюча у своїх постановах польська березнева конституція з 1921. р. у статтях 111 до 116 признає громадянам польської держави свободу совісти й віроісповідання, а віроісповіданням, що їх визнала держава, право публичного культу. Внутрішнє життя признаного державою віроісповідання нормують його внутрішні канонічні постанови. Передовою Церквою в Польщі за постановами конституції є римо-кат. Церква при рівноправности інших визнаних державою віроісповідань.

У рямцях конституції кожне признане державою віроісповідання користується автономією на основі свого канонічного права з тим обмеженням, що не може воно стояти в суперечности з обовязуючим державним правом.

Відносини між кат. Церквою і державою вирішує конкордат між Польщею і Апост. Столицею з 1925. р. Відносини інших державою признаних віроісповідань регулюють окремі статути, видані законодатним шляхом звичайно у формі президентського декрету, оголошені у Вістнику Законів П. Р., при чому кожне віроісповідання має свої законом законтрактовані права. Останньо одержали це протестанти, лютерани, през. декретом з 25. листопада ц. р., а навіть горстка музулман і караїмів у Польщі. Не має цього договору тільки православна Церква в Польщі з чотирьома міліонами вірних, найчисленіша по католицькій Церкві в Польщі. Правні її основи управильнює тимчасовий розпорядок з початків існування сучасної Польщі, а усі заходи, щоб відносини православної Церкви управильнити законодатним шляхом, як це мають вже протестанти, жиди, музулмани й караїми, досі остались без успіху.

Канонічно є православна Церква в Польщі автокефальною, а її головою є варшавський, слонімський і цілої Польщі митрополит Діонізій (Денис Валединський), якому безпосередньо підчинена варшавсько-холмська епархія. Православних епархій є пять: волинська (коло $1\frac{1}{2}$ міл. вірних) з архієпископом Олексієм і з двома вікарними епископами Полікарпом у Луцьку і Симоном в Острозі, поліська (около одного міліона вірних) з архиєп. Олександром, гродненська (о-

ДР. В. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ.

Шляхи нашого новітнього мистецтва.

(З нагоди VIII. виставп АНУМ-а).

З ділянок нашого культурного життя висувається сильніше, ніж у попередній добі нашого духового розвою образотворче мистецтво. Коли побіч літературних творів воно бере на себе завдання своїми способами оформлювати наше духове життя настільки, як побільшення і так уже слабоньких духових потенцій, які у нас діють, то треба цей зворот повитати.

Мистецтво було у всіх народів завсіди одним з наймогутніших засобів для оформлення всіх проявів людської духовости та мало величезний виховний вплив на людину. З огляду на це виняткове значіння мистецтва для творчого життя народів — значіння, яке відповідно до загальної атмосфери могло мати добрий або злий вплив на громадське або індивідуальне життя, треба задуматись над деякими поглядами про ролю новітнього мистецтва, бо саме воно творить сферу нашого спеціяльного зацікавлення.

Погляди ці на ролю новітнього мистецтва витворилися серед народів перезрілих, народів з культурами, які давно вже перейшли зеніт свого матеріяльного та духового розвою і нині клоняться до упадку, коли не спроможуться на основне відродження. Мистецтво у тих народів не йде вже більш у рівному темпі з потребами життя і не творить певної радісно творчої спільноти з тим життям, а воно віділювалося від того життя і стало або по суті пустою грою з формальними проблемами („лярпурляртизм“), або стало заспокоювати потреби люксусу збагатілих „нуворішів“, стало мистецтвом по „ситім обіді“, стало одним словом пересиченою декорацією життя або його чисто змисловою розвагою.

Це здетронізування властивої ролі мистецтва в житті народів потягнуло за собою гостру реакцію здолини: мистецтво стало одним із засобів для ширення клясових антагонізмів, для клясової боротьби, а разом з тим висловом матеріялістичного світовідчування.

Це була і є загальна ситуація, яка застала українське новітнє мистецтво по тім і по тім боці Збруча, при його відродинах. Ситуація повна небезпек, яка загрожує всім новим здоровим первопочинам. Одначе одно в тій ситуації мусить бути ясне для кожного, що шукає життєвої правди: що роля мистецтва у молодого національного організму мусить бути цілком інша від тої, яку ми саме представили. Не може мистецтво у молодих народів, які хотять здоровим духом оформити свій етос, бути ані проявом культурного пересичення та люксусовою декорацією життя, ані пустою грою формальних проблем, які живуть тільки у безкровних атмосферах академій (розуміється не академій і значінні конечних високих мистецьких підготових шкіл), ані не може теж бути засобом для розбурхування соціяльних чи якихсь там інших антагонізмів і тимсамим висловом матеріялістичного світогляду, бо це все не шлях догори, до творення здорових підстав сильного етосу народів, а це шлях униз, який веде культурно перезрілі народи до занепаду.

І коли тут хочемо начеркнути нарис здорового етосу молодих народів, або що духово відроджуються, то мусимо глянути на ці періоди розвою мистецтва народів, які вели догори, до здорової творчости та до тяжкого змагання, що оформлює життя. Тоді цей нарис покаже ось що:

Що родилися або відроджувалися просто архаїчні стилі народів а). Через високий та глибокий релігійний підем, б). Через творче оформлення старих своїх або чужих могутніх та плодотворних традицій. в). Через життєві потреби, що випливають з любови до рідної землі-Батьківщини. Є певні вічні правди в історичних явищах. Не бачимо причин, чому оформлення духового етосу нашого народу мало би творити виняток під цим оглядом, коли з тих безконечно глибоких і бездонних резервуарів людського духа творилися тисячами літ на цілій земній кулі могутні культури.

*

Від тих загальних міркувань на тему народин, перерождення та занепаду мистецьких культур перейдемо до актуальних питань нашого новітнього мистецтва.

VIII. Вистава АНУМ-а дає змогу задуматися над конкретними течіями серед новочасного українського мистецтва.

Ми є далекі від того, щоб не підходити до всіх українських мистецьких явищ з повним обективним признанням, коли вони вносять якісь позитивні вартости у наш невеликий мистецький дорібок. І все це позитивне, що поодинокі мистці з останньої вистави в українське мистецьке життя внесли, ми відмітили вже у подрібній критиці. (Докінчення буде).

коло 3/4 міл. вірних) з епископом Антонієм (Марченком), виленська (1/4 міл. вірних) з архиєп. Теодозієм, врешті варшавсько-холмська (дещо понад 200 тис. вірних). За винятком волинського архиєп. Олексія й луцького вікарного епископа Полікарпа, які є українцями — уся решта єрархії це ряні москалі або обмосковлені малороси-русотяпи, як пр. ославлений сьогодні гродненський епископ Антоній (Марченко).

Фактична залежність — не юридична православної єрархії та духовенства від державної адміністрації є майже безмежна, з деякого боку фактично більша, як було це за царської Росії. Дійсним керманичем православної Церкви не є митрополит Діонизій. І своєю поведінкою московська православна єрархія пішла на руку тій, цілій системі, яка звела на нівець незалежність прав. Церкви навіть у суто канонічних справах. Здебільша нема ні в єрархії, ні у підчиненого духовенства навіть самопочуття особистої гідности. (Очевидно — є виїмки). Не є вони у своїй величезній більшості ніяким творчим чинником у житті нашої нації на північних землях і чужі для нього.

Не повезло і з українізацією богослужень. Навпаки, православна Церква стала навіть активним чинником у денаціоналізації нашого населення. Науку релігії у школах ведеться майже зправила або по польськи або по московськи. Виховання кандидатів духовного звання в духовних семинаріях у Кремянці на Волині (її хотять перенести до Варшави) й у Вильні та на православному богословському виділі варшавського університету йде теж у польській мові й у польському дусі. Метрики й кореспонденцію з урядами веде православне духовенство по польськи. Останніми часами слідно заходи ввести у православній Церкві польську богослужебну мову, яку частинно вже й уведено у відправах для православних вояків. Польонізаційним затіям патронує з цілою силою передовсім гродненський епископ Антоній (Марченко), наш землячок, типовий безхребетний карієрист русотяп, що для особистої карієри готов зробити все.

Заходи деяких чинників зробити православну Церкву послушним знаряддям польонізаційних затій, передовсім спольщити богослужения, знайшли спротив і у частини польської публичної опінії, яку бере гидь з причини безграничного раболіпія декого з православної церковної єрархії. Відомий польський публіцист Мацкевич, редактор консервативного виленського „Слова", на сторінках свого щоденника виступив з безпощадною критикою поведінки церковної православної верхівки. Він теж підніс у пресі різкий протест проти намірів спольщити православне богослужения, а його орган узявся на добре до найбільш негодячого православного епископа, згаданого вище Антонія, сьогодні ординарія у Гродні.

Виленське „Слово" оголосило в ч. 331 з 2. грудня ц. р. велику статтю п. н. „Від верхів могучости на дно морального упадку" — „Куліси карієри й гомосексуальних брудів". Зміст цієї статті, що дотичить і життя гродненського епископа Антонія, прямо жахливий. Є там дещо з його біографії, бо автор статті знає здавна особисто цього церковного достойника. Вважаю за вказане її вкоротці за „Словом" переповісти.

Єп. Антоній був перед кільканацяти роками духовником у православній духовній семинарії у Вильні. Реклямувався тоді як ряний русофіл, колишній старшина армії Врангля і великий антибольшевик. Вдавав при цьому дуже льояльного супроти Польщі й невдовзі став явним польонофілом. Обчислив добре і зробив карієру. В р. 1927. став вікарним епископом варшавсько-холмської єпархії у Холмі і тоді вже вийшли на яву чорні сторінки його характеру й каригідні вибрики на тлі сексуального збочення, загрожені карним кодексом. Як вікарний епископ прожив Антоній Марченко у Холмі, де голосно говорено, що жертвою його гомосексуалізму падали молоді хлопці з церковної прислуги, між ними Теодозій Флячинський, любимець епископа.

Прокуратор мовчав, але супроти голосних скандалів, про які говорено публично, справою вікарного епископа Антонія занявся в 1928. р. Св. Синод. Він розглянув заміти проти епископа, устійнив його вину й у дисциплінарній дорозі засудив його на поселення у великому православному манастирі у Мільцях на Поліссі. Єп. Антоній піддається присудові Св. Синоду й іде до згаданого манастиря на заслання..., забираючи зі собою за мовчазною згодою своєї церковної влади свого чуру Теодозія Флячинського, з приводу якого стрінув його церковний засуд.

Однак не відразу покорився єп. Антоній церковному присудові. Числячи на те, що за його безоглядний сервілізм супроти польської влади, не мине його ще дальша духовна карієра, робив ріжні потаємні заходи для своєї реституції, га остаточно по кількох роках її таки осягнув. Зробив і карієру. Став зразу вікарним епископом у Камені Коширському, а недавно епископом ординарієм гродненсько-новгородської єпархії.

В часі його заслання у мілецькому манастирі гродненсько-новгородським епископом був Преосв. Олексій (українець), сьогодні волинський архиепископ. Цей єрарх вислав тоді до підчиненого собі духовенства довірочний обіжник, у якому покликуючися на те, що Св. Синод був змушений застосувати проти Преосв. Антонія деякі ригори канонічно-дисциплінарного характеру за його вчинки проти моральности, наказував духовенство, щоб не навязувало ніяких взаємин з Преосв. Антонієм, ані особистих, ані в кореспонденції з ним, щоб не дозволяло йому на відправу у своїх церквах і на виголошування там проповідей. Єп. Олексій кінчить свій згаданий ще обіжник з дати 28. березня 1928. р. (у виленському „Слові" поданий у польському перекладі) пригадкою, що єдність і добро Христової Церкви вимагає від усього духовенства послуху й солідарности.

Заходи єп. Антонія, як сказано, увінчалися успіхом. Церковна влада 27. жовтня 1930. р. дарувала йому кару і він сьогодні епископом-ординарієм у Гродні, якраз у цій єпархії, де попередній єрарх єп. Олексій 20. березня 1928. р. видав проти нього довірочний обіжник з наведенням його тяжких прогріхів проти моральности! На цьому ще не кінець сумної пікантерії. Разом з Антонієм зробив карієру і його ледве грамотний чура Теодозій Флячинський, якого недавно епископ іменував секретарем духовної православної консисторії у Гродні. А це уряд неабиякий, перед яким дрожить нижче духовенство!

Стільки „Слово". Літом 1930. р. був я на Поліссі й був теж у мілецькому манастирі у відвідинах, де пізнав особисто проживаючого там єп. Антонія та мав з ним довшу розмову. Молодий і непоганий мужчина — зробив на мене враження нашого хитрого Панька. Для наших національних і церковних справ не виявляв найменшого зрозуміння й заінтересування.

Особа єп. Антонія — це справдішня трагедія православної Церкви в Польщі, що маючи таких єрархів, опиняється над берегом пропасти. А більшість її вірних творять українці й тому трагедія православія не без відємного впливу й на відтинок нашого національного життя на північних землях. Бачать це й свідомі національно одиниці серед церковної єрархії й духовенства (якже їх там мало!) і наші тамошні світські діячі й без сумніву боліють над упадком своєї Церкви. Чи цей упадок всанують, не берусь говорити, але їхнім заходам співчуває весь український православний і неправославний загал.

Д-р Степан Баран.

Заворушення і страйки.

ОБСТРІЛЮЮТЬ КАРИТКУ РАТУНКОВОГО ПОГОТІВЛЯ.

Подібно як у Клермон-Ферран, також у Ліоні лівиця демонструвала проти зборів правої „франц. людової партії" посла Доріо, що відбувалися у замкненій домівці. Поліція інтервеніювала — **ранено 3-ох поліцаїв та кількох демонстрантів.**

Демонстранти кидали камінням у каритку поготівля, що відвозила ранених і навіть стріляли до неї.

СТРАЙК ОГОРОДНИКІВ ТАКИ ЗАГРОЖУЄ ПАРИЖЕВІ.

У париських галях щораз то менше городовини і овочів. У галях і на дооколичних вулицях стоять скріплені поліційні стійки, тому до ніяких інцидентів не дійшло. У звязку з страйком арештовано одного з передових діячів „комітету оборони селян" Доржера і його секретаря Рауфа.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРАБЛІВ.

Між власниками американських корабельних ліній і представниками палячів, що від довшого часу страйкували у пристанях Тихого Океану, дійшло до порозуміння щодо платень і годин праці. Нині розглянуть плян порозуміння професійні спілки, ввечір відбудеться спільне засідання обох сторін.

—o—

Французький буджет ухвалений.

Палата послів прийняла 489-ма голосами проти 106-ох цілий буджетовий закон

Вона передбачує 48,257,440.000 франків розходів і 43.685,337.000 фр. доходів.

Видатки перевищують доходи на 4.572.102.000 фр.

Засідання палати послів покінчилося щойно нині в 6. годині рано.

Завтра радитиме над буджетом сенат.

—o—

коло $^{3}/_{4}$ міл. вірних) з епископом Антонієм (Марченком), виленська ($^{1}/_{4}$ міл. вірних) з архиеп. Теодосієм, врешті варшавсько-холмська (дещо понад 200 тис. вірних).

Виленське „Слово" оголосило в ч. 331 з 2. грудня ц. р. велику статтю п. н. „Від верхів могучости на дно морального упадку" — „Кулїси карієри й гомосексуальних брудів". Зміст цієї статті, що дотичить і життя гродненського епископа Антонія, прямо жахливий. Є там дещо з його біографії, бо автор статті знає здавна особисто цього церковного достойника. Вважаю за вказане її вкоротці за „Словом" переповісти.

Єп. Антоній був перед кільканацяти роками духовником у православній духовній семинарії у Вильні. Реклямувався тоді як ряний русофіл, колишній старшина армії Врангля і великий антибольшевик. Вдавав при цьому дуже льояльного супроти Польщі й невдовзі став явним польонофілом. Обчислив добре і зробив карієру. В р. 1927. став вікарним епископом варшавсько-холмської епархії у Холмі і тоді вже вийшли на яву чорні сторінки його характеру й каригідні вибрики на тлі сексуального збочення, загрожені карним кодексом. Як вікарний епископ прожив Антоній Марченко у Холмі, де голосно говорено, що жертвою його гомосексуалізму падали молоді хлопці з церковної прислуги, між ними Теодозій Флячинський, любимець епископа.

Прокуратор мовчав, але супроти голосних скандалів, про які говорено публично, справою вікарного епископа Антонія занявся в 1928. р. Св. Синод. Він розглянув заміти проти епископа, устійнив його вину й у дисциплінарній дорозі засудив його на поселення у великому православному манастирі у Мільцях на Поліссі. Єп. Антоній піддається присудові Св. Синоду й іде до згаданого манастиря на заслання..., забираючи зі собою за мовчазною згодою своєї церковної влади свого чуру Теодозія Флячинського, в приводу якого стрінув його церковний засуд.

Однак не відразу покорився еп. Антоній церковному присудові. Числячи на те, що за його безоглядний сервілізм супроти польської влади. не мине його ще дальша духовна карієра, робив ріжні потаємні заходи для своєї реституції. Зробив і карієру. Став зразу вікарним епископом у Камені Коширському, а недавно епископом ординарієм гродненсько-новгородської епархії.

В часі його заслання у мілецькому манастирі гродненсько-новгородським епископом був Преосв. Олексій (українець), сьогодні волинський архиепископ. Цей єрарх вислав тоді до підчиненого собі духовенства довірочний обіжник, у якому покликуючися на те, що Св. Синод був змушений застосувати проти Преосв. Антонія деякі ригори канонічно-дисциплінарного характеру за його вчинки проти моральности, наказував духовенство, щоб не нав'язувало ніяких взаємин з Преосв. Антонієм, ані особистих, ані в кореспонденції з ним, щоб не дозволяло йому на відправу у своїх церквах і на виголошування там проповідей. Єп. Олексій кінчить свій згаданий вище обіжник з дати 28. березня 1928. р. (у виленському „Слові" поданий у польському перекладі) пригадкою, що єдність і добро Христової Церкви вимагає від усього духовенства послуху й солідарности.

Заходи еп. Антонія, як сказано, увінчалися успіхом. Церковна влада 27. жовтня 1930. р. дарувала йому кару і він сьогодні епископом-ординарієм у Гродні, якраз у цій епархії, де попередній єрарх еп. Олексій 20. березня 1928. р. видав проти нього довірочний обіжник з наведенням його тяжких прогріхів проти моральности! На цьому ще не кінець сумної пікантерії. Разом з Антонієм зробив карієру і його ледви грамотний чура Теодозій Флячинський, якого недавно епископ іменував секретарем духовної православної консисторії у Гродні. А це уряд не абиякий, перед яким дрожить нижче духовенство!

Стільки „Слово". Літом 1930. р. був я на Поліссі й був теж у мілецькому манастирі у відвідинах, де пізнав особисто проживаючого там еп. Антонія та мав з ним довшу розмову. Молодий і непоганий мужчина — зробив на мене вражіння нашого хитрого Панька. Для наших національних і церковних справ не виявляв найменшого зрозуміння й заінтересування.

Д-р Степан Баран.

Заворушення і страйки.

ОБСТРІЛЮЮТЬ КАРИТКУ РАТУНКОВОГО ПОГОТІВЛЯ.

Подібно як у Клермон-Ферран, також у Ліоні лівиця демонструвала проти зборів правої „франц. людової партії" посла Доріо, що відбувалися у замкненій домівці. Поліція інтервеніювала — ранено 3-ох поліцаїв та кількох демонстрантів.

Демонстранти кидали камінням у каритку поготівля, що відвозила ранених і навіть стріляли до неї.

СТРАЙК ОГОРОДНИКІВ ТАКИ ЗАГРОЖУЄ ПАРИЖЕВІ.

У париських галях щораз то менше городовини і овочів. У галях і на доокличних вулицях стоять скріплені поліційні стійки, тому до ніяких інцидентів не дійшло. У звязку зі страйком арештовано одного з передових діячів „комітету оборони селян" Доржера і його секретаря Рауфа.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРАБЛІВ.

Між власниками американських корабельних ліній і представниками палячів, що від довшого часу страйкували у пристанях Тихого Океану, дійшло до порозуміння щодо платень і годин праці. Нині розглянуть плян порозуміння професійні спілки, ввечір відбудеться спільне засідання обох сторін.

—o—

Француський буджет ухвалений.

Палата послів приняла 489-ма голосами проти 106-ох цілий буджетовий закон.

Вона передбачує 48,257,440.000 франків розходів і 43,685,337.000 фр. доходів.

Видатки перевищують доходи на 4.572.102.000 фр.

Засідання палати послів покінчилося щойно нині в 6. годині рано.

Завтра радитиме над буджетом сенат.

—o—

Червоні вистріляли в Еспанії тисячі людей ...

стверджують британські парляментаристи.

6-ох британських парляментаристів, які недавно звиділи области, підчинені валенсійському урядові і проти яких уряд з Бурґосу зробив застереження, стверджуючи, що вони

рішучі прихильники червоних,

зложило тепер звіт. Вони заявили, що у Валенсії є у вязницях коло 4.000 цивільних і військових. З достовірних інформацій виходить, що

тисячі людей, яких підозрівали в участи у повстанні, убили.

У початках грудня майже третину Мадриду знищили нац. бомби.

Нац. війська уживали набоїв з трійливими газами.

Нац. війська під Мадридом зложені з 20—25.000 вояків, червоні можуть кинути проти них 80—200.000. Нац. війська мають від початку війни німецькі й італійські літаки, червоні пізніше дістали літаки від СССР.

Парляментаристи підкреслюють, що вони їхали приватно, не репрезентуючи британського уряду.

МІЖНАРОДНЯ СМУГА У БАРСЕЛЬОНІ.

Катальонська влада представила дипльоматичному корпусові утворити міжнародню смугу в барсельонській пристані. Вона була би забезпечена перед летунськими наступами, кораблі могли би туди причалювати без ніяких оплат. Консулі, як кажуть, прихильно приняли проект.

ПЛЯН ПОДІЛУ ЕСПАНІЇ.

Тому, що франко-британський проект завішення зброї та плебісциту відкинули, Париж і Льондон опрацьовують — як твердить „Берлінер Таґеблят" — новий. Вони закинули ідею плебісциту, зате пропонують поділити Еспанію на дві частини: на національну і червону. І до того пляну ставиться німецька преса скептично.

Боротьба з масонерією в Німеччині.

Міністр внутрішніх справ заборонив належати урядовцям до масонських льож і споріднених з ними 33-ох організацій, м. ін. до „Німецького пацифістичного товариства і до „Німецького панєвропейського союзу".

КІЛЬКО НІМЦІВ АРЕШТОВАНО В СССР.

Як виходить з офіційних даних, у СССР арештовано 150-ох німців; 35-ох з них є німецькими громадянами. Перед судом станують вони під кінець цього місяця.

ІТАЛІЙЦІ ЗАВОЮВУЮТЬ РЕШТУ АБІСИНІЇ.

Після кількох боїв піддався рас Імру — італійці зліквідували останнє огнище оборони в західній Абісинії.

Як твердить агенція Стефані, абісинські сили були більші, ніж італійські; вони складалися з 800 вояків, що мали 600 крісів і 5 скорострілів, модерної конструкції. Інша італ. кольона, ген. Кубедду, заняла Чіюлюль, де абісинські повстанці від 9. червня облягали сотника Каннонієрі: Він по геройськи боронився з горсткою вояків від 6 ох місяців.

З Катанії відчалив новий курінь „чорних сорочок", що пливе до Африки.

У китайському кітлі.

Як повідомляє китайська амбасада в Берліні, вчора Доналд двічі телеграфував зі Сіян-Фу до Нанкіну, що марш. Чанкайшек здоровий.

У пров. Шансі є коло 17 дивізій вірних Нанкінові; вони мають 200 бомбових і мисливських літаків.

Говорять, буцімто Чансуліян попросив телеграфічно нанкінського міністра війни не бомбардувати Сіянфу. Не зважаючи на те,

нанкінські війська йдуть вперед і окружують Сіян-Фу.

18. ц. м. приїхала до Нанкіну місія Чансуліяна на переговори.

КУБА ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ ВІЙСЬКОВОГО ПЕРЕВОРОТУ.

Положення на Кубі дуже поважне. Дотепер ще не дійшло до ніяких заворушень, але політичні обсерватори бояться, що може дійти до військового перевороту або до димісії през. Гомеца.

А. МАТЕ.

Коли хто має двацять літ.

Хто кохається нещасливо, мусить бодай раз у житті, коли живе в Парижі, подумати про Сену, чи не втишити у її хвилях свою розпуку. В Льондоні Сену заступає Темза. Моє рідне місто лежить над рікою, що має холодну і свіжу воду.

Моя постанова була дуже поважна. Розіна заслуговувала на сувору кару. Я хотів, щоб вона терпіла від докорів совісти. Я пішов рішучою ходою до ріки, затиснувши пястуки в кишені, з піднесеним коміром. Про велике кохання не було в мене ніколи і згадки. Чи вона колинебудь мене розуміла? Яж непоганий, здоровий, інтеліґентний, спортсмен, симпатичний. Але чи вона розуміється на цьому?

Як тільки в нашому містечку зявився цей клятий англійський інжинір, вона зараз задурилась у ньому. Я був її нареченим, але вона з ним ходила танцювати до каварні. Коли я підшукував для нас хату, щоб було де поселитись по шлюбі, він возив її автом. Раз спитав я її подратований: „Чому ти їздиш з ним автом?" „Бо ти не маєш авта" — відповіла і поїхала цього дня на прогульку із скорістю 100 км. на годину. Я не розумів, що їй подобалось у цьому нудному англійцеві.

Одного вечора я ввійшов нишком до її вітальні — мої черевики винятково не скрипіли — і застав її поруч з інжиніром. Коли я зробив їй докір, вона знизала плечима: „Коли що тобі не подобається, можеш забиратись!"

Із сумними думами пішов я над ріку. Небо було мрячне. Вільхи над водою прибрали фантастичні форми. Я здригнувся. Я почув якийсь шелест. І тут не можна втекти від людей! Чуги було, якби хтось плакав. Хтось лежав на землі. Я доторкнувся рамени цієї особи і побачив дівчину.

— Що ви тут робите? — спитав я гостро. — Хто ви?

— Це не ваша справа! і — хлипала далі.

Я взяв її за руку і ми сіли на купі каміння. Коли я погладив її по плечах, я вже сам почув себе менше нещасливий. Дуже ніжно випитав я її про причину нещастя. Ми оповіли собі одне одному свою долю і наші трагедії були подібні.

— Кілько ти маєш літ? — я спитав її.

— Двацять.

— А я двацять один.

— Як ти називаєшся?

— Кармен. А ти?

— Ґвідо.

— Яке це прегарне імя, Ґвідо!

Місяць вийшов зпоза хмари. Тепер я міг її бачити виразно. Які чудові очі! Вона теж мусіла була ствердити, що я — симпатичний. Решту зробила за нас місячна ніч.

Ріка плила спокійно під нашими ногами. Ми йшли руч-об-руч і я гладив її волосся.

— О, як ти маєш багато волосся!

— Приблизно триста пятьдесять тисяч.

— Чи ти займаєшся математикою?

— Так. Я веду рахунки у бавовняній фабриці. А ти?

— Я книговод. Як гарно, що я тебе зустрів!

— І я теж тішусь. Але твоя Розіна?

— Не згадуй мені про неї. Але той твій наречений... Ти навіть не згадала мені його імени...

— Родольфо! Його навіть не можна порівнювати з тобою!

Замісць місяця блимнуло якесь інше світло перед нашими очима. Це був нічний вартовий.

— Ви мусите заплатити кару. Вночі не вільно ходити по цьому парку.

Кара була така смішна, що не варт було боронитись перед нею. Я звештою був настроєний так щасливо, що радо був би заплатив і багато більше.

Вітер віяв нам просто в лице, але ми йшли живо вперед.

— Куди ми йдемо? — спитала вона.

— Додому — відповів я.

— До якого?

— До моїх батьків. Я мушу представити тебе їм, як свою наречену. Побачиш, які це симпатичні люди.

•

Всі спали. Але я побудив усіх. Кармен була збентежена і вся червона. Моя мама і тато позривались із ліжок, зовсім неодягнені і неприготовані на гостину.

— Я представляю вам наречену. Це найкраща і наймиліша дівчина у світі.

Мої батьки перетирали собі з дива очі і мусіли поблагословити мою наречену.

•

Кілька днів пізніше бігла за мною Розіна. Її англієць виїхав до Льондону. Попрощався з нею по англійськи. Вона пробувала виправдатись:

— Ах, який ти нервовий, Ґвідо! Ти-ж сам мусиш зрозуміти, що я жартувала собі. Через таку дрібницю не можна зривати заручин.

— Добре, що ти бодай пригадала собі на мене. Я хотів тебе просити, щоб ти звернула мені заручиновий перстень — відповів я зовсім холодно.

— Не будь такий мстивий. Тиж мусиш мені вибачити. І перстень залиши мені на спомин.

— Кол тобі так на ньому залежить — добре. Але раджу тобі виїхати завтра до Льондону літаком. Білет дорогий, але виплатиться.

Зате я маю новий клопіт. Мушу сказати Кармені, куди ми виїдемо у пошлюбну подорож, а не знаю.

Перекл. к. м.

Червоні вистріляли в Еспанії тисячі людей ......

стверджують британські парляментаристи.

6-ох британських парляментаристів, які недавно звиділи области, підчинені валенсійському урядові і проти яких уряд з Бурґосу зробив застереження, стверджуючи, що вони

рішучі прихильники червоних,

зложило тепер звіт. Вони заявили, що у Валенсії є у вязницях коло 4.000 цивільних і військових. З достовірних інформацій виходить, що

тисячі людей, яких підозрівали в участи у повстанні, убили.

У початках грудня майже третину Мадриду знищили нац. бомби.

Нац. війська уживали набоїв з трійливими газами.

Нац. війська під Мадридом зложені з 20—25.000 вояків, червоні можуть кинути проти них 80—200.000. Нац. війська мають від початку війни німецькі й італійські літаки, червоні пізніше дістали літаки від СССР.

Парляментаристи підкреслюють, що вони **їхали приватно, не репрезентуючи британського уряду.**

МІЖНАРОДНЯ СМУГА У БАРСЕЛЬОНІ.

Катальонська влада представила дипльоматичному корпусові утворити міжнародню смугу в барсельонській пристані. Вона була би забезпечена перед летунськими наступами, кораблі могли би туди причалювати без ніяких оплат. Консулі, як кажуть, прихильно приняли проект.

ПЛЯН ПОДІЛУ ЕСПАНІЇ.

Тому, що франко-британський проект завішення зброї та плебісциту відкинули, Париж і Льондон опрацьовують — як твердить „Берлінер Таґеблят" — новий. Вони закинули ідею плебісциту, зате пропонують поділити Еспанію на дві частини: на національну і червону. І до того пляну ставиться німецька преса скептично.

Боротьба з масонерією в Німеччині.

Міністр внутрішніх справ заборонив належати урядовцям до масонських льож і споріднених з ними 33-ох організацій, м. ін. до „Німецького пацифістичного товариства і до „Німецького паневропейського союзу".

КІЛЬКО НІМЦІВ АРЕШТОВАНО В СССР.

Як виходить з офіційних даних, у СССР арештовано 150-ох німців; 35-ох з них є німецькими громадянами. Перед судом стануть вони під кінець цього місяця.

ІТАЛІЙЦІ ЗАВОЙОВУЮТЬ РЕШТУ АБІСИНІЇ.

Після кількох боїв піддався рас Імру — **італійці зліквідували останнє огнище оборони в західній Абісинії.**

Як твердить аґенція Стефані, абісинські сили були більші, ніж італійські; вони складалися з 800 вояків, що мали 600 крісів і 5 скорострілів, модерної конструкції. Інша італ. кольона, ген. Кубедду, заняла Чіюлюль, де абісинські повстанці від 9. червня облягали сотника Каннонієрі: Він по геройськи боронився з горсткою вояків від 6-ох місяців.

З Катанії відчалив новий курінь „чорних сорочок", що пливе до Африки.

У китайському кітлі.

Як повідомляє китайська амбасада в Берліні, вчора Доналд двічі телеграфував зі Сіян-Фу до Нанкіну, що **марш. Чанкайшек здоровий.**

У пров. Шансі є коло 17 дивізій вірних Нанкінові; вони мають 200 бомбових і мисливських літаків.

Говорять, буцімто **Чансуліян попросив телеграфічно нанкінського міністра війни не бомбардувати Сіянфу.** Не зважаючи на те,

нанкінські війська йдуть вперед і окружують Сіян-Фу.

18. ц. м. приїхала до Нанкіну **місія Чансуліяна на переговори.**

КУБА ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ ВІЙСЬКОВОГО ПЕРЕВОРОТУ.

Положення на Кубі дуже поважне. Дотепер ще не дійшло до ніяких заворушень, але політичні обсерватори бояться, що може дійти до військового перевороту або до димісії през. Ґомеца.

—o—

А. МАТЕ.

Коли хто має двадцять літ.

Хто кохається нещасливо, мусить бодай раз у житті, коли живе в Парижі, подумати про Сену, чи не втишитиб у її хвилях свою розпуку. В Льондоні Сену заступає Темза. Моє рідне місто лежить над рікою, що має холодну і свіжу воду.

Моя постанова була дуже поважна. Розіна заслуговувала на сувору кару. Я хотів, щоб вона терпіла від докорів совісти. Я пішов рішучою ходою до ріки, затиснувши пястуки в кишені, з піднесеним коміром. Про велике кохання не було в мене ніколи і згадки. Чи вона колинебудь мене розуміла? Якж непоганий, здоровий, інтеліґентний, спортсмен, симпатичний. Але чи вона розуміється на цьому?

Як тільки в нашому містечку явився цей клятий англійський інжинір, вона зараз задурилась у ньому. Я був її нареченим, але вона з ним ходила танцювати до каварні. Коли я підшукував для нас хату, щоб було де поселитись по шлюбі, він возив її автом. Раз спитав я її подратований: „Чому ти їздиш з ним автом?" „Бо ти не маєш авта" — відповіла і поїхала цього дня на прогульку із скорістю 100 км. на годину. Я не розумів, що їй подобалось у цьому нудному анґлійцеві.

Одного вечора я ввійшов нишком до її вітальні — мої черевики вийнятково не скрипіли — і застав її поплiч з інжиніром. Коли я зробив їй докір, вона знизала плечима: „Коли що тобі не подобається, можеш забиратись!"

Із сумними думами пішов я над ріку. Небо було мрячне. Вільхи над водою прибрали фантастичні форми. Я здріґнувся. Я почув якийсь шелест. І тут не можна втекти від людей! Чути було, якби хтось плакав. Хтось лежав на землі. Я доторкнувся рамени цієї особи і побачив дівчину.

— Що ви тут робите? — спитав я гостро. — Хто ви?

— Це не ваша справа! і — хлипала далі.

Я взяв її за руку і ми сіли на купі каміння. Коли я погладив її по плечах, я вже сам почув себе менше нещасливий. Дуже ніжно випитав я її про причину нещастя. Ми оповіли собі одне одному свою долю і наші траґедії були подібні.

— Кілько ти маєш літ? — я спитав її.

— Двацять.

— А я двацять один.

— Як ти називаєшся?

— Кармен. А ти?

— Ґвідо.

— Яке це прегарне імя, Ґвідо!

Місяць вийшов зпоза хмари. Тепер я міг її бачити виразно. Які чудові очі! Вона теж мусіла була ствердити, що я — симпатичний. Решту зробила за нас місячна ніч.

Ріка плила спокійно під нашими ногами. Ми йшли руч-об-руч і я гладив її волосся.

— О, як ти маєш багато волосся!

— Приблизно триста пятьдесять тисяч.

— Чи ти займаєшся математикою?

— Так. Я веду рахунки у бавовняній фабриці. А ти?

— Я книговод. Як гарно, що я тебе зустрів!

— І я теж тішусь. Але твоя Розіна?

— Не згадуй мені про неї. Але той твій наречений... Ти навіть не згадала мені його імени...

— Родольфо! Його навіть не можна порівнювати з тобою!

Замісць місяця блимнуло якесь інше світло перед нашими очима. Це був нічний вартовий.

— Ви мусите заплатити кару. Вночі не вільна ходити по цьому парку.

Кара була така смішна, що не варт було боронитись перед нею. Я зрештою був настроєний так щасливо, що радо був би заплатив і багато більше.

Вітер віяв нам просто в лице, але ми йшли живо вперед.

— Куди ми їдемо? — спитала вона.

— Додому — відповів я.

— До якого?

— До моїх батьків. Я мушу представити тебе їм, як свою наречену. Побачиш, які це симпатичні люди.

•

Всі спали. Але я побудив усіх. Кармен була збентежена і вся червона. Моя мама і тато позривались із ліжок, зовсім неодягнені і неприготовані на гостину.

— Я представляю вам наречену. Це найкраща і наймиліша дівчина у світі.

Мої батьки перетирали собі з дива очі і мусіли поблагословити мою наречену.

•

Кілька днів пізніше біґла за мною Розіна. Її анґлієць виїхав до Льондону. Попрощався з нею по анґлійськи. Вона пробувала виправдатись:

— Ах, який ти нервовий, Ґвідо! Тиж сам мусиш зрозуміти, що я жартувала собі. Через таку дрібницю не можна зривати заручин.

— Добре, що ти бодай пригадала собі на мене. Я хотів тебе просити, щоб ти звернула мені заручиновий перстень — відповів я зовсім холодно.

— Не будь такий мстивий. Тиж мусиш мені вибачити. І перстень залиши мені на спомин.

— Кол тобі так на ньому залежить — добре. Але раджу тобі виїхати завтра до Льондону літаком. Білет дорогий, але виплатиться.

Зате я маю новий клопіт. Мушу сказати Кармені, куди ми виїдемо у пошлюбну подорож, з не знаю.

Перекл. к. м.

Кулієи абдикації Едварда VIII.

ПОГОЛОСКИ ПРО НІМЕЦЬКУ ІНТРИГУ.

У звязку з абдикацією Едварда VIII. кружляють у Західній Европі сензаційні поголоски, буцімто прихильники короля плянували в Англії протипарляментарну змову.

Один із паризьких часописів пише, що в Англії заключили були навіть формальну змову. Велику ролю грали імовірно у змові льорд Бувербрук, льорд Ротермір, міністр краєвої оборони Купер, віцеміністр летунства Сасоен та інші. Всі вони були, мовляв, переконані, що армія, фльота і широкі кола громадянства стануть по стороні короля, якщо він отверто виступить проти уряду та епископів.

Спершу сходини відбувалися без участи короля. Колиж Едвард VIII. довідався про них, рішуче заборонив усякі змови.

Деякі паризькі часописи та один льондонський пишуть, що пані Сімпсон була несвідомим знаряддям у руках англійської дипльоматії. Таку заяву зложив один із шотляндських послів у парляменті, але його закричали. Він заявив був, що **в окруженні п. Сімпсон є ріжні визначні особи, що стоять у близькім відношенні до німецького міністерства закордонних справ і що приятелем пані Сімпсон є теж амбасадор Рібентроп.**

Всі ті дипльоматичні ходи поведено на те, щоб при помочі пані Сімпсон, без її свідомости, вплинути на зміну французьких симпатій короля та звернути ці симпатії у сторону Німеччини.

Деякі часописи посувають свої здогади так далеко, що це буцімто німецька дипльоматія, яка не могла при допомові пані Сімпсон змінити англійської політики, довела до абдикації Едварда.

Велику ролю мав відіграти у цій афері **американський пресовий концерн Герста,** відомого зі своїх германофільських симпатій. Коли німецький плян не повівся, всі 183 щоденники повели запеклі наступи проти Едварда VIII., щоб не допустити до згоди короля з парляментом і Болдуіном.

Всі ці й інші подібні поголоски треба приймати з дуже великими застереженнями і з повною резервою.

Архиєпархіяльні Вісти.

Канонічну інституцію на парохів дістали: 1. Божейко Іван, завідатель Сорік щирецького деканату, на Сороки. 2. Бolіновський Василь, завідатель Збаража, на Збараж. 3. Вацівський Йосип, завідатель Крушельниці сколівського деканату, на Крушельницю. 4. Декайло Микола, завідатель Налужа теребовельського деканату, на Налуже. 5. Древницький Зенон, завідатель Розгадова поморянського деканату, на Розгадів. 6. Лесюк Василь, завідатель Ражнева брідського деканату, на Ражнів. 7. Лукашевич Діонисій, завідатель Поршни щирецького деканату, на Поршну. 8. Микитюк Григорій, парох Гаїв Старобрідських брідського деканату, на Заболотівці олеського деканату. 9. Пілковський Іван, парох Вибудова бережанського деканату, на Біле нараївського деканату.

Завідательства дістали: 1. Божейко Роман, завідатель Добростан городецького деканату, в Добрянах щирецького деканату. 2. Бордуляк Віктор, ректор Бубнища болехівського деканату, в Ходачкові Великім козлівського деканату. 3. Бучко Антін, завідатель Вільхівця бережанського деканату, в Козьовій сколівського деканату. 4. Думанський Микола, завідатель Добрян щирецького деканату в Добростанах городецького деканату. 5. Д-р Лишак Михайло, завідатель Хренова Милятинського деканату, в Сухоріччі яричівського деканату. 6. Мацієвич Іван, завідатель Заболотець олеського деканату, в Гаях Старобрідських брідського деканату. 7. Степаняк Іван, бувш. парох Сухорічa, яричівського деканату, в Хренові милятинського деканату. 8. Трач Андрій, сотрудник у Полюхові Вел. глинянського деканату, в Полюхові Вел.

Ректором церкви іменований: Мушкевич Володимир, завідатель Таврова козлівського деканату, в Охримівцях збаразького деканату.

Доїзджаючими завідателями назначені: 1. Лукашевич Діонисій, парох Поршни щирецького деканату, в Пустомитах тогож деканату. 2. Стець Степан, парох Ценева бережанського деканату, у Вибудові тогож деканату. 3. Чайковський Роман, парох Плави тухлянського деканату, в Тухольці тогож деканату.

Сотрудником з правом управи назначений: Мулярчук Микола, сотрудник у Малехові яричівського деканату, у Верещиці янівського деканату.

Сотрудниками назначені: 1. Пересипкин Петро, в Добротворі струмило-камінецького деканату. 2. Поточняк Антін, сотрудник у Верещиці янівського деканату у Вишениці Вел. тогож деканату. 3. Цап Петро, завідатель Сухоріча яричівського деканату, в Малехові тогож деканату.

Доїзджаючими сотрудниками назначені: 1. Зрада Іван, завідатель Стрілкова стрийського деканату, в Фалиші тогож деканату. 2. Пилипчук Мирон, сотрудник у Балюнині милятинського деканату, в Якимові тогож деканату. 3. Савчук Павло, парох Присовець зборівського деканату, в Зборові. 4. Синяк Іван, сотрудник у Голині калуського деканату, в Сваричеві рожнітівського деканату.

Платню парохів признано завідателям: 1. Бемкові Теофілеві в Берлогах рожнітівського деканату. 2. Василівському Іллі в Руді жидачівського деканату. 3. Гаврилюкові Степанові в Ширеві брідського деканату. 4. Капшієві Миколі в Заруддю зборівського деканату. 5. Книшеві Степанові в Нивицях лопатинського деканату. 6. Кондратові Іванові в Кудобинцях зборівського деканату. 6. Кондратові Іванові в Кудобинцях зборівського деканату. 7. Кутному Теодорові у Глібові грималівського деканату. 8. Д-рові Левицькому Володимирові у Плавчі Вел. зборівського деканату. 9. Михайлову Іванові у Велдіжі долинського деканату. 10. Серкезові Степанові в Межиріччу жидачівського деканату. 11. Целевичеві Іванові у Брязі болехівського деканату.

Померли: Пелехатий Йона, крилош. відзнач., довголітній парох Виткова Нового радехівського деканату і член посмертного фонду, ювилят, помер 16. листопада у 82. р. життя і 57. священства.

2. **Стернюк Петро,** крилош. відзнач., парох Пустомит щирецького деканату, член Деканальної Маєткової Ради і член посмертного фонду, помер у 56. р. життя і 29. священства дня 10. жовтня.

3. **Боберський Омелян, крилош. відзнач.,** парох Полюхова Вел. глинянського деканату, член Деканальної Маєткової Ради і член посмертного фонду, помер 15. жовтня у 78. р. життя й 46. священства.

4. **Бордуляк Тимотей,** поч. радник Митр. Консисторії, вислужений декан. довголітній парох Ходачкова Великого козлівського деканату. член посмертного фонду, народній письменник, помер 16. жовтня у 73. р. життя й 47. священства.

5. **Депутат Теодор,** парох Лолина долинського деканату і член посмертного фонду, помер 8. листопада у 44. р. життя і 15. священства.

6. **Корчинський Теофіль**, крилош. відзнач., довголітній парох Виткова Нового радехівського деканату і член посмертного фонду, ювилят, помер 16. листопада у 82. р. життя і 57. священства.

По смерти Василя Стефаника.

До Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка прислав Клюб Польських Письменників у Варшаві (Пенклюб) вислови співчуття такого змісту: „Клюб Польських Письменників (П. Е. Н.) пересилає Панам вислови глибокого співчуття з приводу невіджалуваної страти, що її занала українська література після смерти знаменитого письменника Василя Стефаника". — Голова: Ян Парандовський, ген. секретар: підпис нечиткий.

Центральне Товариство „Просвіта" в Ужгороді прислало таке письмо: „Просимо прийняти від нас щире запевнення глибокого жалю, котрий ми переживаємо через несподіваний відхід до вічного спокою Великого Народника і Письменника Василя Стефаника. Хоч і мало, але вже віддавна ми його пізнали і наша підкарпатська українська література дістала від нього неоцінимі побудження для свого відродження, а наш свідомий і несвідомий український загал чув завжди і буде чути його невміручий зов до нашого загальнокультурного піднесення". — За Товариство „Просвіта" в Ужгороді: Д-р Юлій Бращайко, голова, Гренджа-Донський, секретар.

Крім того вислови співчуття прислали: Українська Бібліотека імени С. Петлюри в Парижі, Український Жіночий Союз у ЧСР з Праги і філія Т-ва українських наукових викладів ім. П. Могили в Перемишлі.

Активність закордонної політики Польщі.

ЕКСПОЗЕ МІН. БЕКА.

ВАРШАВА, 18. 12. ПАТ. На засіданні комісії закордонних справ сенату мін. Бек виголосив нині в год. 11.30 передполуднем експозе про закордонну політику Польщі. Мін. Бек підкреслив, що активність закордонної політики Польщі в цьому році випливала з потреб, що їх накинуло Польщі загальне положення. Підкреслив, що польська політика є здержлива і нерадо виходиться поза той обсяг, в якому Польща має засоби ділання та її слово має безпосереднє значіння. Більша цьогорічна активність Польщі не означає зміни методи та випливає з журби, щоб Польща не була обєктом політики. З черги міністр обговорив по черзі співпрацю Польщі зі сусідними державами, справу кольоній, реформу Ліґи Націй і справу Данціґа.

Згадавши про мову одного совітського достойника (Жданова — прим. Ред.) на VIII. зїзді совітів, який погрожував одному зі західних сусідів, мін. Бек підкреслив, хоч ці слова не торкалися Польщі, проте ця справа не може бути для неї байдужою з двох причин: 1) пакт неагресії між СССР і західними сусідами спирається на тих самих засадах, що і з Польщею; 2) Ніщо не може бути байдуже для Польщі, що діється над Балтійським Морем, до якого має доступ. Згадуючи про нервовість преси та прилюдної опінії у справі німецько-польських взаємин міністр підкреслив, що між обома державами істнує далі приязнь. Нерви є нервами, рішення наладнати приязні взаємини з Німеччиною є рішенням. Згадуючи про взаїмні візити французьких і польських військових достойників міністр Бек заявив, що їх наслідком є деякі договори у справі оборони держави. Дуже тепло міністр говорив про взаємини Польщі з Румунією, Бельгією, В. Британією та іншими державами, яких державні мужі відвідували Польщу і навпаки. Зацікавлення Польщі кольоніями випливає з необхідности запевнити еміграційні терени для надвишки населення з Польщі, головно для жидів і придбати догідніші джерела сирівців ніж за девізи. Торкаючись взаємин з Данціґом м. Бек підкреслив, що тепер відбуваються з Данціґом переговори, щоб Польща успішніше могла виконати свої права та інтереси та щоб усунути труднощі, які виринули між представниками Ліґи Націй і сенатом Данціґу.

Куліси абдикації Едварда VIII.

ПОГОЛОСКИ ПРО НІМЕЦЬКУ ІНТРИГУ.

У звязку з абдикацією Едварда VIII. кружляють у Західній Европі сензаційні поголоски, буцімто прихильники короля плянували в Англії протипарляментарну змову.

Один із париських часописів пише, що в Англії заключили були навіть формальну змову. Велику ролю грали імовірно у змові льорд Бувербрук, льорд Ротермір, міністр краєвої оборони Купер, віцеміністр летунства Сасоен та інші. Всі вони були, мовляв, переконані, що армія, фльота і широкі кола громадянства станутъ по стороні короля, якщо він отверто виступить проти уряду та епископів.

Спершу сходини відбувалися без участи короля. Колиж Едвард VIII. довідався про них, рішуче заборонив усякі змови.

Деякі париські часописи та один льондонський пишуть, що пані Сімпсон була несвідомим знаряддям у руках англійської дипльоматії. Таку заяву зложив один із шотляндських послів у парляменті, але його закричали. Він заявив був, що в окруженні п. Сімпсон є ріжні визначні особи, що стоять у близькім відношенні до німецького міністерства закордонних справ і що приятелем пані Сімпсон є теж амбасадор Рібентроп.

Всі ті дипльоматичні ходи поведено на те, щоб при помочі пані Сімпсон, без її свідомости, вплинути на зміну французьких симпатій короля та звернути ці симпатії у сторону Німеччини.

Деякі часописи посувають свої здогади так далеко, що це буцімто німецька дипльоматія, яка не могла при допомові пані Сімпсон змінити англійської політики, довела до абдикації Едварда.

Велику ролю мав відіграти у цій афері американський пресовий концерн Герста, відомого зі своїх ґерманофільських симпатій. Коли німецький плян не повівся, всі 183 щоденники повели запеклі наступи проти Едварда VIII., щоб не допустити до згоди короля з парляментом і Болдуіном.

Всі ці й інші подібні поголоски треба приймати з дуже великими застереженнями і з повною резервою.

Архиєпархіяльні Вісти.

Канонічну інституцію на парохів дістали: 1. Божейко Іван, завідатель Сорік ширецького деканату, на Сороки. 2. Волиновський Василь, завідатель Збаража, на Збараж. 3. Вацівський Йосип, завідатель Крушельниці скільського деканату, на Крушельницю. 4. Декайло Микола, завідатель Налужа теребовельського деканату, на Налуже. 5. Древницький Зенон, завідатель Розгадова поморянського деканату, на Розгадів. 6. Лесюк Василь, завідатель Ражнева брідського деканату, на Ражнів. 7. Лукашевич Діонисій, завідатель Поршни ширецького деканату, на Поршну. 8. Микитюк Григорій, парох Гаїв Старобрідських брідського деканату, на Заболотівці олеського деканату. 9. Пілковський Іван, парох Вибудова бережанського деканату, на Віхе карапівського деканату.

Завідательства дістали: 1. Божейко Роман, завідатель Добростан городецького деканату, в Добрянах ширецького деканату. 2. Бордуляк Віктор, ректор Бубнища болехівського деканату, в Ходачкові Великім козлівського деканату. 3. Вучко Антін, завідатель Вільхівця бережанського деканату, в Ковьовій скільського деканату. 4. Думанський Микола, завідатель Добрян ширецького деканату в Добростанах городецького деканату. 5. Д-р Липак Михайло, завідатель Хренова Милятинського деканату, в Сухорічі яричівського деканату. 6. Мацієвич Іван, завідатель Заболотець олеського деканату, в Гаях Старобрідських брідського деканату. 7. Степаняк Іван, бувш. парох Сухоріча, яричівського деканату, в Хренові милятинського деканату. 8. Трач Андрій, сотрудник у Полюхові Вел. глинянського деканату, в Полюхові Вел.

Ректором церкви іменований: Мушкевич Володимир, завідатель Таврова козлівського деканату, в Охримівцях збараського деканату.

Доїзджаючими завідателями назначені: 1. Лукашевич Діонисій, парох Поршни ширецького деканату, в Пустомитах тогож деканату. 2. Стець Степан, парох Ценева бережанського деканату, у Вибудові тогож деканату. 3. Чайковський Роман, парох Плави тухлянського деканату, в Тухольці тогож деканату.

Сотрудником з правом управи назначений: Муларчук Микола, сотрудник у Малехові яричівського деканату, у Верещиці янівського деканату.

Сотрудниками назначені: 1. Пересипкин Петро, в Добротворі струмило-камінецького деканату. 2. Потічняк Антін, сотрудник у Верещиці янівського деканату у Вишенці Вел. тогож деканату. 3. Цап Петро, завідатель Сухоріча яричівського деканату, в Малехові тогож деканату.

Доїзджаючими сотрудниками назначені: 1. Зрада Іван, завідатель Стрілкова стрийського деканату, в Фалиші тогож деканату. 2. Пилипчук Мирон, сотрудник у Банюнині милятинського деканату, в Якимові тогож деканату. 3. Савчук Павло, парох Присовець зборівського деканату, в Зборові. 4. Сивяк Іван, сотрудник у Голині калуського деканату, в Сваричеві рожнітівського деканату.

Платню парохів признано завідателям: 1. Вемкові Теофілеві в Верлогах рожнітівського деканату. 2. Василівському Іллі в Руді жидачівського деканату. 3. Гаврилюкові Степанові в Ширеві брідського деканату. 4. Капшієві Миколі в Заруддю зборівського деканату. 5. Кишеві Степанові в Нивицях лопатинського деканату. 6. Кондратові Іванові в Кудобинцях зборівського деканату. 6. Кондратові Іванові в Кудобинцях зборівського деканату. 7. Кутному Теодорові у Глібові грималівського деканату. 8. Д-рові Левицькому Володимирові у Плавчі Вел. зборівського деканату. 9. Михайлову Іванові у Велдіжі долинського деканату. 10. Серкезові Степанові в Межиріччу жидачівського деканату. 11. Целевичеві Іванові у Брязі болехівського деканату.

Померли: Пелехатий Йона, крилош. віднач., довголітній парох Виткова Нового радехівського деканату і член посмертного фонду, ювилят, помер 16. листопада у 82. р. життя і 57. священства.

2. **Стернюк Петро**, крилош. віднач., парох Пустомит ширецького деканату, член Деканальної Маєткової Ради і член посмертного фонду, помер у 56. р. життя і 29. священства дня 10. жовтня.

3. **Боберський Омелян**, крилош. віднач., парох Полюхова Вел. глинянського деканату, член Деканальної Маєткової Ради і член посмертного фонду, помер 15. жовтня у 78. р. життя й 46. священства.

4. **Бордуляк Тимотей**, поч. радник Митр. Консисторії, вислужений декан, довголітній парох Ходачкова Великого козлівського деканату, член посмертного фонду, народній письменник, помер 16. жовтня у 78. р. життя й 47. священства.

5. **Депутат Теодор**, парох Лолина долинського деканату і член посмертного фонду, помер 8. листопада у 44. р. життя і 15. священства.

6. **Корчинський Теофіль**, крилош. віднач., довголітній парох Виткова Нового радехівського деканату і член посмертного фонду, ювилят, помер 16. листопада у 82. р. життя і 57. священства.

По смерти Василя Стефаника.

До Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка прислав Клюб Польських Письменників у Варшаві (Пенклюб) вислови співчуття такого змісту: „Клюб Польських Письменників (П. Е. Н.) пересилає Панам вислови глибокого співчуття з приводу невіджалуваної страти, що її зазнала українська література після смерти знаменитого письменника Василя Стефаника“. — Голова: Ян Парандовський, ген. секретар: підпис нечиткий.

Центральне Товариство „Просвіта“ в Ужгороді прислало таке письмо: „Просимо прийняти від нас щире запевнення глибокого жалю, котрий ми переживаємо через несподіваний відхід до вічного спокою Великого Народника і Письменника Василя Стефаника. Хоч і мало, але вже віддавна ми його пізнали і наша підкарпатська українська література дістала від нього неоцінимі побудження для свого відродження, а наш свідомий і несвідомий український загал чув завжди і буде чути його невміручий зов до нашого загальнокультурного піднесення“. — За Товариство „Просвіта“ в Ужгороді: Д-р Юлій Бращайко, голова, Гренджа-Донський, секретар.

Крім того вислови співчуття прислали: Українська Бібліотека імени С. Петлюри в Парижі, Український Жіночий Союз у ЧСР з Праги і філія Т-ва українських наукових викладів ім. П. Могили в Перемишлі.

Активність закордонної політики Польщі.

ЕКСПОЗЕ МІН. БЕКА.

ВАРШАВА, 18. 12. ПАТ. На засіданні комісії закордонних справ сенату мін. Бек виголосив нині в год. 11.30 передполуднем експозе про закордонну політику Польщі. Мін. Бек підкреслив, що активність закордонної політики Польщі в цьому році випливала з потреб, що їх накинуло Польщі загальне положення. Підкреслив, що польська політика є здержлива і нерадо виходиться поза той обсяг, в якому Польща має засоби ділання та її слово має безпосереднє значіння. Більша цьогорічна активність Польщі не означає зміни методи та випливає з журби, щоб Польща не була обєктом політики. З черги міністр обговорив по черзі співпрацю Польщі зі сусідніми державами, справу кольоній, реформу Ліґи Націй і справу Данціґа.

Згадавши про мову одного совітського достойника (Жданова — прим. Ред.) на VIII. зїзді совітів, який погрожував одному зі західних сусідів, мін. Бек підкреслив, хоч ці слова не торкалися Польщі, проте ця справа не може бути для неї байдужою з двох причин: 1) пакт неаґресії між СССР і західними сусідами спирається на тих самих засадах, що і з Польщею; 2) Ніщо не може бути байдуже для Польщі, що діється над Балтійським Морем, до якого має доступ. Згадуючи про нервовість преси та прилюдної опінії у справі німецько-польських взаємин міністр підкреслив, що між обома державами істнує далі приязнь. Нерви є нервами, рішення налагнати приязні взаємини з Німеччиною є рішенням. Згадуючи про взаїмні візити французьких і польських військових достойників міністр Бек заявив, що їх наслідком є деякі договори у справі оборони держави. Дуже тепло міністр говорив про взаємини Польщі з Румунією, Бельгією, В. Британією та іншими державами, яких державні мужі відвідували Польщу і навпаки. Зацікавлення Польщі кольоніями випливає з необхідности запевнити еміґраційні терени для надвишки населення з Польщі, головно для жидів і придбати догідніші джерела сирівців ніж за девізи. Торкаючись взаємин з Данціґом м. Бек підкреслив, що тепер відбуваються з Данціґом переговори, щоб Польща успішніше могла виконати свої права та інтереси та щоб усунути труднощі, які виринули між представниками Ліґи Націй і сенатом Данціґу.

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Економіка і духова культура.

УКРАЇНСЬКІ ЕКОНОМІЧНІ ПІДПРИЄМСТВА І „ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД".

Як відомо, від 1933. р. „Т-во Письменників і Журналістів" розділює нагороди за найкращі літературні твори. Цікаво приглянутися, в якій мірі причиняються наші госп. підприємства до потрібних для цього фондів. Ось цифри: Кооперативні і приватні підприємства зложили:
в р. 1933 зол. 1.235 на заг. суму 1.585 себто 78%
в р. 1934 зол. 1.100 на заг. суму 1.483 себто 74%
в р. 1935 зол. 1.135 на заг. суму 1.510 себто 75%

Дотеперішній вислід збірки в р. 1936. виказує ще вищий відсоток у користь наших торг., пром. і банкових станиць, бо 92. Щоправда збірка ще не закінчена. **Загально за всі роки зложили вони 79% зібраних фондів, то є 4.360 зол.** З цієї квоти 61% жертвували кооперативні підприємства і 39% приватні.

Обниження вивозових премій на збіжжа.

ЧИ МОЖНА ОЧІКУВАТИ ЗНИЖКИ ЧИ ЗВИШКИ ЗБІЖЕВИХ ЦІН?

Звичайно буває так, що після жнив ціна збіжжа знижкує, згідно з економічними засадами про подачу й попит. Цього року запримічаємо відмінне явище. Негайно по жнивах на північній півкулі ціни збіжжа пішли сильно вгору. На ту звишку цін вплинув неврожай у Злуч. Державах П. Америки, в Канаді, Аргентині, Австралії, а в значній мірі також воєнна завірюха в Еспанії. Рівночасно зі звишкою цін, збут збіжжа став куди лекший, як у попередніх роках скрути. Уряд, щоб уможливити збут збіжжа за кордоном і вдержати ціну на краєвому ринку у відповідній висоті, установив т. зв. збіжеві премії у висоті 6 зол., а відтак 5 зол.

З уваги на те, що ціна збіжжа пішла в гору і збут його став лекший, уряд постановив з днем 15. березня 1937. р. обнизити висоту премій до 3 зол. від сотнара. Питання, чи не обнизиться у нас ціна збіжжа саме о тих два золотих, або й більше? Вістки, які надходять в останніх днях із закордонних ринків, **позволяють рахуватись не зі знижкою, але радше з дальшою звишкою збіжжа.** Події, які відбуваються тепер у Китаю, викликали в Америці велику звишку цін пшениці, яка разом із кукурудзою є головним артикулом світової торговлі. Рівночасно з подіями у Китаю розійшлися вістки, будьто би Німеччина й Італія закупили, як мобілізаційні запаси дуже велику скількість пшениці в Америці. Чи ці вістки автентичні — невідомо.

А. А.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

БРАНЖЕВІ КУРСИ.

Союз Українських Купців у Львові улаштовує в часі від 26. до 30. січня 1937 р. курси для осіб ріжних торговельних бранж для доповнення їх фахової освіти. Досі зголосилась поважна кількість реф-лектантів.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ.

Український Видавничий Інститут підготовляє видання великої енциклопедії, яка обійме цілість сільсько-господарського знання. Редакцію її обняв відомий діяч-агроном д-р інж. Е. Храпливий. Головні відділи її будуть ось-такі: 1) Аграрна політика, споріднені науки і відомости; 2) Хліборобські організації, сільсько-господарська кооперація і сусп. агрономія; 3) Організація сільського господарства; 4) Управа ріллі і рослин; 5) Плекання та живлення тварин; 6) Зоогігієна та ветеринарія; 7) Садівництво і городництво; 8) Лісівництво; 9) Сільсько-господ. будівництво; 10) Сільсько-господ. промисл; 11) Пасічництво; 12) Рибоповство; 13) Шовківництво; 14) С.-г. інженерія; 15) Додатки; 16) Правні приписи господаря. Енциклопедія матиме 2 томи.

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕКЛЯМИ І КНИГОВОДСТВА.

Основана ще в 1934 р. кооп. „Комерція", яка поставила собі завданням помагати нашим торговельним і промисловим підприємствам у доцільній реклямі та закладати і вести в абонаменті книговодство там, де нема постійних книговодів, щойно нещодавно могла почати свою працю. Перешкодою досі була справа категорії патенту. Як довідуємось — скарбова влада не буде вже робити з цього приводу труднощів, погоджуючись на патенті 3-ої категорії. „Комерція" веде свої агенди покищо в приміщенні Українського Технічного Т-ва при вул. Гродзіцьких 1.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

УДІЛ ХЛІБОРОБСТВА В ЦІНІ, ЯКУ ПЛАТИТЬ СПОЖИВАЧ, ЗРОСТАЄ.

В інтересі хлібороба є, щоби різниця між ціною, яку він дістає за свої продукти, а ціною, яку платить за них споживач, була якнайменша. Дотеперішня незначна поправа конюнктури вже причинилась у Польщі до того, що ножиці цін уже не так широко відчинені. Доказує це „Господарка Народова", аналізуючи ціни, які діставав продуцент і які платив споживач у трьох кварталах попереднього і цього року. Отже коли споживач платив 100, то хлібороб діставав у відсотках за пшеничну муку 62 (1935 р.) і 75 (1936 р.), за жито і житній хліб — 48 і 49, за ячмінь і ячмінні крупи 62 і 74, за свиню і свиняче мясо — 68 і 79, за бульбу — 44 і 52, за молоко — 52 і 60, за яйця — 73 і 76.

ЧИ НЕ БУДЕ ПОЛЕКШ ДЛЯ ПРОМИСЛОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ?

„Ц. Газета Гандльова" поставила таке питання в заголовку своєї передовиці (гл. ч. 287), висовуючи свій погляд на цю справу. Податкові полекші мають бути інструментом для розбудження приспаних кризою інвестиційних процесів. Уряд випрацював проєкт декрету, але оцінка його в заінтересованих кругах була негативна. Стверджено невистарчальність задуманих полекш і недоцільність знесення податкових привілеїв для нових будинків. Уряд, рахуючись із загальною опінією, змінив своє становище, представлене в проєкті декрету. Заміри уряду щодо конечности оживити приватний інвестиційний рух мусять бути зреалізовані в доцільний спосіб. Господарство потребує нових інвестицій, а до цього треба рентовности. Податкові привілеї можуть до неї причинитись, але їх не можна розуміти, як привілеї територіальні чи бранжові, так, як це ставив уряд у проєкті свого декрету. Згадана газета висказує надію, що промислові інвестиції будуть підтримані урядом у цілій ширині. „Частина нашого виробництва — кінчить газета — і то в підставових ділянках, близька кінця продукційних можливостей. Ці можливости з уваги на постійне зужиття машин і урядженъ, стоять перед загрозою редукції".

СПРОБИ ОСТАТОЧНОГО НАЛАДНАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ОБМІНУ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І ФРАНЦІЄЮ.

Окреме число „Ц. Газети Гандльової", присвячене Франції (випуск за січень 1937), містить цілу низку статтей визначних французьких і польських госп. діячів. Уся увага присвячена торговельним взаєминам обох союзних держав, зокрема переговорам, які мають незабаром початись і які мають „випровадити нарешті франц.-польську торговлю на шлях гармонійного розвою", згідно з політичною дружбою. Французький „торговельний холод" (що так скажемо), у відношенні до Польщі — це давна її болячка. **Як в імпорті так і в експорті Франції Польща бере участь усього одним відсотком.** Це очевидно дуже мало. Отож треба змін. Але на дорозі стоять поважні труднощі, яких автори зі згаданого франц. числа Ц. Г. Г. не скривають. Та проте фінансове зближення (позичка!) дають надію їм, що і торговельне зближення стане незабаром фактом, як результат уже намічених переговорів.

СВІТОВА ХРОНІКА.

ДЕВАЛЮАЦІЙНІ ЗИСКИ У ФРАНЦІЇ БУДУТЬ УРЯДОВО ВИЗНАНІ. — ЗОЛОТО У СХОВКАХ.

Кількість золота, заховану приватними посідачами, оцінено на 15 міліярдів франків, з чого досі на світло дня вийшов тільки 1 міліярд. Щоби цей детезавриза-ційний процес прискорити, фр. уряд хоче дати посідачам золота кращі умовини для його продажу. У звязку з новою державною позичкою підготовляє уряд **премії** для тих субскрибентів, які видадуть золото з власних запасів. Тим способом **відступить** він від проголошеної заяви недопустимости девалюаційних висків.

ЗРІВНАННЯ ВАРТОСТИ ВАТИКАНСЬКОГО ЛІРА З ІТАЛІЙСЬКИМ.

Проголошена 5. жовтня девалюація італ. ліра на 40.94% не порушила досі вартости окремого ватиканського гроша, що був з тамтим аль парі. Ватиканський лір уже два і пів місяця є надвартісний, через те усі ватиканські золоті монети щезли з обігу. Незабаром очікують ватиканського декрету, який зрівняє папський лір з італійським.

В АМЕРИЦІ ВЕРТАЮТЬСЯ СТАРІ ДОБРІ ЧАСИ. — А В ЕВРОПІ?

Звідомлення „Нейшенел Сіті Бенк" в Ню-Йорку за листопад виказує небувалий від 1929 р. зріст „просперіті". Обороти промислових і торговельних підприємств зросли дуже сильно. Це потягнуло за собою **підвишки платень, гратифікацій, дивіденд,** реалізовані без особливого натиску з боку працівників. Очевидно, що збільшена покупна сила фізичних і умових робітників має свій **добрий вплив на дальший зріст конюнктури.** Турботою американців тепер є занадто великий доплив европейських капіталів, що шукають спокійного пристановища. Та це небезпечне для Зл. Держав П. А. Тому там думають про капіталову експансію, в першу чергу на европейський суходіл.

Слід признати, що конюнктуральна лінія в економії Европи теж почала свій звишковий цикль. Щоправда розвій конюнктури у поодиноких державах виказує поважні диспропорції (взяти напр. В. Британію і Польщу), але і в цих диспропорціях є обмін зрівнювання, хоч повільні і не дуже яскраві.

СССР У ЦИФРАХ.

„Правда" опублікувала цікаві цифри про країну Совітів. І так: заг. територія має 21.358 тис. км.², отже 1/6 суходолу світа. Кордони є довгі на 65.000 км., з того 1/3 суша, а 2/3 море. 40 найважніших рік має довжину 76.706 км., 7 найбільших озер і оба замкнені моря (Каспійське і Аральське) мають площу 580.000 км.², отже на 100.000 км.² більше ніж ціла Німеччина. Управна земля має 223.900 тисяч гектарів. Запаси камінного вугля обчислені на 1.200 міліярдів тон, нафти на 3.206 міліонів тон (запас усього світа 9—10 міліярдів тон), залізної руди на 10.612 міліонів тон. Населення мала СССР у 1935 р. 168 міліонів, які належать до 102 народів. З початком 1931 р. було в СССР 374.064 пром. підприємств, з того 61.428 великих фабрик. Промисл затруднює поверх 25 міл. робітників і урядовців. Залізничі шляхи мають 85.009 км. Торговельна фльота має 402 кораблів. У СССР є 164.081 нар. шкіл, 2572 технікумів, 28.600 кін і 67 радіостанцій. Появляється там около 10.000 часописів і журналів у загальному накладі 35.7 міліонів примірників.

В. Н-ич.

З нашої кооперації.

ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ У ЛЬВІВСЬКІЙ РІЛЬНИЧІЙ ПАЛАТІ.

Президія РСУК вибрала як представника РСУК до Львівської Рільничої Палати на дальших 6 літ провідника дирекції РСУК сен. Остапа Луцького. Представником Маслосоюзу у Рільничій Палаті вибрала Рада Маслосоюзу дир. Андрія Палія.

АКЦІЯ ПОВ. СОЮЗУ КООПЕРАТИВ У СТРИЮ ЗА БУДОВОЮ КООПЕРАТИВНОГО МЛИНА.

Союз кооператив у Стрию веде у своїм районі живу акцію за будовою кооперативного млина для Стрийщини. Побіч млина мала би там повстати теж і кооперативна пекарня. Метою цих промислових станиць було би переробляти збіжжя, спроваджуваного з подільських сторін для підгірського і гірського населення, яке запотребовує великі скількости муки та печива. Покищо вся ця перерібка іде через чужі млини і пекарні. На цю ціль мають кооперативи зложити фонд у висоті 100 тисяч зол. Ці гроші мають осягнути зі стягнення залеглих боргів.

КОНКУРС НА ПРОЄКТ УЛАДЖЕННЯ ВЗІРЦЕВОЇ КООПЕРАТИВНОЇ КРАМНИЦІ НА СЕЛІ.

Дирекція Центросоюзу розписала конкурс на проєкт взірцевої кооперативної крамниці на селі. Проєкт має узгляднювати:

1) розміщення і розмір кімнат, призначених на склад товарів споживчих, галянтерійних, мануфактури, нафти, як теж і магазини на будівельні матеріяли та на збіжжя;

2) внутрішнє уладження крамниці;

3) зовнішній і внутрішній вигляд крамниці, себто все, що підносить і підкреслює естетичний вигляд кооперативи та її національний характер;

4) гігієнічні уладження.

Дирекція Центросоюзу призначила три нагороди: перша в квоті 75 зол., друга 50 зол., третя 25 зол.

Відповіді на конкурс, разом з планами й рисунками можна надсилати до дня 15. січня 1937 р. під псевдонімом, залучуючи водночас у запечатаній коверті своє правдиве імя й назвище.

В. Л.

В 10-ЛІТТЯ ПРАЦІ КООП. „РІЙ" У ЛЬВОВІ.

У Львові десятий рік істнує кооп. „Рій", як краєве обєднання пасічників. Обєднує вона около 1500 членів фізичних та ок. 15 членів правних (організації пасічничі на повітах).

Кооп. веде гуртовий і детайлічний продаж медів, приладдя до пасіки, веде майстерні вуликів, вощини та постачає денат. цукор.

В 10. році свого істнування (що припадає саме на грудень), як подає час. „Украін. Пасічник", кооп. „Рій" перевела в себе значну реорганізацію та направила хиби попереднього проводу. Нові органи „Роя" вияснивши причини недомагань і по переведенню ревізії РС[illegible] звільнили з праці урядуючого директора та касієрку кооперативи, які, як виявилось, ділали на шкоду кооперативи „Рій". Льокаль перенесено з вул. Блахарської на вул. Руську 20, де крім меду, можна дістати овочі, горіхи, гриби, печиво з меду, овочеві соки, тощо. Щоправда конкуренцію пробує робити звільнений персонал, відчинивши у старому льокалі нову крамницю з медом та проте справа в новому льокалі „Рою" іде добре, торги більшають, товару є все досить, повертається довіря пасічників. Можна сподіватись, що „Рій" скоро загоїть рани, які занесли йому бувші працівники, на шкоду не лише йому, а й пасічникам.

Хай цих пару скромних слів згадки про кооп. „Рій" в день її 10-ліття буде інформацією для пасічників, як теж для зацікавлення „Роєм" громадянства.

М. Подоляк.

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Економіка і духова культура.

УКРАЇНСЬКІ ЕКОНОМІЧНІ ПІДПРИЄМСТВА І „ЛІТЕРАТУРНИЙ ФОНД".

Як відомо, від 1933. р. „Т-во Письменників і Журналістів" розділює нагороди за найкращі літературні твори. Цікаво приглянутися, в якій мірі причиняються наші госп. підприємства до потрібних для цього фондів. Ось цифри: Кооперативні і приватні підприємства зложили:
в р. 1933 зол. 1.235 на заг. суму 1.585 себто 78%
в р. 1934 зол. 1.100 на заг. суму 1.483 сеото 74%
в р. 1935 зол. 1.135 на заг. суму 1.510 себто 75%

Дотеперішній вислід збірки в р. 1936. виказує ще вищий відсоток у користь наших торг., пром. і банкових станиць, бо 92. Щоправда збірка ще не закінчена. **Загально за всі роки зложили вони 79% зібраних фондів, то є 4.360 зол.** З цієї квоти 61% жертвували кооперативні підприємства і 39% приватні.

Обниження вивозових премій на збіжжа.

ЧИ МОЖНА ОЧІКУВАТИ ЗНИЖКИ ЧИ ЗВИШКИ ЗБІЖЕВИХ ЦІН?

Звичайно буває так, що після жнив ціна збіжжа знижкує, згідно з економічними засадами про подачу й попит. Цього року запримічаємо відмінне явище. Негайно по жнивах на північній півкулі ціни збіжжа пішли сильно вгору. На ту звишку цін вплинув неврожай у Злуч. Державах П. Америки, в Канаді, Арґентіні, Австралії, а в значній мірі також воєнна завірюха в Еспанії. Рівночасно зі звишкою цін, збут збіжжа став куди лекший, як у попередніх роках скрути. Уряд, щоб уможливити збут збіжжа за кордоном і вдержати ціну на краєвому ринку у відповідній висоті, установив т. зв. **збіжеві премії** у висоті 6 зол., а відтак 5 зол.

З уваги на те, що ціна збіжжа пішла в гору і збут його став лекший, уряд постановив з днем 15. березня 1937. р. обнизити висоту премій до 3 зол. від сотнара. Питання, чи не обнизиться у нас ціна збіжжа саме о тих два золотих, або й більше? Вістки, які надходять в останніх днях із закордонних ринків, **позволяють рахуватись не зі знижкою, але радше з дальшою звишкою збіжжа.** Події, які відбуваються тепер у Китаю, викликали в Америці велику звишку цін пшениці, яка разом із кукурудзою є головним артикулом світової торговлі. Рівночасно з подіями у Китаю розійшлися вістки, будьто би Німеччина й Італія закупили, як мобілізаційні запаси дуже велику скількість пшениці в Америці. Чи ці вістки автентичні — невідомо.

А. А.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

БРАНЖЕВІ КУРСИ.

Союз Українських Купців у Львові улаштовує в часі від **26. до 30. січня 1937 р.** курси для осіб різних торговельних бранж для доповнення їх фахової освіти. Досі зголосилась поважна кількість реflектантів.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ.

Український Видавничий Інститут підготовляє видання великої енциклопедії, яка обійме цілість сільсько-господарського знання. Редакцію її обняв відомий діяч-агроном д-р інж. Е. Храплива. Головні відділи її будуть ось-такі: 1) Аграрна політика, споріднені науки і відомости; 2) Хліборобські організації, сільсько-господарська кооперація і сусп. агрономія; 3) Організація сільського господарства; 4) Управа ріллі і рослин; 5) Плекання та живлення тварин; 6) Зоогігієна та ветеринарія; 7) Садівництво і городництво; 8) Лісівництво; 9) Сільсько-господ. будівництво; 10) Сільсько-господ. промисл; 11) Пасічництво; 12) Риболовство; 13) Шовківництво; 14) С.-г. інженерія; 15) Додатки; 16) Правні приписи господаря. Енциклопедія матиме 2 томи.

ОРҐАНІЗАЦІЯ РЕКЛЯМИ І КНИГОВОДСТВА.

Основана ще в 1934 р. кооп. „Комерція", яка поставила собі завданням помагати нашим торговельним і промисловим підприємствам у доцільній рекламі та закладати і вести в абонаменті книговодство там, де нема постійних книговодів, щойно нещодавно могла почати свою працю. Перешкодою досі була справа категорії патенту. Як довідуємось — скарбова влада не буде вже робити з цього приводу труднощів, погоджуючись на патенті 3-ої категорії. „Комерція" веде свої аґенди покищо в приміщенні Українського Технічного Т-ва при вул. Ґродзіцьких 1.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

УДІЛ ХЛІБОРОБСТВА В ЦІНІ, ЯКУ ПЛАТИТЬ СПОЖИВАЧ, ЗРОСТАЄ.

В інтересі хлібороба є, щоби різниця між ціною, яку він дістає за свої продукти, є ціною, яку платить за них споживач, була якнайменша. Дотеперішня незначна поправа конюнктури вже причинилась у Польщі до того, що ножиці цін уже не так широко відчинені. Доказує це **„Господарка Народова"**, аналізуючи ціни, які діставав продуцент і які платив споживач у трьох кварталах попереднього і цього року. Отже коли споживач платив 100, то хлібороб діставав у відсотках за пшеничну муку 62 (1935 р.) і 75 (1936 р.), за жито і житній хліб — 43 і 49, за ячмінь і ячмінні крупи 62 і 74, за свиню і свиняче мясо — 68 і 79, за бульбу — 44 і 52, за молоко — 52 і 60, за яйця — 73 і 76.

ЧИ НЕ БУДЕ ПОЛЕКШ ДЛЯ ПРОМИСЛОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ?

„Ц. Ґазета Гандльова" поставила таке питання в заголовку своєї передовиці (гл. ч. 287), висовуючи свій погляд на цю справу. Податкові полекші мають бути інструментом для розбудження приспаних кризою інвестиційних процесів. Уряд випрацював проєкт декрету, але оцінка його в зацікавлених кругах була неґативна. Стверджено невистарчальність задуманих полекш і недоцільність знесення податкових привілеїв для нових будинків. Уряд, рахуючись із загальною опінією, змінив своє становище, представлене в проєкті декрету. Заміри уряду щодо конечности оживити приватний інвестиційний рух мусять бути зреалізовані в доцільний спосіб. Господарство потребує нових інвестицій, а до цього треба рентовности. Податкові привілеї можуть до неї причинитись, але їх не можна розуміти, як привілеї територіяльні чи бранжові, так, як це ставив уряд у проєкті свого декрету. Згадана газета висказує надію, що промислові інвестиції будуть підтримані урядом у цілій ширині. „Частина нашого виробництва — кінчить газета — і то в підставових ділянках, близька кінця продукційних можливостей. Ці можливости з уваги на постійне зужиття машин і урядженъ, стоять перед загрозою редукції".

СПРОБИ ОСТАТОЧНОГО НАЛАДНАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ОБМІНУ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І ФРАНЦІЄЮ.

Окреме число „Ц. Ґазети Гандльовеї", присвячене Франції (випуск за січень 1937), містить цілу низку статтей визначних французьких і польських госп. діячів. Уся увага присвячена торговельним взаєминам обох союзних держав, окрема переговорам, які мають незабаром початись і які мають „випровадити нарешті франц.-польську торговлю на шлях гармонійного розвою", згідно з політичною дружбою. Французький „торговельний холод" (що так скажемо), у відношенні до Польщі — це давна її болячка. **Як в імпорті так і в експорті Франції Польща бере участь усього одним відсотком.** Це очевидно дуже мало. Отож треба змін. Але на дорозі стоять поважні труднощі, яких автори зі згаданого франц. числа Ц. Ґ. Г. не скривають. Та проте фінансове зближення (позички!) дають надію ім, що і торговельне зближення стане незабаром фактом, як результат уже намічених переговорів.

СВІТОВА ХРОНІКА.

ДЕВАЛЮАЦІЙНІ ЗИСКИ У ФРАНЦІЇ БУДУТЬ УРЯДОВО ВИЗНАНІ. — ЗОЛОТО У СХОВКАХ.

Кількість золота, заховану приватними посідачами, оцінено на 15 міліярдів франків, з чого досі на світло дня вийшов тільки 1 міліярд. Щоби цей детезавризаційний процес приспішити, фр. уряд хоче дати посідачам золота кращі умовини для його продажу. У звязку з новою державною позичкою підготовляє уряд **премії** для тих субскрибентів, які видадуть золото з власних запасів. Тим способом **відступить** він від проголошеної заяви недопустимости девалюаційних зисків.

ЗРІВНАННЯ ВАРТОСТИ ВАТИКАНСЬКОГО ЛІРА З ІТАЛІЯСЬКИМ.

Проголошена 5. жовтня девалюація італ. ліра на 40.94% не порушила досі вартости окремого ватиканського гроша, що був з тамтим аль парі. Ватиканський лір уже два і пів місяця є надвартісний, через те усі ватиканські золоті монети щезли з обігу. Незабаром очікують ватиканського декрету, який зрівнає папський лір з італійським.

В АМЕРИЦІ ВЕРТАЮТЬСЯ СТАРІ ДОБРІ ЧАСИ. — А В ЕВРОПІ?

Звідомлення „Нейшенел Сіті Бенк" з Ню-Йорку за листопад виказує небувалий від 1929 р. зріст „просперіті". Обороти промислових і торговельних підприємств зросли дуже сильно. Це потягнуло за собою **підвишки платень, ґратифікацій, дивіденд,** реалізовані без основного натиску з боку працівників. Очевидно, що збільшена покупна сила фізичних і умових робітників має свій **добрий вплив на дальший зріст конюнктури**. Турботою американців тепер є занадто великий доплив европейських капіталів, що шукають спокійного пристанища. Та це небезпечне для Зл. Держав П. А. Тому там думають про капіталову експансію, в першу чергу на европейський суходіл.

Слід признати, що конюнктуральна лінія в економії Европи теж почала свій **звишковий цикл.** Щоправда розвій конюнктури у поодиноких державах виказує поважні **диспропорції** (взяти напр. В. Британію і Польщу), але і в них диспропорціях є обяви вирівнювання, хоч повільні і не дуже яскраві.

СССР У ЦИФРАХ.

„Правда" опублікувала цікаві цифри про країну Совітів. І так: заг. територія має 21.353 тис. км.², отже 1/6 суходолу світа. Кордони є довгі на 65.000 км., з того 1/3 суша, а 2/3 море. 40 найважніших рік має довжину 76.706 км., 7 найбільших озер і оба замкнені моря (Каспійське і Аральське) мають площу 580.000 км.², отже на 100.000 км.² більше ніж ціла Німеччина. Управна земля має 223.900 тисяч гектарів. Запаси камінного вугля обчислені на 1.200 міліярдів тон, нафти на 3.206 міліонів тон (запас усього світа 9—10 міліярдів тон), залізної руди на 10.612 міліонів тон. Населення мала СССР у 1935 р. 168 міліонів, які належать до 102 народів. З початком 1931 р. було в СССР 574.064 пром. підприємств, з того 61.428 великих фабрик. Промисл затруднює поверх 25 міл. робітників і урядовців. Залізничі шляхи мають 85.000 км. Торговельна фльота має 402 кораблів. У СССР є 164.081 нар. шкіл, 2572 технікумів, 28.600 кін і 67 радіостацій. Появляється там около 10.000 часописів і журналів у загальному накладі 35.7 міліонів примірників.

В. Н-вич.

З нашої кооперації.

ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ У ЛЬВІВСЬКІЙ РІЛЬНИЧІЙ ПАЛАТІ.

Президія РСУК вибрала як представника РСУК до Львівської Рільничої Палати на дальших 6 літ провідника дирекції РСУК сен. Остапа Луцького. Представником Маслосоюзу у Рільничій Палаті вибрала Рада Маслосоюзу дир. Андрія Палія.

АКЦІЯ ПОВ. СОЮЗУ КООПЕРАТИВ У СТРИЮ ЗА БУДОВОЮ КООПЕРАТИВНОГО МЛИНА.

Союз кооператив у Стрию веде у своїм районі живу акцію за будовою кооперативного млина для Стрийщини. Побіч млина мала би там повстати теж і кооперативна пекарня. Метою цих промислових станиць буде би переробльовати збіжжя, спроваджуваного з подільських околиць для підгірського і гірського населення, яке запотребовує великі скількости муки та печива. Покищо вся ця перерібка іде через чужі млини і пекарні. На цю ціль мають кооперативи зложити фонд у висоті 100 тисяч зол. Ці гроші мають осягнути зі стягнення залеглих боргів.

КОНКУРС НА ПРОЄКТ УЛАДЖЕННЯ ВЗІРЦЕВОЇ КООПЕРАТИВНОЇ КРАМНИЦІ НА СЕЛІ.

Дирекція Центросоюзу розписала конкурс на проєкт взірцевої кооперативної крамниці на селі. Проєкт має узглядновувати:

1) розміщення і розмір кімнат, призначених на склад товарів споживчих, ґалянтерійних, мануфактури, нафти, як теж і магазини на будівельні матеріяли та на збіжжя;

2) внутрішнє уладження крамниці;

3) зовнішній і внутрішній вигляд крамниці, себто все, що підносить і підкреслює естетичний вигляд кооперативи та її національний характер;

4) гігієнічні уладження.

Дирекція Центросоюзу призначила три нагороди: перша в квоті 75 зол., друга 50 зол., третя 25 зол.

Відповіді на конкурс, разом з плянами й рисунками можна надсилати до дня 15. січня 1937 р. під псевдонімом, залучуючи водночас у заліпленій коверті своє правдиве імя й назвище.

В. Л.

В 10-ЛІТТЯ ПРАЦІ КООП. „РІЙ" У ЛЬВОВІ.

У Львові десятий рік істнує кооп. „Рій", як краєве обєднання пасічників. Обєднує вона около 1500 членів фізичних та ок. 15 членів правних (організації пасічничі на повітах).

Кооп. веде гуртовий і детайлічний продаж медів, приладдя до пасіки, веде майстерні вуликів, вощини та постачає денат. цукор.

В 10. році свого істнування (що припадає саме на грудень), як подає час. „Украї. Пасічник", кооп. „Рій" перевела в себе значну реорганізацію та направила хиби попереднього проводу. Нові органи „Рою" вияйшли причини недомагань і по переведенню ревізії РС звільнили з праці урядуючого директора та касієрку кооперативи, які, як виявилось, ділали на шкоду кооперативи „Рій". Льокаль перенесено з вул. Блазарської на вул. Руську 20, де крім меду, можна дістати овочі, горіхи, гриби, печиво з меду, овочеві соки, тощо. Щоправда конкуренцію пробує робити звільнений персонал, відчинивши у старому льокалі нову крамницю з медом та проте справа в новому льокалі „Рою" іде добре, торги більшають, товару є все досить, повертається довіря пасічників. Можна сподіватись, що „Рій" скоро загоїть рани, які нанесли йому бувші працівники, на шкоду не лише йому, а й пасічникам.

Хай цих пару скромних слів згадки про кооп. „Рій" в день її 10-ліття буде інформацією для пасічників, як теж для зацікавлення „Роєм" громадянства.

М. Подоляк.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Китайський чудотворець.

Від довгих тижнів помічається в Китаю на шляху від Пейпінг до Солоного Озера в Коконор оживлений рух. Це не підготова до війни. Величезна маса безборонних людей мандрує пішки та верхи до села Куан-Феї. Переважають каліки і жебраки. Похід нагадує відступ найбіднішого населення з евакуованого села. Автом з Шангаю можна заїхати туди за 80 годин; для прочан це дорога на місяць і півтора.

Куди йде ця багатотисячна маса? До Го-Сена, святого Лями. Розійшлась вістка, що Ляма із славного манастиря „77 ступнів" пішов у високі гори молитися. Недужі, яких він торкнувся, виздоровлювали. Кажуть, що йому явився в дорозі з Пейпінгу у місті Куан-Феї підчас сну покійний Даляй-Ляма і вказав йому місце, де він має вибудувати нову святиню в честь Будди. За лікування безнадійно недужих він збере гроші на будову святині. Сон цей повторявся стільки разів, що Го-Сен повірив.

ЗНАВЦІ ІДУТЬ ПЕРЕКОНАТИСЬ.

Слава про чуда Го-Сена дійшла до найменших закутин краю. За недужими і бідаками йде хмара голодранців, авантюристів, ошуканців і купців, що продають прочанам, що можна і треба.

Англієць Ведмор описує свою подорож до чудесного місця Куан-Феї у товаристві двох англійських лікарів і китайського вченого Ма-Юна. У цьому пустому селі розтаборились тепер десятки тисяч людей, якби засновували нову велику оселю. Калік і недужих так багато, що на сам їх вид можна занедужати. Війт із своїми синами створив варту при „чудотворному" Лямі. Він відступив Лямі єдину свою світлицю.

У світлиці темнувато. Перед дерев'яним вівтарем кивається малий лисий чоловічок у синьому халаті з поморщеним лицем. У тонких пальцях тримає вінок з рож.

ОДИН ПОГЛЯД ГО-СЕНА.

Ма-Юн мусів ужити всього свого красномовства, щоб добути від Го-Сена кілька звуків. Коли Го-Сен глянув на нього і заплющив очі, Ма-Юна наче запаморочило. Його зуби почали клацати, живчик почав живіше битись. Треба було його тверезити румом. Ма-Юн — християнин, студіював в англійських та американських університетах. Він сказав своїм товаришам, що просив Ляму пояснити йому в чому лежить його сила. Цей, відповівши „Небавом довідаєшся сам про це", глянув на нього так, якби віщував йому смерть.

Подорожні зібрали серед прочан величезний матеріял чудодійного лікування, але мало з них оповідало про те, чого сами зазнали. Справоздавці погоджуються, що люди підлягають загальній сугестії і вважають, що сила Лями діє головно на психопатів. На поворотній дорозі напали на них бандити і з цілої дружини вбили єдиного Ма-Юна, як це передбачив день раніше Го-Сен.

Щедрість анґлійського міліонера.

Льорд Нюфільд, власник багатьох фабрик автомобілів і один із найбагатших людей Англії, який почав свою карієру як помічник механіка в заведеннях Віліяма Моріса, заімпонував тепер цілій Англії своєю величезною і щедрою жертвенністю на наукові й суспільні інституції.

На медичний виділ оксфордського університету жертвував він 1,250.000 фунтів стерлінгів. Закладання угольного каменя під нові будівлі, що їх почали будувати завдяки цій жертвенности, відбулось дуже святочно. Підчас промови на цім святі сказав один із бесідників, професор університету, що дальша прилюдна жертвенність дозволить розростись новим клінікам і лябораторіям у майбутнім до ще більших розмірів. Ці слова сказав бесідник оттак собі, як це завжди у принагідних промовах говориться. Та льорд Нюфільд забрав слово і заявив: „Не люблю залишати недокінчених річей. Бачу, що більша готівка моглаб приспішити розвиток університету, тому теж додаю ще 750.000 фунтів стерлінгів, щоб ціла моя жертва дала 2 міліони готівки. Ця відрухова щедра даровизна викликала величезний ентузіязм в цілім Оксфорді.

Крім того, льорд Нюфільд бувший шлюсарський челядник поділився зі своїми 20.000 робітників акціями власним підприємств. До поділу поміж робітників дав він акції 5,390.000 фунтів біржевої вартости під умовинами, які промовляють тільки в користь робітників. Вже в січні 1937. р. дістануть усі робітники і урядовці 9 великих заведень Моріса дивіденду від своїх акцій. Тому, що продукція цих заведень має доволі великий збут, можна надіятись, що робітники збільшать у власнім інтересі видайність праці.

—о—

Гарячка репортерів у Кан.

Репортери ріжних газет, зокрема американських, уладжують у Кан правдиві перегони, щоб побачити паню Сімпсон, або довідатись щонебудь нового про неї. Оноді розбудили вони власника віллі „Лю Віей" Роджерса в год. 4. над ранком, бо серед півночі пустив хтось поголоску, буцімто пані Сімпсон покинула Кан. Бідолашного Роджерса дослівно стягнули з постелі. Одна американська газета видала навіть надзвичайне видання про те, що пані Сімпсон виїхала до Австрії. Не можна сказати, щоб Роджерс був дуже вдоволений великою запопадливістю репортерів, що перервали йому найсмачніший сон. Спершу різко скричав на репортерів, щойно опісля заявив він, що пані Сімпсон спить у своїй кімнаті і нікуди невиїздила. Рано всі у віллі хвилювались. Хвилювалась навіть улюблена собачка містера Роджерса і вкусила поштаря, який приніс, як завжди, дуже велику кореспонденцію. Міська влада вислала негайно ветеринаря, щоб оглянув собачку, чи вона не сказилась.

Репортери стежать, щоб побачити паню Сімпсон і зробити знимку, але це їм дуже рідко вдається. Від цього дня, коли двом репортерам повелось за дозволом зробити у парку віллі знимки міс Сімпсон, ніхто її більше не бачив. Щойно перед двома днями дозволили трьом репортерам бачити паню Сімпсон, яка вийшла на поріг кімнати в товаристві пані Роджерс. Обі жінки постояли хвилинку і відійшли.

—о—

ВАТИКАНСЬКИЙ ПАВІЛЬОН НА ПАРИСЬКІЙ ВИСТАВІ.

На париській світовій виставі буде також цим разом окремий ватиканський павільон, що стоятиме поруч нової палати Трокадеро на перехресті алей Альберта і Фердинанда I. румунського і займатиме 6.000 м. кв. Над підготовними працями наглядає кардинал Верд'є. Вхід до павільону побудують у формі каплиці і над входом виднітиме надпис: „Джерело життя". В виставові салі даватимуть синтетичний огляд ріжних ділянок діяльности Церкви з зазначенням місійної акції.

Величезну вежу дзвонів Спасителя прикрашуватиме різьблена статуя Матері Божої. У салях під вежею виставлять ріжні невідомі ще в Европі твори місійного мистецтва Далекого Сходу. На цих салях виставлять також єдині в Европі колекції статуеток Будди, що їх привезли перед 350 р. місіонарі з Японії.

Папський павільон побудують у новітньому стилі. Оригінальним архитвором буде світлиця з 12 прегарними вікнами і вітражами природної величини, що їх відтак передадуть до катедри Нотр Дам. Ватикан має намір провести час до часу у цій святині богослужения з наміренням всесвітнього миру та згоди серед ріжних народів, які вже приняли християнську віру. Такий є засадничий мотив, що спонукав ватиканські кола взяти участь у париській міжнародній виставі.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ГРОШІ НА СФІНАНСУВАННЯ СВІТОВОЇ ВИСТАВИ.

Недавно відбувся в Ню Йорку обід для 2.000 провідних громадян міста в готелі Астор з метою розпочати кампанію за розпродаж облігацій у висоті 27,829.500 дол., щоб здобути гроші на уладження світової вистави в Ню Йорку в 1939. р. Предсідник фінансового комітету, Гарвей Д. Гібсон, сказав у своїй промові, що нюйорська вистава буде більшою від вистави в Шікаго. Фінансово вона теж удасться, бо досвід показує, що шікаґівська вистава принесла ще приходи кооперації.

Гібсон обраховує, що в часі вистави гості будуть витрачувати кожного дня в Ню Йорку 3,000.000 долярів у ресторанах, готелях, кінотеатрах, та в ріжних крамницях. Отже разом вистава дасть нагоду людям витратити яких 125 міліонів долярів. У тому вже враховані видатки міста, стейту та федерального уряду. Коли глядіти з цього боку, то треба надіятися, що хто купить облігації світової вистави, цей матиме нагоду заробити на них добрі гроші.

На вчорашньому бенкеті прочитано радіограму від президента Рузвельта, що находиться тепер на океані в дорозі до Полудневої Америки. Президент заохочував учасників до сприяння праці для успіху вистави.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Китайський чудотворець.

Від довгих тижнів помічається в Китаю на шляху від Пейпінґ до Солоного Озера в Коконор оживлений рух. Це не підготова до війни. Величезна маса безборонних людей мандрує пішки та верхи до села Куан-Феї. Переважають каліки і жебраки. Похід нагадує відступ найбіднішого населення з евакуованого села. Автом в Шангаю можна заїхати туди за 80 годин; для прочан це дорога на місяць і півтора.

Куди їде ця багатотисячна маса? До Го-Сена, святого Лями. Розійшлась вістка, що Ляма із славного манастиря „77 ступнів" пішов у високі гори молитися. Недужі, яких він торкнувся, виздоровлювали. Кажуть, що йому звився в дорозі з Пейпінґу у місті Куан-Феї підчас сну покійний Даляй-Ляма і вказав йому місце, де він має вибудувати нову святиню в честь Будди. За лікування безнадійно недужих він збере гроші на будову святині. Сон цей повторявся стільки разів, що Го-Сен повірив.

ЗНАВЦІ ІДУТЬ ПЕРЕКОНАТИСЬ.

Слава про чуда Го-Сена дійшла до найменших закутин краю. За недужими і бідаками їде хмара голодранців, авантюристів, ошуканців і купців, що продають прочанам, що можна і треба.

Англієць Ведмор описує свою подорож до чудесного місця Куан-Феї у товаристві двох англійських лікарів і китайського вченого Ма-Юна. У цьому пустому селі розтаборились тепер десятки тисяч людей, якби засновували нову велику оселю. Калік і недужих так багато, що на сам їх вид можна занедужати. Війт із своїми синами створив варту при „чудотворному" Лямі. Він відступив Лямі єдину свою світлицю.

У світлиці темнувато. Перед деревляним вівтарем кивається малий лисий чоловічок у синьому халаті з поморщеним лицем. У тонких пальцях тримає вінок з рож.

ОДИН ПОГЛЯД ГО-СЕНА.

Ма-Юн мусів ужити всього свого красномовства, щоб добути від Го-Сена кілька звуків. Коли Го-Сен глянув на нього і заплющив очі, Ма-Юна наче заморочило. Його зуби почали клацати, живчик почав живіше битись. Треба було його тверезити румом. Ма-Юн — християнин, студіював в англійських та американських університетах. Він сказав своїм товаришам, що просив Ляму пояснити йому в чому лежить його сила. Цей відповівши „Небавом довідаєшся сам про це", глянув на нього так, якби віщував йому смерть.

Подорожні зібрали серед прочан величезний матеріял чудодійного лікування, але мало з них оповідало про те, чого сами зазнали. Справоздавці погоджуються, що люди підлягають загальній суґестії і вважають, що сила Лями діє головно на психопатів. На поворотній дорозі напали на них бандити і з цілої дружини вбили єдиного Ма-Юна, як це передбачив день раніше Го-Сен.

Щедрість англійського міліонера.

Льорд Нюфільд, власник багатьох фабрик автомобілів і один із найбагатших людей Англії, який почав свою карієру як помічник механіка в заведеннях Віліяма Моріса, заімпонував тепер цілій Англії своєю величезною і щедрою жертвенністю на наукові й суспільні інституції.

На медичний виділ оксфордського університету жертвував він 1,250.000 фунтів стерлінґів. Закладання угольного каменя під нові будівлі, що їх почали будувати завдяки цій жертвенности, відбулось дуже святочно. Підчас промови на цім святі сказав один із бесідників, професор університету, що дальша прилюдна жертвенність дозволить розростись новим клінікам і лябораторіям у майбутнім до ще більших розмірів. Ці слова сказав бесідник оттак собі, як це завжди у принагідних промовах говориться. Та льорд Нюфільд забрав слово і заявив: „Не люблю залишати недокінчених річей. Бачу, що більша готівка моглаб приспішити розвиток університету, тому теж додаю ще 750.000 фунтів стерлінґів, щоб ціла моя жертва дала 2 міліони готівки. Ця відрухова щедра даровизна викликала величезний ентузіязм в цілім Оксфорді.

Крім того, льорд Нюфільд бувший шлюсарський челядник поділився зі своїми 20.000 робітників акціями власним підприємств. До поділу поміж робітників дав він акцій 5,390.000 фунтів біржевої вартости під умовинами, які промовляють тільки в користь робітників. Вже в січні 1937. р. дістануть усі робітники і урядовці 9 великих заведень Моріса дивіденду від своїх акцій. Тому, що продукція цих заведень має доволі великий збут, можна надіятись, що робітники збільшать у власнім інтересі видайність праці.

—o—

Гарячка репортерів у Кан.

Репортери ріжних газет, зокрема американських, уладжують у Кан правдиві перегони, щоб побачити пані Сімпсон, або довідатись щонебудь нового про неї. Оноді розбудили вони власника віллі „Лю Вієй" Роджерса в год. 4. над ранком, бо серед півночі пустив хтось поголоску, буцімто пані Сімпсон покинула Кан. Бідолашного Роджерса дослівно стягнули з постелі. Одна американська газета видала навіть надзвичайне видання про те, що пані Сімпсон виїхала до Австрії. Не можна сказати, щоб Роджерс був дуже вдоволений великою запопадливістю репортерів, що перервали йому найсмачніший сон. Спершу різко скричав на репортерів, щойно опісля заявив він, що пані Сімпсон спить у своїй кімнаті і нікуди невиїздила. Рано всі у віллі хвилювались. Хвилювалась навіть улюблена собачка містера Роджерса і вкусила поштаря, який приніс, як завжди, дуже велику кореспонденцію. Міська влада вислала негайно ветеринаря, щоб оглянув собачку, чи вона не сказилась.

Репортери стежать, щоб побачити паню Сімпсон і зробити знимку, але це їм дуже рідко вдається. Від цього дня, коли двом репортерам повелось за дозволом зробити у парку віллі знимки міс Сімпсон, ніхто її більше не бачив. Щойно перед двома днями дозволили трьом репортерам бачити паню Сімпсон, яка вийшла на поріг вілли в товаристві пані Роджерс. Обі жінки постояли хвилинку і відійшли.

—o—

ВАТИКАНСЬКИЙ ПАВІЛЬОН НА ПАРИСЬКІЙ ВИСТАВІ.

На паризькій світовій виставі буде також цим разом окремий ватиканський павільон, що стоятиме поруч нової палати Трокадеро на перехресті алей Альберта і Фердинанда I. бельгійського і займатиме 6.000 м. кв. Над підготовними працями наглядає кардинал Вердіє. Вхід до павільону побудують у формі каплиці і над входом виднітиме надпис: „Джерело життя". Виставові салі даватимуть синтетичний огляд ріжних ділянок діяльности Церкви з зазначенням місійної акції.

Величезну вежу дзвонів Спасителя прикрашуватиме різьблена статуя Матері Божої. У салях під вежею виставлять ріжні невідомі ще в Европі твори місійного мистецтва Далекого Сходу. На цих салях виставлять також єдині в Европі колекції статуеток Будди, що їх привезли перед 350 р. місіонарі з Японії.

Папський павільон побудують у новітньому стилі. Оригінальним архитвором буде святиня з 12 прегарними вікнами і вітражами природної величини, що їх відтак передадуть до катедри Нотр Дам. Ватикан має намір правити час до часу у цій святині богослуження з наміренням всесвітнього миру та згоди серед ріжних народів, які вже приняли християнську віру. Такий є засадничий мотив, що спонукав ватиканські кола взяти участь у париській міжнародній виставі.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ГРОШІ НА СФІНАНСУВАННЯ СВІТОВОЇ ВИСТАВИ.

Недавно відбувся в Ню Йорку обід для 2.000 провідних громадян міста в готелі Астор з метою розпочати кампанію за розпродаж облігацій у висоті 27,829.500 дол., щоб здобути гроші на уладження світової вистави в Ню Йорку в 1939. р. Предсідник фінансового комітету, Гарвей Д. Гібсон, сказав у своїй промові, що нюйорська вистава буде більшою від вистави в Шікаго. Фінансово вона теж удасться, бо досвід показує, що шікагівська вистава принесла ще приходи кооперації.

Гібсон обраховує, що в часі вистави гості будуть витрачувати кожного дня в Ню Йорку 3,000.000 долярів у ресторанах, готелях, кінотеатрах, та в ріжних крамницях. Отже разом вистава дасть нагоду людям витратити яких 125 міліонів долярів. У тому вже враховані видатки міста, стейту та федерального уряду. Коли глянути з цього боку, то треба надіятися, що хто купить облігації світової вистави, цей матиме нагоду заробити на них добрі гроші.

На вчорашньому бенкеті прочитано радіограму від президента Рузвельта, що находиться тепер на океані в дорозі до Полудневої Америки. Президент заохочував учасників до енергійної праці для успіху вистави.

Відозва до китайського народу.

ШАНГАЙ, 18. 12. ПАТ. Куомінтанг оголосив відозву до народу про необхідність збройної експедиції Нанкіну проти Чан-Су-Лянга. Урядові війська дійшли до Сієн-Ян, 20 км. від Сіян-Фу, змусивши збунтовані відділи відступити. Урядові літаки ствердили, що збунтована дивізія відступає у північному напрямі Шен-Сі.

——o——

Італія бажає тепер мира.

НОВА ПРОМОВА МУСОЛІНІЯ.

РИМ, 18. 12. ПАТ. Мусоліні прибув нині до Літорії на відкриття нових публичних будинків, (суду, суспільної опіки і т. д.), які збудовано коштом понад 20 міл. лірів. При цій нагоді виголосив нову промову, в якій підкреслив тугість італійської нації, що дала змогу італійським військам за 7 місяців здобути Абісинію, а за 3 м. її спацифікувати. Будова доріг дасть змогу експльоатувати Абісинію. Тепер Італія бажає якнайдовшого миру, хоч фашисти не вірять у вічний мир, який ніколи не існував.

——o——

Кілько можна висилати грошей закордон?

ВАРШАВА, 18. 12. ПАТ. Девізова комісія устійнила, 16. ц. м., що відділи Банку Польского і девізові банки можуть без спеціяльного дозволу зізволити на висилку за кордон: **1) 250 зол. місячно для осіб,** які перебувають на студіях або лікуються, якщо час побуту такої особи за кордоном не довший ніж 2 місяці; **2) 100 зол. місячної допомоги для особи, яка мешкає за кордоном.**

НОВИНКИ.

— **Нинішне число „Діла" з уваги на свято св. Миколая, що припадає в суботу, видаємо в обемі 12 сторінок з датою: неділя 20. грудня 1936.**

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глупевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.**

— Маґазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 74-100

— Єдиний український блаватний магазин „Мануфактура" під упр. О. Стефанювича, Львів, Ринок 37 (побіля Нар. Торговлі), поручає по найнижчих цінах полотна, білі і колірові, барханн, фланелі, оксамити, сукна. 2943 17—20

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає Юліян Ломаґа — Львів, ул. Валова 11. Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 101-115

— **Футра жіночі і чоловічі** та ріжного роду футрян. шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719

— Вже появився після конфіскати вдруге календар „Готовсь" на 1937 р. (Обем 100 стор., ціна 20 с., з пересилкою 35 с.). Замовляти: В-во „Українське Юнацтво", Львів, вул. Петра Скарги ч. 5.

— **В 300-ліття смерти Рутського** відбудеться у Львові, як ми вже повідомляли, цикль викладів для духовенства в залі Богословської Академії у Львові в днях 22.—25. грудня ц. р. Нас просять повідомити, що у вільнім від викладів часі учасники зможуть оглянути Молитовницю Дух. Семинарії, Національний Музей, Музей Богосл. Академії і виставу літургічних книг, що буде отворена спеціяльно з нагоди цих викладів.

— **В 75-ліття уродин Іванни Біберовичевої,** колись визначної української артистки, приготовляє філія Союзу Українок у Коломиї ювилейне свято на початок лютого 1937 р.

— **Проблема одної малярської конструкції.** В неділю, 20. ц. м. в домівці польського Союзу мистців пластиків (вул. Дідушицьких, Промисловий музей) артист маляр Станислав Осостович виголосить реферат з навязанням до вистави в Лодзі. Початок год. 12. впол.

— **Оплати від псів у Львові.** На останньому засіданні львівської міської ради рішено обнизити оплату від ланцюгового пса з 10 на 5 зол. За кімнатні пси встановлено такі оплати: від першого 20 зол., від другого і третього 30 і 40 зол.

— **Історія Польщі в назвах вулиць.** Справа нових назв вулиць у Львові була предметом останнього засідання міської ради. 83 вулиці дістануть нові назви, при чому вжито перш усього

прізвища, як казав дир. Чоловський, заслужених поляків і польок, а також назви історичних місцевостей. Отже будуть вулиці майора Здзеховського, Сас Зубжицького, Бічана, Сяндовського, Мазановського, Вілюша (всі вони старшини з оборони Львова), ген. Ораїч-Дрешера, Мурманьчиків, Пустовійтівної, Гостинської, Склодовської; дальше будуть вулиці Берестецька, Рокітнянська, Радзимінська, Підгаєцька, Балтицька і т. д. Наків. вул. Жовкіаську перейменовано на вул. Гетьмана Жовкіаського. Для українців, як відомо, зроблено ту уступку, що вул. Міській дали назву Олекси Новаківського, а вул. Лижвярській Олександра Барвінського. Отже обі на крайніх периферіях міста.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні держ. кляс. льотерії впали такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 130677. 20.000 зол. на ч. 144664 170784. 10.000 зол. на ч. 10101 61515 75611 175026 175403. 5.000 зол. на ч. 11228 11382 175032 183734. 2.000 зол. на ч. 102083 167436. 1.000 зол. на ч. 76390 82055 134122 184844 188153. 500 зол. на ч. 8536 47845 51514 54808 65477 87787 96623 113484 127696 130120 130607 146919 153772 159622 171074 172314 193137. 400 зол. на ч. 25676 32227 41671 62744 66901 73913 75969 95335 98822 100155 107287 108684 115080 124620 136406 137020 146933 148300 192644 194298. 300 зол. на ч. 6732 10401 25666 29404 29815 20846 53017 62058 62472 64713 81574 84205 88175 89808 93254 98881 100568 100671 104657 136941 142893 146788 163444 163688 169200 191428.

— **Шкільні прилади під контролею.** Міністерство внутрішніх справ видало важний розпорядок у справі регуляції цін, поширюючи листу предметів першої потреби. Дотеперішня контроля над цінами предметів загального вжитку буде стосована поза харчами, опалом, одіжю і будівельними матеріялами також до письменних і шкільних матеріялів.

— **Б. станиславівський віцевоєвода** Мечислав Старжинський став заступником головного редактора „Ґазети Польской" у Варшаві.

— **З бережанської вязниці** випустили на волю Олексу Куліша й Івана Перегінця з Литвинова підгаєцького повіту. Вони були засуджені за приналежність до ОУН спершу на 5 літ, а після внесення касації на 4 роки вязниці. Коли відсиділи два роки, другу половину кари на підставі амнестії їм подарували.

— **Засудили чотирьох поліцаїв.** У пятницю скінчилася у львівському апеляційному суді розправа проти чотирьох поліцаїв, обвинувачених у спричиненні смерти арештован. Папроцького, підозрілого в обікражі кооперативи в Милятині Новім. Під побоями поліцая Зуби Папроцький

Відозва до китайського народу.

ШАНГАЙ, 18. 12. ПАТ. Куомінтанг оголосив відозву до народу про необхідність збройної експедиції Нанкіну проти Чан-Су-Лянґа. Урядові війська дійшли до Сієн-Ян, 20 км. від Сіян-Фу, змусивши збунтовані відділи відступити. Урядові літаки ствердили, що збунтована дивізія відступає у північному напрямі Шен-Сі.

—o—

Італія бажає тепер мира.

НОВА ПРОМОВА МУСОЛІНІЯ.

РИМ, 18. 12. ПАТ. Мусоліні прибув нині до Літорії на відкриття нових публичних будинків, (суду, суспільної опіки і т. д.), які збудовано коштом понад 20 міл. лірів. При цій нагоді виголосив нову промову, в якій підкреслив тугість італійської нації, що дала змогу італійським військам за 7 місяців здобути Абісинію, а за 3 м. її спацифікувати. Будова доріг дасть змогу експльоатувати Абісинію. Тепер Італія бажає якнайдовшого миру, хоч фашисти не вірять у вічний мир, який ніколи не істнував.

—o—

Кільно можна висилати грошей закордон?

ВАРШАВА, 18. 12. ПАТ. Девізова комісія устійнила, 16. ц. м., що відділи Банку Польского і девізові банки можуть без спеціяльного дозволу зізволити на висилку за кордон: 1) 250 зол. місячно для осіб, які перебувають на студіях або лікуються, якщо час побуту такої особи за кордоном не довший ніж 2 місяці; 2) 100 зол. місячної допомоги для особи, яка мешкає за кордоном.

НОВИНКИ.

— **Нинішне число „Діла" з уваги на свято св. Миколая, що припадає в суботу, видаємо в обемі 12 сторінок з датою: неділя 20. грудня 1936.**

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глуневського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.**

— Магазин постелі Р. Джаля, Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 74-100

— **Єдиний український блаватний магазин** „Мануфактура" під упр. О. Стефановича, Львів, Ринок 37 (побіля Нар. Торговлі), поручає по найнижчих цінах полотна, білі і колірові, барханя, фланелі, оксамити, сукна. 2943 17—20

— **Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах,** прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 101-115

— **Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду** футряні шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719

— Вже появився після конфіскати вдруге календар „Готовсь" на 1937 р. (Обем 100 стор., ціна 20 с., з пересилкою 35 с.). Замовляти: В-во „Українське Юнацтво". Львів, вул. Петра Скарги ч. 5.

— **В 300-ліття смерти Рутського** відбудеться у Львові, як ми вже повідомляли, цикль викладів для духовенства в залі Богословської Академії у Львові в днях 22.—25. грудня ц. р. Нас просять повідомити, що у вільнім від викладів часі учасники зможуть оглянути Молитовницю Дух. Семинарії, Національний Музей, Музей Богосл. Академії і виставу літургічних книг, що буде отворена спеціяльно з нагоди цих викладів.

— **В 75-ліття уродин Іванни Біберовичевої,** колись визначної української артистки, приготовляє філія Союзу Українок у Коломиї ювилейне свято на початок лютого 1937 р.

— **Проблема одної малярської конструкції.** В неділю, 20. ц. м. в домівції польського Союзу мистців пластиків (вул. Дідушицьких, Промисловий музей) артист маляр Станислав Осостович вигодосить реферат з навязанням до вистави в Лодзі. Початок год. 12. впол.

— **Оплати від псів у Львові.** На останньому засіданні львівської міської ради рішено обнизити оплату від ланцюгового пса з 10 на 5 зол. За кімнатні пси встановлено такі оплати: від першого 20 зол., від другого і третього 30 і 40 зол.

— **Історія Польщі в назвах вулиць.** Справа нових назв вулиць у Львові була предметом останнього засідання міської ради. 83 вулиці дістануть нові назви, при чому вжито перш усього

прізвища, як казав дир. Чоловський, заслужених поляків і польок, а також назви історичних місцевостей. Отже будуть вулиці майора Здзеховського, Сас Зубжицького, Бічана, Снядовського, Мазановського, Вілюша (всі вони старшини з оборони Львова), ген. Орліч-Дрешера, Мурманьчиків, Пустовійтівної, Гостинської, Склодовської; дальше будуть вулиці Берестецька, Рокітнянська, Радзимінська, Підгаєцька, Батіцька і т. д. Навіть вул. Жовківську перейменовано на вул. Гетьмана Жовківського. Для українців, як відомо, зроблено ту уступку, що вул. Міській дали назву Олекси Новаківського, а вул. Лижвярській Олександра Барвінського. Отже обі на крайніх периферіях міста.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні держ. кляс. льотерії впали такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 130677. 20.000 зол. на ч. 144664 170784. 10.000 зол. на ч. 10101 61515 75611 175026 175403. 5.000 зол. на ч. 11228 11382 175032 183734. 2.000 зол. на ч. 102083 167436. 1.000 зол. на ч. 76390 82055 134122 184844 188153. 500 зол. на ч. 8536 47845 51514 54808 65477 87787 96623 113484 127696 130120 130607 146919 153772 159622 171074 172314 193137. 400 зол. на ч. 25676 32227 41671 62744 66901 73913 75969 95335 98822 100155 107287 108684 115080 124620 136406 137020 146933 148300 192644 194298. 300 зол. на ч. 6732 10401 25666 29404 29815 20846 53017 62058 62472 64713 81574 84205 88175 89808 93254 98881 100568 100671 104657 136941 142893 146788 163444 163688 169200 191428.

— **Шкільні прилади під контролею.** Міністерство внутрішніх справ видало важний розпорядок у справі регуляції цін, поширюючи листу предметів першої потреби. Дотеперішня контроля над цінами предметів загального вжитку буде стосована поза харчами, опалом, одіжю і будівельними матеріялами також до письменних і шкільних матеріялів.

— **Б. станиславівський віцевоєвода** Мечислав Старжинський став заступником головного редактора „Газети Польскої" у Варшаві.

— **З бережанської вязниці** випустили на волю Олексу Куліша й Івана Перегінця з Литвинова підгаєцького повіту. Вони були засуджені за приналежність до ОУН спершу на 5 літ, а після внесення касації на 4 роки вязниці. Коли відсиділи два роки, другу половину кари на підставі амнестії їм подарували.

— **Засудили чотирьох поліцаїв.** У пятницю скінчилася у львівському апеляційному суді розправа проти чотирьох поліцаїв, обвинувачених у спричиненні смерти арештован. Папроцького, підозрілого в обікраж! кооперативи в Милятині Новім. Під побоями поліцая Зуби Папроцький

Неділя 20., субота 26., неділя 27. грудня в год. 12-ій впол.

Дітям на Ялинку

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР.
2 казки
ЧЕРВОНА ШАПОЧКА
і
ПРИЙШЛА КРИСКА І НА ЛИСКА.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Миколаївські побажання.

Щороку прошу святого Миколая за це, то за те. І то не для себе, а для всіх нас, бо таки неодного треба було. Просив я вже Угодника і грошей для установ і спамятання для сварунів і різок для 99.99% земляків.

Цього року направду був я у клопоті: за що просити?

Рідна Школа — як муха в меді.
Просвіта — також.
Театр — будується.
Партії — стоять як ніколи
Товариське життя — цвите а цвите.
Характери — родяться як гриби по дощі.
Таланти — хоч гать гати.

Направду стидно напихатися з просьбами, коли св. Миколай має стільки направду бідних петентів.

Тому просто:

Святий Отче Миколаю! Не приноси нам нічого, бо маємо всього стільки, як ще ніколи.

Кривда булаб іншим, біднішим народам, а нам — незручно булоб відмовити.

Галактіон Чіпка.

згинув, Зуба зі страху втопив трупа у ставі. Апеляційний суд відкинув увільнюючий вирок золочівського суду та засудив Зубу на 4 роки вязниці, при чому одну третину кари даровано йому на основі амнестії. Трьох інших поліцаїв, що причинилися до вбивства Папроцького: Обушка на 2 роки, з чого даровано йому половину кари, Бельського на півтора року, Мацькова на рік вязниці, з чого даровано йому 6 місяців.

— **Краєва хроніка.** В Томашівцях Нових калуського повіту повісився з причини родинних невзгодин Іван Родзень. — З міського арешту в Снятині втік дезертир з румунської армії Рудольф Карпінський, арештований за крадіж курей. — В Ярославі застрілився вояк Евген Ковалик, родом з Коморова.

— **З дощу під ринву.** Апеляційний суд у Львові займався справою м-ра фільософії Ілярія Голубовича, засудженого в Станиславові за ошуканства на 18 місяців вязниці з припиненням. Апеляційний суд зменшив йому кару до одного року, але без припинення.

— **Жертви денатурату.** Від затроєння денатуратом помер 24-літній Григ. Матвіїв у Бонові яворівського повіту. Крім того в дуже грізному стані находиться 23-літний Микола Волощак з Бонова, що разом з Матвіївом пив денатурат у Мостисках.

— **Пожежа в сушарні хмелю.** В Дубні згоріла одна з найбільших сушарень хмелю, власність Банку зарібкових спілок. У сушарні находився запас хмелю вартости пів міліона зол. Пожежна сторожа мусіла працювати в газових масках, бо з будинку добувалася пара сірки й не давала ближче приступити. Сушарню, що була обезпечена державив майор Баінка.

— **Буде лагідна зима.** Досі лякали нас строгою зимою на основі прогнози одного метеорольога, що покликується на якусь стару хроніку. Інакшої думки є 90-літній американський громадянин, Натанаїл Вуд, що живе у Вудвил біля Ню Йорку. Він ціле своє життя займався метеорольогією і розуміється на погоді. Отже він каже, що цьогорічна зима буде дуже лагідна. Коли листя з дерев починає опадати від вершка, каже він, не буде багато снігу. Колиж листя спадає наперед з долішних галузей, то буде багато снігу і буде дуже зимно. Цієї осени листя почало опадати від вершка. Так було бодай в Америці, а чи тямить хто, як було у нас?

— **Залізнича катастрофа** склалася на переїзді під Вавром біля Варшави. Поперек шляху переїздив возом Станислав Димни, не бачучи, що з боку надїздить потяг. Машина розбила віз і тягнула ще яких 100 метрів. Зпід коліс добули замасакровані тіла чотирьох мужчин. Урятувався тільки кінь, що відірвався від воза і втік.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ЛЬВІВ: Саля Театру Ріжнородностей Нар. Дім, вул. Рутовського 22.
Субота 19. XII. 7.30 веч. Шаріка.
Неділя 20. XII. 3. попол. Вій.
Неділя 20. XII. 7.30 веч. Циганський барон.
Понеділок 21. XII. 7.30 веч. Інваліди.
ЛЕВАНДІВКА-ЛЬВІВ.
22. XII. Шаріка.

Білети набувати в ресторані п. Дружбіка, Ринок 40, тел. 275-27, а в дні вистав дві год. перед початком кожної вистави при касі Театру Ріжнородностей.

ЯВОРІВ:
23. XII. Шаріка.
25. XII. Муж двох жінок.
26. XII. Циганський Барон.
27. XII. Вій.

З Яворова іде театр до Судової Вишні, Медики. На Українські Свята гратиме у Перемишлі.

Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.

РОГАТИН:
19. XII. „Рожевий шлях".
БЕРЕЖАНИ: 20. XII. „Камо грядеши?" I. ч. Вініцій і Лігія.
21. XII. II. ч. Смерть Нерона.
22. XII. „Муравлі".

Великий Театр:

Субота, 19. XII. год. 6.30 і 9 веч. дві вистави денно. Гостинні виступи Театру Деі Пікколі.

Неділя, 20. XII. год. 12. впол. казка для дітей „Червона шапочка" й „Прийшла криска і на лиса"; год. 3.30 попол. „Міст"; год. 6.30 і 9. веч. гостинні виступи Театру Деі Пікколі.

є потягнена кожна лінія.

Кожний вимір мусить згоджуватись щодо йоти. Інжинір, архітект чи технік розуміє добре, якою поміччю при праці є добре освітлення. Прецизійна робота йде гладко і справно при світлі Декалюменової жарівки

TUNGSRAM Ⓓ

З Двоскрутним Дротиком.
БІЛЬШЕ СВІТЛА ДЕШЕВШИМ КОШТОМ.

згинув, Зуба зі страху втопив трупа у ставі. Апеляційний суд відкинув увільнюючий вирок золочівського суду та засудив Зубу на 4 роки вязниці, при чому одну третину кари даровано йому на основі амнестії. Трьох інших поліцаїв, що причинилися до вбивства Папроцького: Обушка на 2 роки, з чого даровано йому половину кари, Бельського на півтора року, Мацькова на рік вязниці, з чого даровано йому 6 місяців.

— **Краєва хроніка.** В Томашівцях Нових калуського повіту повісився з причини родинних невагодин Іван Родзень. — З міського арешту в Снятині втік дезертир з румунської армії Рудольф Карпінський, арештований за крадіж курей. — В Ярославі застрілився вояк Евген Ковалик, родом з Коморова.

Традиційні
Свято-Миколаївські Вечерниці

в 2-ох салях Народного Дому (Беседа і жовта саля) улаштує Краєве Т-во Охорони Дітей і опіки над Молодю у Львові в дні **19. XII. 1936** (субота) Початок год. 9 вечір. — Дарунки приймаємо в суботу від год. 4. на Беседі. — Білети можна дістати в кооп. „Пласт" вул. Руська. 3219

— **З дощу під ринву.** Апеляційний суд у Львові займався справою мгра фільософії Ілярія Голубовича, засудженого в Станиславові за ошуканства на 18 місяців вязниці з припиненням. Апеляційний суд зменшив йому кару до одного року, але без припинення.

У нововідчиненій крамниці
БЛАВАТНИХ ТОВАРІВ
при вул. Личаківській 10
можна дуже дешево набути всілякого роду товари, як теж кравецькі додатки. — Ціни низькі — Солідна обслуга — Великий вибір. 3274 2—2

— **Жертви денатурату.** Від затроєння денатуратом помер 24-літній Григ. Матвіїв у Бонові яворівського повіту. Крім того в дуже грізному стані находиться 23-літний Микола Волощак з Бонова, що разом з Матвіївом пив денатурат у Мостисках.

ЖУРНАЛИ і ЧАСОПИСИ цілого світу перечитаєш за 15 сотиків у
„Вшехпрасі" Сикстуська 19 (мезанін).
Місячний абонамент 3 зол.
6—25 3166

Неділя 20., субота 26., неділя 27. грудня в год. 12-ій впол.

Дітям на Ялинку

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР.
2 казки
ЧЕРВОНА ШАПОЧКА
і
ПРИЙШЛА КРИСКА І НА ЛИСКА.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Миколаївські побажання.

Щороку прошу святого Миколая за це, то за те. І то не для себе, а для всіх нас, бо таки неодного треба було. Просив я вже Угодника і грошей для установ і спамятання для сварунів і рівок для 99.99% земляків.

Цього року направду був я у клопоті: за що просити?

Рідна Школа — як муха в меді.
Просвіта — також.
Театр — будується.
Партії — стоять як ніколи.
Товариське життя — цвите з цвите.
Характери — родяться як гриби по дощі.
Таланти — хоч гать гати.

Направду стидно напихатися з просьбами, коли св. Миколай має стільки направду бідних петентів.

Тому просто:

Святий Отче Миколаю! Не приноси нам нічого, бо маємо всього стільки, як ще ніколи.

Кривда булаб іншим, біднішим народам, а нам — незручно булоб відмовити.

Галактіон Чіпка.

ВІЗИТОВІ УБРАННЯ першорядно виконані з найліпших бельських матеріялів.
Ціни дуже приступні.
ПОВШЕХНИ СКЛАД ОДЗЕЖИ Львів Пасаж Міколяша

— **Пожежа в сушарні хмелю.** В Дубні згоріла одна з найбільших сушарень хмелю, власність Банку зарібкових спілок. У сушарні находився запас хмелю вартости пів міліона зол. Пожежна сторожа мусіла працювати в газових масках, бо в будинку добувалася пара сірки й не давала ближче приступити. Сушарню, що була обезпечена державив майор Баїнка.

— **Буде лагідна зима.** Досі лякали нас строгою зимою на основі прогнози одного метеорольога, що покликується на якусь стару хроніку. Інакшої думки є 90-літній американський громадянин, Натаніїл Вуд, що живе у Вудвил біля Ню Йорку. Він ціле своє життя займався метеорольогією і розуміється на погоді. Отже він каже, що цьогорічна зима буде дуже лагідна. Коли листя з дерев починає опадати від вершка, каже він, не буде багато снігу. Колиж листя опадає наперед з долішних галузей, то буде багато снігу і буде дуже зимно. Цієї осени листя почало опадати від вершка. Так було бодай в Америці, а чи тямить хто, як було у нас?

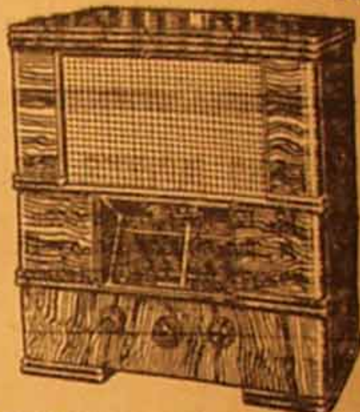

Це не реклама — тільки правда. „АТМО" — порошок до прання облекшує і прискорює працю.

— **Залізнича катастрофа** склалася на переїзді під Вавром біля Варшави. Поперек шляху переїхав возом Станислав Димни, не бачучи, що з боку надїздить потяг. Машина розбила віз і тягнула ще яких 100 метрів. Зпід коліс добували масакровані тіла чотирьох мужчин. Урятувався тільки кінь, що відірвався від воза і втік.

На ялинку

ELTZ-RADIONE
всякі моделі на складі!
ДЕМОНСТРУВАННЯ ЩОДНЯ ВІД 19—21 ВЕЧ.
Виключна продаж на терені Галичини
„Elektryk"
ЛЬВІВ, ШАЙНОХИ 2, ТЕЛ. 258-58.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ЛЬВІВ: Саля Театру Рімнородностей Нар. Дім, вул. Рутовського 22.
Субота 19. XII. 7.30 веч. Шаріка.
Неділя 20. XII. 3. попол. Вій.
Неділя 20. XII. 7.30 веч. Циганський барон.
Понеділок 21. XII. 7.30 веч. Інваліди.

ЛЕВАНДІВКА-ЛЬВІВ.
22. XII. Шаріка.

Білети набувати в ресторані п. Дружбяка, Ринок 40, тел. 275-27, а в дні вистав дві год. перед початком кожної вистави при касі Театру Рімнородностей.

ЯВОРІВ:
23. XII. Шаріка.
25. XII. Муж двох жінок.
26. XII. Циганський Барон.
27. XII. Вій.

З Яворова іде театр до Судової Вишні, Медики. На Українські Свята гратиме у Перемишлі.

Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.

РОГАТИН:
19. XII. „Рожевий шлях".
БЕРЕЖАНИ: 20. XII. „Камо грядеши"
І. ч. Вініций і Лігія.
21. XII. ІІ. ч. Смерть Нерона.
22. XII. „Муравлі".

Великий Театр:

Субота, 19. XII. год. 6.30 і 9 веч. дві вистави денно. Гостинні виступи Театру Деї Пікколі.

Неділя, 20. XII. год. 12. впол. казка для дітей „Червона шапочка" і „Прийшла криска і на лиса"; год. 3.30 попол. „Міст"; год. 6.30 і 9. веч. гостинні виступи Театру Деї Пікколі.

Кіна.

АПОЛЬО: „Готель Савой 217“.
АТЛЯНТІК: „Пімста Джона Ельмена“ з Борисом Карловим.
ВАНДА: „Тисяча і друга ніч“ і „Несвяний вальс“.
ГРАЖИНА: „Авто ч. 99“, „Тайна сальону краси“.
КАСІНО: „Тоні в Відни“ в участю Віверзенгеркнабен.
КОПЕРНИК: „Антін Адвера“.
КОЛИСЕЙ: „Небезпечний флірт“, „Навіщо працювати“ є Флішом і Флішом.
МАРУСЕНЬКА: „Срібна торпеда“.
МЕТРО: „Невільниця з Мандалей“, „Сто тактів кохання“.
МІРАЖ: „Любоші“ (на осн. Шніцлера).
МУЗА: „Пастер“, Пауль Муні.
ПАКС: „Остання стійка“.
ПАЛЯС: „Жайворонок“ (на осн. Легара) з Мартою Еґерт.
ПАН: „Робін Гуд із Ельдорадо“.
РАЙ: „Малі жіночки“.
СВІТ: „Заглада“ є Гарі Пілем.
СТИЛЕВЕ: „Маю 19 літ“, ревія: „Стопроцентова сатира“.
ТОН: „Ковбой-герой“ та мультяний додаток.
УТІХА: „Бурлака вгад Волги“ і ревія.
ХИМЕРА: „Блакитна парада“.

ФОТОПЛЯСТІК ОН.
(пл. Марійська 5.)
„З Гамбурга до Спіцберген“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 19. грудня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.35 Концерт учительського хору, 19.40 Симф. концерт, 20.25 „Різдвяний сон Амадея Ваверіса“ муз. казка Грібіна. **Прага** (470,2) 12.35 Концерт, 19.15 Давня і нова танкова музика, **Париж** (1648) 14.15 Спів, 15.30 Авд. для дітей, 16.30 Легка музика, 17.30 Концерт, Фестіваль Прокофєва, 21.45 Вечір опер: 1) „Березіна“ муз. траг. Мапярда, 2) „Соляміна“ лір. траг. Еманусля. **Білгород** (437,3) 17.20 Віольонч. рестіталь, 19.50 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 18.15 Веселі зимові сцени та пісеньки, 19.00 Музика на пісні, 20.10 Берлінські казки, муз. авд., **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт військ. орх., 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10 Великий веселий вечір, **Мінхен** (405,4) 14.45 Розв. концерт, 19.00 Прелюдія і чакона д-моль Пасьєльбеля, **Будапешт** (549,5) 12.05, 12.50 Спів, 18.55 Циг. музика, 22.50 Сальон. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Розв. музика, 12.40 Орх. концерт, 21.00 „Аїда“ оп. Верді. **Рим** (420,8) 13.50 Легка музика, 19.00 Розв. музика, 20.40 Веселі мельодії, 21.20 Симф. концерт.

Неділя, 20. грудня 1936.

Берлін (356,7) 10.30 Музика, 18.00 Золота неділя, муз. авд., 20.00 „Вільний стрілець“ оп. Вебера, **Мінхен** (405,4) 9.30 Музика, 12.00 Концерт військ. орх., 14.00 Авд. для дівчат, 14.15 Програма для дітей, 16.05 Ленгардові твори на форт., 18.30 „Паж королеви“ муз. драма Шнайдта, 19.05 Розв. концерт, 20.00 Вечір фільм. оп., **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Хор, 18.15 Концерт військ. орх., 17.00 Хор, 18.15 Концерт військ. орх., **Білгород** (437,3) 22.30 Легка музика, **Прага** (470,2) 9.50 Сальон. квартет, 14.45, 15.00 Твори передчасно померших композиторів, 15.00 „Чорт і Катруся“ оп. Дворжака, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 16.00 Спів. рестіталь, 16.15 Пісні, 17.00, 21.00 Театр Улиці, 19.00 Легка музика, 20.30 Вок. концерт, **Відень** (506,8) 11.45 Симф. концерт, 13.05 Розв. концерт, 15.40 Камер. музика, 19.45 „Айне Фарт іно Вайсе“ муз. попурі Вікт. Грубого, 20.45 Балади, 21.10 „Д-р Абернеті“ одноактівка, 22.30 Арії та пісні, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Авд. для дітей, 15.15 Зимовий вечір на селі, 16.00 Світ. музика на скр. і фісгарм., 20.00 Крамниця зі забавками, муз. фантазія, **Мілано** (368,6) 17.00 Симф. концерт, 20.40 „Мадам Помпадур“ оп. Фаля, **Рим** (420,8) 20.40 Орх. концерт, 21.30 „Китайські перли“ комедія, 22.00 Хор.

Понеділок, 21. грудня 1936.

Берлін (356,7) 18.00 Давні коляди, 19.15 Солісти, форт. і сопран, 20.10, 21.00 Вечір танку, **Мінхен** (405,4) 10.00 Радіо-казка, 12.00 Концерт орх., спів, 16.30 Концерт, Бетговен сопр., 20.10, 21.00 Веселий вечір, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.25 Форт. рестіталь, 20.25 Концерт циг. орх., 21.45 Концерт оп. орх., спів, хор, **Прага** (470,2) 15.00 Концерт дутого квінтету, 16.45 Рел. пісні, 17.10 Авд. для дітей, 20.40 21.00 „Вефлеєм“ авд., **Париж** (1648) 12.00, 13.15 Концерт орх., 15.30 Театр улиці, 18.00, 19.30 Симф. концерт, 21.05 Пісні, опісля єсп. і півд. ам. пісеньки. **Відень** (506,8) 12.00 Баляди, 12.20 13.10 Концерт орх., 17.50 „Крайслеріяна“ Шумана на форт., 18.10 „Віденські прем'єри“, 19.15 Авд. для молоді, 20.00, 22.00 „Оберон“ оп. Вебера, 22.30 Розв. концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00, 13.15 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 15.25 Авд. для дітей, 15.40 Норвеські пісні, 18.20 Образки з подорожі, 20.10, 21.00 Концерт бажань, 22.30 Нічна музика (Чортівський тріль Тартіні на скр. і форт.), **Мілано** (368,6) 18.00 Танк. музика, 20.40, 21.00 Орх. концерт, спів, **Рим** (420,8) 17.15, 18.00 Танк. музика, 19.00 Концерт квінтету.

Вівторок, 22. грудня 1936.

Берлін (356,7) 10.00 Різдв. авд., 16.30 Весела година, 19.15 Музика дома, 20.00 Баляда з муз. ілюстр., **Братислава** (298,8) 15.00 Смичк. тріо, 15.45 Форт. твори, 19.10 Легка музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 16.00 Музика, 18.00 Пісні, Мілер сопр. 19.25 „Бурштин“ репортаж, 21.00 Концерт, концерт Пфіцнера, 22.30 Нічна музика, **Кошиці** (259,1) 17.30 Слов. пісні, 18.00 Для Закарпаття („Тарас Бульба“ авд.), **Мінхен** (405,4) 12.00 Розв. концерт, 13.45 Легка музика, 16.50 Солісти, 18.00 Концерт орх., 20.10, 21.00 „Ді Флюхт“ авд. Альвердеса, 22.30 Форт. рестіталь, **Париж** (1648) 12.00 Концерт/симф. орх., 15.00 Літ. авд., 15.20 Рецитації, 16.00 Відчит, 17.15 Альзаські коляди, 21.05 Серед книжок, 21.45, 22.00 „Вечір пісенькарів“, **Мілано** (368,6) 19.00 Легка музика, 20.40, 21.00 Комедія, 22.14 Форт. рестіталь, **Рим** (420,8) 17.15 Камер. концерт, 18.50 Розв. музика, 19.20 Легка музика, 20.40, 21.00, 22.00 „Аїда“ оп. Верді.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 19. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на днині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для дітей: Співаймо пісеньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Хліборобська скринька, 14.30 Театр Уяви для дітей: „Мартинкова ялинка“ на осн. Еріха Кастнера, реж. Ю. Тепп, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Наша програма, 15.35 Йос. Шмідт із гр. пл., 15.50 Три знаки запиту, 16.00 Жінки-віртуозки, з гр. пл., 16.15 „На півночі“ концерт орх., 17.00 Скрипка, спів, фортепіян, 17.50 Огляд видавн., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спортові вістки, 18.20 Пісеньки зі звукофільмів, гр. пл., 18.35 Фейл.: Доктор Йос. Маве, заслужений педагог XIX. століття (у 80-ліття смерти), 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Враження з польських концертів за кордоном; Пісні, відсп. Мих. Забейда-Суміцький, 19.30 Розв. концерт, оркестра, хор, 20.30 Літературні новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Танкова музика, орх., 21.30 На добраніч, муз. авд., хор, солісти, 22.00 „Велика виграна“, весела авд. Г. Л. Вайса; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Неділя, 20. грудня 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська газетка, Музика з гр. пл., Зима у сільському господарстві, 8.40 Іван Штравс: Попурі улюблених вальсів, гр. пл., 8.45 Програма на днині, 8.50 Ранішній денник, 9.00—11.57 Богослуження, опісля оперові фрагменти у вик. симф. орх. із гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, орх., скрипка; у перерві ок. 13.00 год. Театральний огляд, 14.00 Репортаж із життя, 14.15 Рекламовий концерт, 14.30 Хвилина маршів, гр. пл., 14.45 Для села: Дармоїдам опадище, Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Концерт орх., 16.00 Театр Уяви: Софоклева трагедія: „Софоклева оборона“, 17.00 Підвечірок при мікрофоні; орх., солісти; у перерві в год. 17.55 Вислід конкурсу оркестр мандоліністів і признання пам'яток радіослухачам, 19.00 „Сезон і епоха“ літер. нарис, 19.15, 20.00 Мішаний концерт: фортеп., Арт. Левкович барит., 19.45 Літер. хвилини: „Листи“ новеля. 20.20, 20.21, 20.35 Спортові вістки, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львів. хвилі, 21.30 Ліст: Соната г-моль, 22.00 Концерт орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. плит.

Понеділок, 21. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на днині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для старших дітей: Народні святочні звичаї, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт військ. орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Що дає хліборобське приспособлення сільській жінці, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 „Дон Хуан“ Моцарта з гр. пл., 15.55 Про радієву ялинку, 16.00 Легка музика з гр. пл., 16.15 Куток мови, 16.30 Концерт солістів: спів, скрипка, фортеп., 17.00 Участь Польщі у біольогічних дослідах, 17.15 Театр Уяви: „Сократова трагедія“: „Крітон“, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 „В Еспанії“, гр. пл., 18.40 Львівські лещетарські терени, 18.50 Правно-сусп. фейл.: Службовість, 19.00 Воєнна авд., 19.30 Концерт, спів, орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 З великої естради, гр. пл., 21.30 Концерт смичк. орхестри, флет, 22.30 Нар. музика в вик. капелі; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 22. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на днині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Як бурий котик васпав Ісусика, коляди, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сучасна форт. музика, гр. пл., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Хліборобська школа та сільське господарство, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Легка музика з гр. пл., 15.50 Скринька для дітей, 16.00 Авд.: „Ялинка для дітей“, виконують діти, 16.15 Скринька ПКО, 16.30 Концерт: А. Томкевич сопран, сальон. тріо, форт., 17.00 Говорена повість: „Будні пп. Ковальських“, 17.15 Шуберт: Тріо оп. 99, б-дур, скрипка, віольонч., фортеп., 17.50 Математика та спорт, монольог, 1.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт у містах і містечках, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Туга за простим словом, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Праця та відпочинок, 19.20 Концерт оркестри, 20.00 Симф. концерт у вик. симф. орх., Е. Нандровська-Турська спів; у перерві ок. год. 21.00 Вечірний денник, Актуальна гутірка, 22.30 Нарід у старопольській поезії, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

На Ялинку... тільки...

Можна дістати у Радіоскл. цілого краю.
У Львові у фірмі: фото Радіо Паляс пл. Марійська 8.

БІРЖА.

Долар 5.28, франк франц. 24.72, англ. фунт 26, гол. гульден 99.80, нім. марки 118, срібні нім. марки 127.

Девізи: Берлін 212.36, Бельгія 89.65, Голяндія 289.50, Льондон 26.08, Ню Йорк кабель 5.30 і три четверті, Париж 24.80, Прага 18.70, Швайцарія 121.90.

Процентові папери: долярівка 47, 3-проц. позичка інвест. I. емісії 65.75, II. емісії 64.75, 4 проц. позичка консол. 50.75, Позичка долярова 62.25, Позичка стабіл. 468, Позичка ділльонівська 64.75, Позичка тілесьна 55.25, Маґістрат 54.75.

Акції: Банк Польський 106.50, Варшавський цукор 28, Ліпьпоп 13.50, Остpовець 25, Стараховичі 32.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 18. грудня н. р. кооперативам платив за: льодо Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	3.00	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	3.05	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням	3.05	„
1 л. молока	0.17	„
1 к. яєць	5.10—5.20	„

Тенденція на всі артикули слаба.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що з дні 18. XII н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льокo подвір'я птахомясарні „М. С.“ у Львові, (пл. Бінькевського ч. 3) такі ціни:

Індички I. кл., добре умясені, повногруді	1.10	зол.
Індики I. кл., добре умясені, повногруді	0.90	„
Курята I. кл. біло й жовтоніжки, без острігов, до ваги 1.60 кг.	0.95	„
Кури I. кл., товсті, без остріг, без напливу на ногах, тільки від 1.80 кг. вгору	0.90	„
Качки товщені I. кл. тільки від 1.80 кг. вгору	1.00	„

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Читальня Просвіти, Кружок Рідної Школи і Кружок Союзу Українок на ... дільниці зложили замість вінця на могилу бл. п. о. Івана Туркевича 20.— зол. на будову Народнього Дому на ... дільниці.

✝

У семі роковини смерти бл. п.
о. МИХАЙЛА ОЛЕКСИШИНА
Найдорожчого і ніколи Незабутого Татка і Дідуня, укр. кат. пароха в Суховолі пов. Броди, відправиться
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з панахидою в понеділок, 21. грудня н. р. в год. 7.20 вранці в Архикатедральній церкві св. Юрія у Львові.
Діти і внуки.

Кіна.

АПОЛЬО: „Готель Савой 217".
АТЛЯНТИК: „Пімста Джона Ельмена" з Борисом Карловим.
ВАНДА: „Тисяча і друга ніч" і „Весняний вальс".
ҐРАЖИНА: „Авто ч. 99", „Тайна сальону краси".
КАСІНО: „Тоні з Відня" з участю Віверзенгеркнабен.
КОПЕРНИК: „Антін Адвера".
КОЛІСЕЙ: „Небезпечний флірт", „Наївно працювати" з Фліпом і Фляпом.
МАРУСЕНЬКА: „Срібна торпеда".
МЕТРО: „Невільниця з Мандалей", „Сто тактів кохання".
МІРАЖ: „Любові!" (на осн. Шніцлера).
МУЗА: „Пастер", Пауль Муні.
ПАКС: „Остання стійка".
ПАЛЯС: „Жайворонок" (на осн. Леґара) з Мартою Еґерт.
ПАВ: „Робін Гуд із Ельдорадо".
РАЙ: „Малі жіночки".
СВІТ: „Заглада" з Гарі Пілем.
СТИЛЕВЕ: „Маю 19 літ", ревія: „Стопроцентова сатира".
ТОН: „Ковбой-герой" та музичний додаток.
УТІХА: „Бурлака з над Волги" і ревія.
ХИМЕРА: „Блакитна парада".

ФОТОПЛЯСТІК ОН.
(пл. Марійська 5.)
„З Гамбурга до Спіцберґен".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 19. грудня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.35 Концерт учительського хору, 19.40 Симф. концерт, 20.25 „Різдвяний сон Амадея Ваґеріса" муз. казка Ґрібіца. **Праґа** (470,2) 12.35 Концерт, 19.15 Давня і нова танкова музика. **Париж** (1648) 14.15 Спів, 15.30 Авд. для дітей, 16.30 Легка музика, 17.30 Концерт, Фестіваль Прокофєва, 21.45 Вечір опер: 1) „Береніка" муз. траг. Маньярда, 2) „Салямінa" лір. траг. Еманеуеля. **Білгород** (437,3) 17.20 Віольонч. ресітал, 19.50 Сербський вечір. **Берлін** (356,7) 18.15 Веселі зимові сценки та пісоньки, 19.00 Музика на пістон, 20.10 Берлінські казки, муз. авд., **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт військ. орх., 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10 Великий веселий вечір. **Мінхен** (405,4) 14.45 Розр. концерт, 19.00 Прелюдія і чяконна д-моль Паськельбеля. **Будапешт** (549,5) 12.05, 12.50 Спів, 18.55 Циг. музика, 22.50 Сальон. музика. **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. музика, 12.40 Орх. концерт, 21.00 „Аїда" оп. Вердія. **Рим** (420,8) 13.50 Легка музика, 19.00 Розр. музика, 20.40 Веселі мельодії, 21.20 Симф. концерт.

Неділя, 20. грудня 1936.

Берлін (356,7) 10.30 Музика, 18.00 Золота неділя, муз. авд., 20.00 „Вільний стрілець" оп. Вебера. **Мінхен** (405,4) 9.30 Музика, 12.00 Концерт військ. орх., 14.00 Авд. для дівчат, 14.15 Програма для дітей, 16.05 Ленгардові твори на форт., 18.30 „Паж королеви" муз. драма Шнайдта, 19.05 Розр. концерт, 20.00 Вечір фільм. оп., **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Хор, 18.15 Концерт військ. орх., 17.00 Хор, 18.15 Концерт військ. орх., **Білгород** (437,3) 22.30 Легка музика, **Праґа** (470,2) 9.50 Сальон. квартет, 14.45, 15.00 Твори передчасно померших композиторів, 15.00 „Чорт і Катруся" оп. Дворжака, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 16.00 Спів. ресітал, 16.15 Пісні, 17.00, 21.00 Театр Уяви, 19.00 Легка музика, 20.30 Вок. концерт. **Відень** (506,8) 11.45 Симф. концерт, 18.05 Розр. концерт, 15.40 Камер. музика, 19.45 „Айне Фарт інс Вайсе" муз. попурі Вікт. Грубого, 20.45 Балади, 21.10 „Д-р Абернеті" одноактівка, 22.30 Арії та пісні. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Авд. для дітей, 15.15 Зимовий вечір на селі, 16.00 Свят. музика на скр. і фісгарм., 20.00 Крамниця зі забавками, муз. фантазія. **Міляно** (368,6) 17.00 Симф. концерт, 20.40 „Мадам Помпадур" оп. Фаля. **Рим** (420,8) 20.40 Орх. концерт, 21.30 „Китайські перли" комедія, 22.00 Хор.

Понеділок, 21. грудня 1936.

Берлін (356,7) 18.00 Давні коляди, 19.15 Солісти, форт.; сопран, 20.10, 21.00 Вечір танку. **Мінхен** (405,4) 10.00 Радіо-казка, 12.00 Концерт орх., спів, 16.30 Концерт, Гевеновен сопр., 20.10, 21.00 Веселий вечір. **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.25 Форт. ресітал, 20.25 Концерт циг. орх., 21.45 Концерт оп. орх., спів, хор. **Праґа** (470,2) 15.00 Концерт дутого квінтету, 16.45 Рел. пісні, 17.10 Авд. для дітей, 20.40 21.00 „Вефлеєм" авд. **Париж** (1648) 12.00, 13.15 Концерт орх., 15.30 Театр уяви, 18.00, 19.30 Симф. концерт, 21.05 Пісні, опісля есп. і півд. ам. пісоньки. **Відень** (506,8) 12.00 Балади, 12.20 13.10 Концерт орх., 17.50 „Крайзлеріяна" Шумана на форт., 18.10 „Віденські прем'єри", 19.15 Авд. для молоді, 20.00, 22.00 „Оберон" оп. Вебера, 22.30 Розр. концерт. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00, 13.15 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 15.25 Авд. для дітей, 15.40 Норвеські пісні, 18.20 Образки з подорожі, 20.10, 21.00 Концерт бажань, 22.30 Нічна музика (Чортівський тріль Тартінія на скр. і форт.). **Міляно** (368,6) 18.00 Танк. музика, 20.40, 21.00 Орх. концерт, спів. **Рим** (420,8) 17.15, 18.00 Танк. музика, 19.00 Концерт квінтету.

Вівторок, 22. грудня 1936.

Берлін (356,7) 10.00 Різдв. авд., 16.30 Весела година, 19.15 Музика дома, 20.00 Балада з муз. ілюстр., **Братислава** (298,8) 15.00 Смичк. тріо, 15.45 Форт. твори, 19.10 Легка музика. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 16.00 Музика, 18.00 Пісні Мілєр сопр. 19.25 „Бурштин" репортаж, 21.00 Композ. концерт Пфіцнера, 22.30 Нічна музика. **Кошиці** (259,1) 17.30 Слов. пісні, 18.00 Для Закарпаття („Тарас Бульба" авд.). **Мінхен** (405,4) 12.00 Розр. концерт, 13.45 Легка музика, 16.50 Солісти, 18.00 Концерт орх., 20.10, 21.00 „Ді Флюхт" авд. Альвердеса, 22.30 Форт. ресітал. **Париж** (1648) 12.00 Концерт/симф. орх., 15.00 Літ. авд., 15.20 Рецитації, 16.00 Відчит, 17.15 Альзаські коляди, 21.05 Серед книжок, 21.45, 22.00 „Вечір пісенькаріа". **Міляно** (368,6) 19.00 Легка музика, 20.40, 21.00 Комедія, 22.14 Форт. ресітал. **Рим** (420,8) 17.15 Камер. концерт, 18.50 Розр. музика, 19.20 Легка музика, 20.40, 21.00, 22.00 „Аїда" оп. Вердія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 19. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для дітей: Співаймо пісоньки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Хліборобська скринька, 14.30 Театр Уяви для дітей: „Мартинкова ялинка" на осн. Ериха Кастнера, реж. Ю. Тепп, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Наша програма, 15.35 Йос. Шмідт із гр. пл., 15.50 Три знаки запиту, 16.00 Жінки-віртуози, з гр. пл., 16.15 „На півночі" концерт орх., 17.00 Скрипка, спів, фортепіян, 17.50 Огляд видань, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спортові вістки, 18.20 Пісоньки зі звуковиків, гр. пл., 18.35 Фейл.: Доктор Йос. Маєс, заслужений педагог XIX. століття (у 80-ліття смерти), 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Враження з польських концертів за кордоном; Пісні, віддсп. Мих. Забейда-Сумніцький, 19.30 Розр. концерт, оркестра, хор, 20.30 Літературні новини, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Танкова музика, орх., 21.30 На добраніч, муз. авд., хор, солісти, 22.00 „Велика виграна", весела авд. Г. Л. Вайса; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Неділя, 20. грудня 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська газетка, Музика з гр. пл., Зима у сільському господарстві, 8.40 Іван Штравс: Попурі улюблених вальсів, гр. пл., 8.45 Програма на нині, 8.50 Ранішній денник, 9.00—11.57 Богослуження, опісля оперові фрагменти у вик. симф. орх. із гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, орх., скрипка; у перерві ок. 13.00 год. Театральний огляд, 14.00 Репортаж із життя, 14.15 Реклямовий концерт, 14.30 Хвилина віршів, гр. пл., 14.45 Для села: Дармоїдам ощадніше, Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Концерт орх., 16.00 Театр Уяви: Софоклева трагедія: „Софоклева оборона", 17.00 Підвечірок при мікрофоні; орх., солісти; у перерві в год. 17.55 Вислід конкурсу оркестр мандоліністів і признання пемяток радіослухачам, 19.00 „Сезон і епоха" літер. нарис, 19.15, 20.00 Мішаний концерт: фортеп., Арт. Левкович барит., 19.45 Літер. хвилини: „Листи" новели, 20.20, 20.21, 20.35 Спортові вістки, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львів. хвилі, 21.30 Ліст: Соната г-моль, 22.00 Концерт орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. плит.

Понеділок, 21. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для старших дітей: Народні святочні звичаї, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт військ. орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Що дає хліборобське пристосовлення сільській жінці, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 „Дон Хуан" Моцарта з гр. пл., 15.55 Пірадісву ялинку, 16.00 Легка музика з гр. пл., 16.15 Куток мови, 16.30 Концерт солістів: спів, скрипка, фортеп., 17.00 Участь Польщі у бельгійних дослідах, 17.15 Театр Уяви: „Сократова трагедія": „Крітон", 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 „В Еспанії", гр. пл., 18.40 Львівські дешегарські терени, 18.50 Правно-суспільний фейл.: Службовість, 19.00 Вояцька авд., 19.30 Концерт, спів, орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 З великої естради, гр. пл., 21.30 Концерт смичк. оркестри, флет, 22.30 Нар. музика в вик. капелі; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 22. грудня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Як бурий котик заспав Ісусика, коляди, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сучасна форт. музика, гр. пл., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Хліборобська школа та сільське господарство, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Легка музика з гр. пл., 15.50 Скринька для дітей, 16.00 Авд.: „Ялинка для дітей", виконають діти, 16.15 Скринька ПКО, 16.30 Концерт: А. Томкевич сопран, сальон. тріо, форт., 17.00 Говорена повість: „Бувші ви. Ковальських", 17.15 Шуберт: Тріо оп. 99, б-дур, скрипка, віольонч., фортеп., 17.50 Математика та спорт, монольог, 1.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт у містах і містечках, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Туга за простим словом, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Праця та відпочинок, 19.20 Концерт оркестри, 20.00 Симф. концерт у вик. симф. орх., Е. Бандровська-Турська спів; у перерві ок. год. 21.00 Вечірній денник, Актуальна гутірка, 22.30 Нарід у старопольській поезії, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Долар 5.28, франк франц. 24.72, англ. фунт 26, гол. гульден 99.80, нім. марки 118, срібні нім. марки 127.

Девізи: Берлін 212.36, Бельгія 89.65, Голяндія 289.50, Льондон 26.08, Ню Йорк кабель 5.30 і три четверті, Париж 24.80, Праґа 18.70, Швайцарія 121.90.

Процентові папери: долярівка 47, 3-проц. позичка інвест. І. емісії 65.75, II. емісії 64.75, 4 проц. позичка консол. 50.75, Позичка долярова 62.25, Позичка стабіл. 465, Позичкаділльонівська 64.75, Позичка шлеська 53.25, Маґістрат 54.75.

Акції: Банк Польський 106.50, Варшавський цукор 28, Лільпоп 13.50, Островець 25, Стараховичі 32.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 18. грудня н. р. кооперативам платить за льоко Львів:

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	3.00 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	3.05 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням	3.05 „
1 л. молока	0.17 „
1 к. яєць	5.10—5.20 „

Тенденція на всі артикули слаба.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 18. XII н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички І. кл., добре умясневі, повногруді	1.10 зол.
Гуси І. кл., добре умясневі, повногруді	0.90 „
Курята І. кл. біло й жовтоніжки, без острігов, до ваги 1.60 кг.	0.95 „
Кури І. кл., товсті без остріг, без лапняку на ногах, щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Качки товщені І. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	1.00 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Читальня Просвіти, Кружок Рідної Школи і Кружок Союзу Українок на жовківській дільниці зложили замість вінка на могилу бл. п. о. Івана Туркевича 20.— зол. на будову Народнього Дому на жовківській дільниці.

✝

У семі роковини смерти бл. п.
о. МИХАЙЛА ОЛЕКСИШИНА
Найдорожчого і вічно Незабутого Татка і Дідуня, укр. кат. пароха в Суховолі пов. Броди, відправиться
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з панахидою в понеділок, 21. грудня н. р. в год. 7.20 зранці в Архикатедральній церкві св. Юрія у Львові.
Діти і внуки.

ШУКАЮТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТИ до продажі кіс та ріжних знарядів потрібні. Lublin, skrytka 275. 2601 17-20

АГЕНТІВ християн до продажі кіс, бритв і волокнистих виробів по селах шукаємо. Добрий заробіток запевнений. Зголошення: Łódź, skrytka 443. 3259 2—3

ЗДІБНІ агенти до продажі рільничого домашнього приладдя потрібні. Зголошення: „Merkury". Łódź, 6-go sierpnia 41. 3260 2—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

КАВАЛІР на самостійному становищі нав'яже кореспонденцію з інтелігентною панною у віці коло 25 літ. Світлини будуть звернені, дискреція запевнена. Листи слати під „2" Biuro Pietraszek, Warszawa, Marszałkowska 115.

КАВАЛІР літ 41, державний урядник у Варшаві з вищою освітою оженить ся з панною або бездітною вдовою до 40 літ. Посаг вимаганий. На аноніми не відповідаю. Зголошення по змозі зі знимкою слати: Sokołowski, Warszawa, Nowogrodzka 46, m. 5.

МЕШКАННЯ

ПРИ ВУЛ. РУСЬКІЙ 14 (ріг Бляхарської) до винайму: 2 мешкання по 3 кімнати з кухнею з комфортом, крім того ріжні крамниці. Інформації у власника Коркес, Домініканська 2. 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 17-100

РОБІТНЯ КОВДЕР Кентшинського 4, солідно переробляє і виконує нові. Ціни найнижчі. 3057 5—8

СЛУХАВКИ направляє, магнезує, додає новий шнур 70 сотиків. Вул. Коперника ч. 22. 3214 5—5

НАПРАВА годинників прецизійно і фахово у фірмі **Розважевський,** Львів, Академічна 2. З провінції просимо почтою. 3303 1—7

СТАВОВЕ господарство оказійно продам у львівськім воєвідстві. Зголошення: „Рух", Краків, Ринок; під „Ставн". 3296 1—1

ЗА ЗАСТАВНІ картки, брилянти, діяменти, срібло, золоті зуби платить найбільше Вандер, Шайноха 1. Прецизійна і дешева направа годинників і біжутерії. 3269 1—4

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛОТИХ тривка ондуляція з 6-місячною ґарантією. Сальон чесання пань. Сикстуська 8, вхід через браму. 3298 1—2

ЧИ ВАШ годинник ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **ІВАНА ЗЕЛЬТЕНРАЙХА,** Львів, Марійська пл. 5. Прецизійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 3032 13-?

ФОРТЕПІЯНИ, фісгармонії, як нові, короткі, гарантовані, дешево продає, купує, міняє Ганак, Пілсудського 21. І. поверх. 3248 3—10

КРИНИЦЯ. Повідомляю своїх Вп. Гостей, що в цьому році веду свої пансіони „Мева" і „Ґураль" в зимовім сезоні. Центр і повний комфорт, ціни дешеві. **Модеста Яблонська.** 3291 2—5

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 4-5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент дерматолог. клінік у Берліні, Відні та Празі

переїхав і ординує тепер від 9—1 і 3—7

ЛЬВІВ, ВУЛ. КІЛІНСЬКОГО 3.

напр. Віденської каварні

Тел. 251-68. Сепаратні жальні.

Вже появилися і продаються у В-ві „Батьківщина" і в книгарнях:

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПІДРУЧНИК ЖІНОЧОГО КРОЮ

„САМА ШИЮ"

зладжений панею А. Цьокан.

Він приносить крій

1. Білля: а) на постіль
   б) мужеського
   в) жіночого
   г) дитячого
2. Жіночих суконь
3. Жіночих плащів
4. Дитячих суконочок і плащиків
5. Хлопячих убрань і плащиків

Маючи підручник „Сама шию", кожна жінка зможе стати для себе кравчинею. Це величезна ощадність!

Ціна підручника всього 8.— зол., з пересилкою 8.50 зол.

Курс мужеського кравецького крою

це необхідний підручник для українського кравця.

Ціна 10 зол., з почтовою пересилкою 10.50 зол.

Замовляти в Адміністрації:

„БАТЬКІВЩИНА", ЛЬВІВ, ул. ЧАРНЕЦЬКОГО ч. 8.

Висилаємо по одержанню повної належитости.

НА ЯЛИНКУ

практичні дарунки по найнижчих цінах у найдешевшім джерелі товарів текстильних

Галицький Маґазин Новин, Львів, Галицька 15.

ДЛЯ ПРИКЛАДУ КІЛЬКА ЦІН:

Фланеля на білля	0.65	Дима на підшивки	0.70
Фланеля гладка	0.80	Зефір сирий	0.60
Фланеля на шлафроки	1.—	Шифон 80 шир.	0.85
Бая двостороння	1.40	Попеліна на сорочки	1.20
Вельвети і штруксн	1.65	Венп рожевий	1.00
Вовна на сукні від	1.50	Полотно на простирала	1.25
Вовна Ангора	2.—	Пошевки від	1.80
Вовна на спідниці	4.50	Простирала 2 м.	2.50
Вовна на плащі	4.75	Простирала на ковдри	4.50
Коци фланелеві	5.—	Ручники від	0.30
Ковдри сатинові	10.—	Отирки до начиння	0.45
Полотно	0.60		

Замовлення з провінції полагоджуємо за поштов. післяплатою.

ПРИЙМАЄМО ЧЕКИ ЦЕНТРАЛІ ТОВАРОВОГО ОБОРОТУ.

МЕБЛІ їдальні, спальні, кабінети, сальони, клюби, тапчани, матраци і декорації поручає Віденська вирібня столярсько-тапіцерська

ІВАН ОРТНЕР

Львів, Сикстуська 41. Тел. 292-79
3208 5—5

КВІТОВІ ВОДИ

в оздоблених фляконах, ПЕРФУМИ, ПУДЕРНИЧКИ, РОЗПИЛЯЧІ, КРЕМИ, ПУДРИ.

А. ПАВЛІК, ПЕРФУМЕРІЯ, Львів, Гетьманська 6. Тел. 108-60.

Шкляні баньки, українські вертепи, різдвяні листівки і ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ НА ЯЛИНКУ поручає СОЮЗНИЙ БАЗАР, Львів, Руська 20.
3227 1—3

Тільки оголошуючись у „ДІЛІ" можете успішно продати, купити або заміняти реальність.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол.

КУПОН

на БЕЗПЛАТНИЙ

гарний і практичний ДАРУНОК для тих, що купують радунки на св. МИКОЛАЯ в Перфумерії

С. ФЕДЕРА

Львів, СИКСТУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 15а

Товар тільки першорядний. — Величезний вибір. — **Найдешевші ціни.** 4—30

НА ЯЛИНКУ ТІЛЬКИ УКРАЇНСЬКІ ПРИКРАСИ.

ЛАНЦЮШКИ в гуцульському стилю, аркуш з золотом або сріблом (4 і за метра) — 0.25 сот.

ПРИКРАСИ в гуцульському стилю (Ю. Кирієнка) 3—4 скляники на 7 ріжних аркушах/по 0.20 сот.

МАЛИЙ ВЕРТЕП (скляний) Р. Цимбрили — 0.30 сот.

ВИТИНАНКИ ДО ВЕРТЕПІВ (Цимбрили і Кирієнка) по 60, 40, 30, 20 сот. за аркуш.

Висилаємо по одержанню грошей. На порто долучити 50 сот. За післяплатою **60 сот. дорожче. Крамницям гурт. рабат.**

В-ВО „ТЕМА", Львів, Потоцького 58 а.

ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ

М. ГАРЦШТАРК

Львів, вул Собіського 22, тел.247-56 поручає бляхи, штаби, рури, дроти: мідяні, мосяжні та алюмінієві, цину та їх сполуки, скуповуючи старі метали.
4—4

Незрівнянний в якості пудер і крем ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ завдяки якому стає пера ОКСАМИТНО-МАТОВА. Ціна коробки з пушком зол. 1.25 2910 18—

НА СВЯТА

мушатарду з фабрики **МІКА** купите в кожній крамниці.
Фабрика: Львів, Городецька 121
Тел 295-50.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

МЕД

правдивий бжільний можна дістати по конкуренційних цінах від 1·20 за 1 кг лише у крамниці **„ПАСІКА" — Львів** **БЛЯХАРСЬКА 20** (бічна Руської)

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА світової марки

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорт до Англії, Аргентини, Уругваю, Данії, Франції, Голяндії, Палестини і т. д.

виключне заступництво:

С. Новацький

Львів, вул. Пілсудського 17.

Найбільший вибір — Найнижчі ціни!

Мужеські сорочки фланелеві	зол. 3.90
Муж. сорочки попелін. 2 ковнірі	„ 5.—
Теплі піжами 8.50, бонжурки (бая)	„ 8.90
Простирала на ковдри	„ 4.50

ПОЗНАНСЬКА ШВАЛЬНЯ
5—5 Львів, Казимирівська 21.

Новвідкрита
УКРАЇНСЬКА РАДІЄВА ФІРМА

TRANSPONEE

ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 23

поручає найновіші типи радієвих апаратів. Випозичає транспонатори від 1 зол. із грамофоновими плитами на балі та шкільні забави.

ДРОТЯНІ ВКЛАДИ до ліжок та залізні ліжка ріжних систем продає по найнижчих цінах ФАБРИКА фірми —

ФРЕНКЕЛЬ І ЛІДЕР

Львів, Леґіонів 25 в подвір'ю. Тел. 286-38.
3245 1—3

КРЕМ HALINA Nr. 2

ідеально плекає цеpу... усуває ЗМОРШКИ

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТИ до продажі віс та різних знарядів потрібні. Lublin, skrytka 275. 2301 17-20

АГЕНТІВ християн до продажі віс, брита і волокнинних виробів по селах шукаємо. Добрий зарібок запевнений. Зголошення: Łódź, skrytka 443. 3259 2—3

ЗДІБНІ агенти до продажі рільничого домашнього приладдя потрібні. Зголошення: „Merkury", Łódź, 6-go sierpnia 41. 3260 2—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

КАВАЛІР на самостійному становищі нав'яже кореспонденцію з інтелігентною панною у віці коло 25 літ. Світлини будуть звернені, дискреція запевнена. Листи слати під „2" Biuro Pietraszek, Warszawa, Marszałkowska 115.

КАВАЛІР літ 41, державний урядник у Варшаві з вищою освітою ожениться з панною або бездітною вдовою до 40 літ. Посаг вимаганий. На анонімки не відповідаю. Зголошення по змозі зі знимкою слати: Sokołowski, Warszawa, Nowogrodzka 46, m. 5.

МЕШКАННЯ

ПРИ ВУЛ. РУСЬКІЙ 14 (ріг Бляхарської) до винайму: 2 мешкання по 3 кімнати з кухнею з комфортом, крім того різні крамниці. Інформації у власника Коркес, Домініканська 2. 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 17-100

РОБІТНЯ КОВДЕР Кентшинського 4, солідно переробляє і виконує нові. Ціни найнижчі. 3057 5—8

СЛУХАВКИ направляє, магнезує, додає новий шнур 70 сотиків. Вул. Коперника ч. 22. 3214 5—5

НАПРАВА годинників прецизійно і фахово у фірмі **Розважевський**, Львів, Академічна 2. З провінції просимо почтою. 3308 1—7

СТАВОВЕ господарство оказійно продам у львівськім воєвідстві. Зголошення: „Рух", Краків, Ринок; під „Стави". 3296 1—1

ЗА ЗАСТАВНІ картки, бриліянти, діяменти, срібло, золоті зуби платить найбільше Вандер, Шайнохи 1. Прецизійна і дешева направа годинників і біжутерії. 3269 1—4

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛОТИХ тривка ондуляція з 6-місячною гарантією. Сальон чесання пань. Сикстуська 8, вхід через браму. 3298 1—2

ЧИ ВАШ годинник ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **ІВАНА ЗЕЛЬТЕНРАЙХА**, Львів, Марійська пл. 5. Прецизійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 3032 13-?

ФОРТЕПІЯНИ, фісгармонії, як нові, короткі, гарантовані, дешево продає, купує, міняє Гапак. Пілсудського 21. I. поверх. 3243 3—10

КРИНИЦЯ. Повідомляю своїх Вп. Гостей, що в цьому році веду свої пансіони „Мева" і „Ґураль" в зимовім сезоні. Центр і повний комфорт, ціни дешеві. **Модеста Яблонська.** 3291 2—5

ЛІКАР-ДЕНТИСТ
Д-р мед. З. Реннер
ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 4-5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент дерматольог. клінік
у Берліні, Відні та Празі
переїхав і ординує тепер від 9—1 і 3—7
ЛЬВІВ, ВУЛ. КІЛІНСЬКОГО 3.
напр. Віденської каварні
Тел. 251-68. Сепаратові жданьні.

Вже появилися і продаються у В-ві „Батьківщина" і в книгарнях:
ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПІДРУЧНИК ЖІНОЧОГО КРОЮ

„САМА ШИЮ"

зладжений панею А. Цьокан.

Він приносить крій

1. Білля: а) на постіль
   б) мужеського
   в) жіночого
   г) дитячого
2. Жіночих суконь
3. Жіночих плащів
4. Дитячих суконочок і плащиків
5. Хлопячих убрань і плащиків

Маючи підручник „Сама шию", кожна жінка зможе стати для себе кравчинею. Це величезна ощадність!

Ціна підручника всього 8.— зол., з пересилкою 8.50 зол.

Курс мужеського кравецького крою

це необхідний підручник для українського кравця.

Ціна 10 зол., з почтовою пересилкою 10.50 зол.

Замовляти в Адміністрації:
„БАТЬКІВЩИНА", ЛЬВІВ, ул. ЧАРНЕЦЬКОГО ч. 8.

Висилаємо по одержанню повної належитости.

НА ЯЛИНКУ

практичні дарунки по найнижчих цінах
у найдешевшім джерелі товарів текстильних

Галицький Маґазин Новин, Львів, Галицька 15.

ДЛЯ ПРИКЛАДУ КІЛЬКА ЦІН:

Фляпеля на білля	0.65	Дима на підштанки	0.70
Фляпеля гладка	0.80	Зефір сирий	0.60
Фляпеля на шляфроки	1.—	Шифон 80 шир.	0.85
Бая двостороння	1.40	Попеліна на сорочки	1.20
Вельвети і штрукси	1.65	Веип рожевий	1.00
Вовна на сукні від	1.50	Полотно на простирала	1.25
Вовна Анґора	2.—	Пошевки від	1.80
Вовна на спіднички	4.50	Простирала 2 м.	2.50
Вовна на плащі	4.75	Простирала на ковдря	4.50
Коци фляпелеві	5.—	Ручники від	0.30
Ковдри сатинові	10.—	Стирки до начиння	0.45
Полотно	0.60		

Замовлення з провінції полагоджуємо за поштов. післяплатою.
ПРИЙМАЄМО ЧЕКИ ЦЕНТРАЛІ ТОВАРОВОГО ОБОРОТУ.

МЕБЛІ їдальні, спальні, кабінети, сальони, клюби, тапчани, матраци і декорації поручає Віденська вирібня столярсько-тапіцерська
ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сикстуська 41. Тел. 292-79
3208 5—5

КВІТОВІ ВОДИ
в оздоблених флякохах,
ПЕРФУМИ, ПУДЕРНИЧКИ,
РОЗПИЛЯЧІ, КРЕМИ, ПУДРИ.
А. ПАВЛІК, ПЕРФУМЕРІЯ,
Львів, Гетьманська 6. Тел. 108-60.

Шкляні баньки, українські вертепи, різдвяні листівки і ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ НА ЯЛИНКУ поручає СОЮЗНИЙ БАЗАР.
3227 Львів, Руська 20. 1—3

Тільки оголошуючись у
„ДІЛІ"
можете успішно продати, купити або заміняти реальність.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ
БЛАКИТНА КІМНАТА
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ
Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол.

КУПОН
на БЕЗПЛАТНИЙ
гарний і практичний ДАРУНОК для тих, що купують дарунки на св. МИКОЛАЯ в Перфумерії
С. ФЕДЕРА
Львів, СИКСТУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 15а
Товар тільки першорядний. — Величезний вибір. — **Найдешевші ціни.**
4—30

НА ЯЛИНКУ ТІЛЬКИ УКРАЇНСЬКІ ПРИКРАСИ.

ЛАНЦЮШКИ в гуцульському стилю, аркуш з золотом або сріблом (4 і пів метра) — 0.25 сот.
ПРИКРАСИ в гуцульському стилю (Ю. Кирієнка) 3—4 склеянки на 7 ріжних аркушах/по 0.20 сот.
МАЛИЙ ВЕРТЕП (склеянка) Р. Цимбрили — 0.30 сот.
ВИТИНАНКИ ДО ВЕРТЕПІВ (Цимбрили і Кирієнка) по 60, 40, 30, 20 сот. за аркуш.
Висилаємо по одержанню грошей. На порто долучити 50 сот. За післяплатою 60 сот. дорожче. Крамницям гурт. рабат.
В-ВО „ТЕМА", Львів, Потоцького 58 а.

ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ
М. ГАРЦШТАРК
Львів, вул. Собіського 22, тел. 247-96
поручає бляхи, штаби, рури, дроти: мідяні, мосяжні та алюмінієві, цину та їх сполуки, скуповуючи старі метали.
4—4

SZACH ВАРШАВА.
Незрівнаний в якості пудер і крем
ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ
завдяки якому стає шкіра
ОКСАМИТНО-МАТОВА
Ціна коробки з пушком зол. 1.25
2919 18—?

НА СВЯТА
муштарду з фабрики **МІКА**
купите в кожній крамниці.
Фабрика: Львів, Городецька 121
Тел 295-50.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

МЕД
правдивий бджільний можна дістати по конкуренційних цінах від 1·20 за 1 кг лише у крамниці
„ПАСІКА" — Львів
БЛЯХАРСЬКА 20 (бічна Руської)

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА
світової марки
Б. СОММЕРФЕЛЬД
Експорт до Англії, Арґентини, Уруґваю, Данії, Франції, Голяндії, Палестини і т. д.
виключне заступництво
С. Новацький
Львів, вул. Пілсудського 17.

Найбільший вибір — Найнижчі ціни!
Мужеські сорочки фланелеві зол. 3.90
Муж. сорочки попелін. 2 ковнірці „ 5.—
Теплі піжами 8.50, безжурки (бая) „ 8.90
Простирала на ковдри „ 4.50
ПОЗНАНСЬКА ШВАЛЬНЯ
5—5 Львів, Казимирівська 21.

Новововідкрита
УКРАЇНСЬКА РАДІЄВА ФІРМА
TRANSPONEE
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 23
поручає найновіші типи радієвих апаратів. Випозичає трансльонатори від 1 зол. із грамофоновими плитами на балі та шкільні забави.

ДРОТЯНІ ВКЛАДИ до ліжок та залізні ліжка ріжних системів продає по найнижчих цінах ФАБРИКА фірми —
ФРЕНКЕЛЬ І ЛІДЕР
Львів, Легіонів 25 в подвір'ю. Тел. 298-28.
3248 1—5

КРЕМ **HALINA** Nr. 2
плекає цеpу...
усуває ЗМОРШКИ